

نەورۆز

لەبارەى نەورۆزى پېرۆزدا زۆر شت گوتراوه و نووسراوه. مێژوونووسان دەلێن ئەو رۆژه کە ئاور دۆزراوه خەلک کردیه جیژن و ناوی نا نەورۆز، یا دەنوسن ئەو رۆژه کە کاوهى ئاسنگەر لە زەحاکى خوینخۆز و زۆردار راپههري و دوايى بەدەستهلاتى زۆردارانەى هینا، کرا بەنەورۆز.

تەنانەت لە هیندیك برادەرى شیعەم بیستووہ کە حەزەرتى عەلى سلاوى خواى لى بى ئەو رۆژەدا لەدايک بوہ. هېچ کام لەم بۆچوونانە بۆ رەتکردنەوہ نابن. دۆزینەوہى ئاگر ئەو نیعمەتە گەورەى خودا، راپههرينى کاوه و لەناخ رۆکردنى زەحاکى زۆردار و لەدایکبوونى حەزەرتى عەلى ئەو سەردارە بەناوبانگەى ئیسلام هەموو بۆیە دەبن جیژنیان بۆ بکەى، بەلام بۆچوونى من لەبارەى نەورۆزدا بۆچوونىكى لادىيانە و کرمانجانەيە. لەوہش ناترسم مێژووزانەکانى شارستانى پېم بلێن کەرە کرمانجى مێژوونەزان و نەخویندەوار ئەوەت لە کوئى هیناوه.

من پېم وایە ئەم رۆژه پېرۆزە و ئەم جیژنە گەورەى زۆرەى گەلانى رۆژەهلات پیتوہندیى بەئابووربەوہ هەيە.

جا ئیجازە بەدەن بەکورتى لەو بارەوہ بدویم. تا بزائن منى کەرە کرمانج کەنگى و لە کوئم دەرسى ئیقتساد خویندووہ تا قسەى وا زل بکەم.

بابە با نەخویندەواربش بم! خو ئەوہندەم لە خویندەواران بیستووہ کە ئەو گەلانى بەزمان گەلى ئیرانى دەدوین لە رۆژگارێکدا کە نە من دەزانم کەنگیبه و نە ئەو کەسانەى خویان بەمێژووزان و مێژووناس دەژمێرن بۆیان ساغ نەبۆتەوہ چەند هەزار سال دەبى لە قەفقاژوہ سەرەوژێر بوونەوہ و هەر یەک بۆ لایەک رۆیشتن.

ئەم گەلانى هەموویان شوانەوێلە و مەردار بوون و ژيانیان بەپېست و گوانى ئەم گیانلەبەرە خوین شیرین و بەستەزمانە کە زۆر زوو دەستەمۆ بوہ، دابین کردووہ.

پروونتەر بلیم خۆراکیان لە شیر و پۆشاکیان لە خوربى ئەو حەیانە بوہ. جا بۆیە خۆشيان و بیستووہ و گەرمین و کویتستانیان دەگەل کردووہ و بەدواى هەوار و لەوہرگەدا وێل بوون و گەراون. نە زۆر شارەزای نووسینەکانى «هیرۆدۆت»، «تەبەرى»، «گزنفۆن»، «فردۆسى»، «مېنۆرسکى» و «زېرنۆف» و ئەوانەم کە بنەچەکەى کورد بەرمەوہ سەر کاردۆخ و ماد و نازانم کئى و کئى؟...

بەلام دەزانم کوردیش یەکیک لەو گەلانىە لەپیشدا شوانەوێلە بوہ ئیستاش ئەگەر کارەساتى رۆژگار لینگەرێ کەیفى لە شوانەتیبیە و ولاتەکەشى بۆ ئاژەلدارى یا بەزمانى ئیمپۆ دامدارى و دامپەرورەى دەنالى.

ئىستاش هەرچەند مەردارى لە کوردستاندا بەداخەوہ زۆر کەم بوہ و دامپەرورەکان کاتى بەران تیبەردانیاں گۆرپوہ، بەلام ئەو دابە هەر نەگۆراوہ، هەر کەس کەرتکە مەپتیکى بى ئەو رۆژە بەران دەمەپرى دەکا، میواندارى لە جیرانان دەکا، مێوژ و خورما و شیرینی دەدا بەمندالان و ئەگەر خەلاتیکى زۆر باش بۆ شوان لە ئەستۆى بەران نەکا، کاکى شوان نایەلئى بەرانى رەنگاو بچیتتە نیو مێگەل.

بەلام زۆر دوور نیبە هەر بەبیرى من مەردار لە ئاخ و ئۆخرى مانگى میهر بەرانیاں دە مەپ کردووہ و جیژنى میهرەگانیاں بۆ کردووہ. دیارە ئەو جیژنە ئەوہندە، گەورە بوہ کە عەرەب وەریان گرتووہ و کردووایە بەمیهرەجان و بەهەموو رۆژى خۆش دەلێن میهرەجان.

مەپ بەپینج مانگ دەزى پیتشینیاں دەلێن بەرخ پاش سەد رۆژ رووحى وەبەر دى و مەترسى بەر ئاویتن کەم دەپیتتەوہ. جیژنى سەدە کە ئیستاش لە زۆر شوینى کوردستان دەیکەن و پتئى دەلێن «بیلان دانا» پیتوہندی دەگەل ئەم باسە هەيە. دوو مانگ پایز و سى مانگ زستان دەکاتە پینج مانگ و لە شەوى ئەوہلئى بەھاردا زەوى مەپ دى و جیژنى هەرە گەورەى مەردارە.

پېم وانیبە پیتوہستى بەروونکردنەوہ بى بەرخى مەستە شیر پاشى سیتزە رۆژ دەبى لە کۆز دەرکرى و بەزاوہماک ببەيە لەوہر. ئەوہش سیتزە بەدەرەکەمان.

ئەوہیە بۆچوونى منى کەرە کرمانج کە لە ژيانى باوکم بەسەر مەپ رادەگەیشتم و گەرمین و کویتستانم دەکرد و بەپسپۆرى ناوبانگم هەبوو. بەلئى ماوہیەکی زۆر وێراى شوانى شەوگەر و شەنگەبىرى توند و تۆل لە کویتستانە جوانەکانى کوردستانى رەنگین ژيانم راپواردووہ.

زۆر پالینیاں لە مندارە مانگدا بۆ ئەوہى شوانەکاڤمان نیوہرۆ، خەوى بۆ بکەن و شەوانە مەپ برەتین بۆ خۆم دەستم داوہتە گۆچان و چوومە بەر مەپ و لەو وەختانەدا بوہ شیعەرم بەتەبیعت و خۆپسک و ژيانى کوردەوارى هەلگوتووہ.

جوانترین دیمهن

نهدی و بدی نیم، وهک کارگ به شریخه‌ی هه‌وری به‌هار هه‌لته‌توقاوم، نه‌گه‌ر هه‌لئی به‌رزه‌فری نه‌بم بازی چاو دوورایش نیم، نه‌گه‌ر شیری خه‌وتوو نه‌بم خو‌رپویی گه‌پیده‌م.

نازپه‌روه‌ده و هه‌تاو نه‌دیو نیم، جه‌فاکیش و جیهان دیدم. گه‌رمین و کویتستانم لیک داوه، هه‌وراز و نشیوم برپوه، دهشت و بیروونم پیواوه، به‌رکه و رژد و تهرت و ته‌لانی نه‌سته‌مدا سه‌رکه‌وتووم، به‌خپ و شیو و دۆلندا تی په‌ریوم، له‌گه‌وه و کویره‌ی و لاپالان هه‌لاوم.

له‌کیوی سه‌رکه‌ش و شاخی هه‌له‌موت و هه‌زار به‌هه‌زار تاره‌قی ماندویی و شه‌که‌تیم نه‌ستریوه. له‌زبی خو‌ر و چۆمی مه‌ندم داوه. له‌ده‌رو و گه‌رو و گایان ناوابووم.

له‌بناری کیویکی به‌رز و په‌قن و سه‌خت و قوچ له‌دایک بووم، به‌ژه‌کی شیره‌ژنیتیکی کورد رۆژووم کراوه‌ته‌وه و فرچکم گرتوه، له‌سه‌ر بیژینگ له‌فیلی تال و شه‌وه پاریزراوم، گوژبه‌بانم بو‌کراوه و له‌لانک نراوم، سه‌ر سینگم پی‌دادراوه و به‌ده‌سرازه پیچراوم، لایه لایه‌ی کوردیم بو‌کراوه و گولزاری موت و موورو و کووژه‌که و گوئی ماسیلهم بو‌هه‌لاوه‌سراوه، داره‌دارم کردوه، به‌په‌وپه‌وه پیم گرتوه.

به‌شیر و ماست و توئی شیر و په‌نبر و مه‌یله و لۆرک و شیریز و رۆن به‌خپو کراوم، ناوی سارد و زولال و پروون و بی‌خه‌وشی کانیاوم خواردۆته‌وه.

ژیوله‌ و په‌ه‌وازه بووم، له‌نیو‌باخ و باخچه‌تالووبالوو، گیلاس، شیلانه، هه‌رمی، سیو، تری، بادام و سنجووم رنیوه، له‌بیستان، هاروی، تریزوو، کالیار، شووتی، کاله‌ک، گرکه و فاته‌بۆرم خواردوه.

له‌داره‌گوژان جو‌لانه‌م هه‌لاوه‌سیوه، به‌سپی چناری به‌رز و لووس هه‌لچووم، شه‌وی مانگه‌شه‌و، قه‌ره‌قهری و خو‌شاردنیککی و هه‌یجۆبه‌نم کردوه.

به‌رۆژ هه‌لووکین، توپه‌راکردنی و هه‌مزله‌م کردوه، گه‌وره‌تر بووم فیری میشین و جگین و نه‌سه‌که‌مله بووم. به‌جورابین و کاله‌مستین و فه‌نه‌ی بیده‌نگ و گه‌ره‌لاوژه، شه‌وانی دریزی ساردی زستانم گه‌یاندۆته‌ رۆژ، مژ و ته‌م، هه‌ور و هه‌لا و کرپوه و باران و به‌فری سپی و خاوتینی یه‌ک نوام دیوه.

گه‌بیومه‌ته‌مه‌نی می‌مندالی، فیری سواری و راو بووم، ریمبازی و شه‌پرانخپوی و ته‌راتم کردوه ته‌قله‌م داکوتاوه، جلیتم هاویشتووه و پی‌دادراوه.

ده‌ستم به‌جله‌و جه‌مام بووه، به‌لام نه‌سپم له‌سه‌ر گولی مافوره‌گیراوه‌ته‌وه، شوینم گیراوه، شینکه‌ی مات و مه‌لوولم له‌خوزه و گه‌رمه‌لانی ده‌رپه‌راندوه و تازی چی و خیرام تی به‌رداوه.

سیاسوتی به‌هاری، کۆلکه‌ره‌ش و می‌رۆژان چوومه‌راوه‌که‌و و داوم چه‌قاندوه و تفه‌نگم ته‌قاندوه. له‌نیوه‌وه چووم و سه‌ره‌رای نه‌و وه‌رزیش و یاریبانه‌ی لادیبانه‌ی خه‌ریکی کار و کاسی بووم، ناوم داشتووه، که‌شاوم کیلاوه، مه‌له‌غانم گیراوه، گیره‌م لی خو‌ریوه، خوینام هه‌لداوه‌ته‌وه و له‌به‌ر شنه‌ی زریانی فینک شه‌نم کردوه، مالووسکم زرینگاندۆته‌وه، باله‌که‌وم کردوه و، خه‌رمانم هه‌لگرتوه.

ناژه‌لداریم کردوه، له‌ته‌ر و قوری به‌هاریدا، له‌کاتی «بخۆ و بله‌رز» دا چوومه‌هه‌واری زه‌نویر و سازگار و چادر و په‌شالم له‌سه‌رکانی سارد و زولال هه‌لداوه، له‌بن چادر دانیشتووم و خوناوه‌ی بارانی نه‌رمم دیوه، مه‌رم له‌بیر داوه و لایبیرم گرتوه و زۆر جاریش خۆم له‌سه‌ر به‌رده‌بیر دانیشتووم و مه‌رم بو‌شه‌نگه‌بیریان گرتوه، هاویرم کردوه و زاوه‌ماکم لی خو‌ریوه، مه‌ری نه‌بانم گرتوه و به‌رخمی می‌چکه‌م می‌ژاندوه.

پالینان مه‌رم له‌به‌نده‌نی فینک هه‌لکردوه، مه‌رم له‌وه‌راندوه و به‌رخم چه‌لاندوه و له‌به‌ر خۆمه‌وه به‌یت و لاوک و سه‌یرانم گوتوه، له‌نواله‌ی بژوین و زه‌مه‌ند، مه‌رم شیوه‌خوار داوه و له‌هه‌وشه‌ی گه‌رم و بانه‌گردا رام گرتوه و ده‌زینم گرتوه و سه‌گم له‌ورگی دز و چنۆک و درنده‌به‌رداوه و گیانی ناژه‌لی ترسه‌نۆکی بی‌تازاری فه‌قیرم پاراستوه.

شه‌ویتان به‌بزوتنی مه‌ری ده‌سبیتی راپه‌ریوم و به‌وریایی چ تاریکه‌شه‌و بووبی و چ مانگه‌شه‌و تا مه‌ر تیری خواردوه و که‌وتۆته‌وه به‌دوایدا رۆیوم و پاش سه‌رخه‌ویکی خو‌ش وه‌ک شوانیکی باش پیش‌گزنگی هه‌تاو مه‌رم له‌به‌ر رۆژتیکی کاتۆر هه‌لکردوه و چیشتاوی له‌ده‌راویکی خاوتین چیشتانگام داوه و هه‌لم کردۆته‌ به‌ر رۆژتیکی باگر بو‌نووسن و سانه‌وه و خو‌شم له‌به‌ر سیبه‌ری گابه‌ردیک سه‌رخه‌ویکم شکاندوه. پاش نه‌وه‌ی میگه‌له‌که‌م ساوه‌ته‌وه، به‌ره‌و تاو‌ل نی‌ری کیشم کردوه.

نه‌وه‌ژیانی من بوو له‌کوردیه‌واری. به‌پواله‌ت ژیانیکی ساکار و خو‌ش بوو به‌لام وه‌ک په‌زه‌کانم قه‌ت ترسی گورگم له‌زگ ده‌رنه‌ده‌چوو، چونکه‌ جاروبار گورگه‌ می‌شه‌کانی خو‌مالی، گورگه‌ برسییه‌کانی به‌رتیلخۆر، به‌دغه‌ر، پیواکوژی سه‌رده‌می تاغوتیان تی به‌رده‌دام و نه‌وی خواردبووم له‌بن ددانیان ده‌ردینام. تاخری ده‌ریان په‌راند و هیلانه‌یان لی شیواندم، په‌نام برده‌به‌ر نه‌وانه‌ی که‌ گیانیان له‌سه‌ر به‌ری ده‌س دانابوو، له‌ویش نه‌سامه‌وه

زۆرم ناپالم و راکیت به سهر سهریدا باری، زۆرم خانووی رووخوا و گوندی سووتاو دین. گهلیکم تهرمی شهلالی خوینی شههیدان دیت و کرووزهی ههتیوی بی دایک و باب و شینی دایکی رۆله کوژراو و ههناسهی ههژاری لیقهوماو بیست، گرمهی تۆپ دایانچله کاند، ویزهی گولله له پهسیوانی خزاندم.

لهو ماوه دا وهک حهریق دهلی: «گوند و شاری کوردستانی ئه و دیو نه بوو نه یگه ریم جا نازانم سهرم به هه موو مالتیکدا کردوو یا نا» له سوونی را تا قه لادزی راپه ریوم و تی هه لئوومه وه بو به رزاییبه کانی پشت هیرۆ و داگه راومه وه بۆ لای ماوه ت و شینکابه تی. له سهرچاوهی زهلم تاوم خواردۆته وه... (وا دیاره ئه م وتاره ناته واوه).

بووکی به کشه وه

ههستا چوو دهیوه تایبه تیبه کهی خۆی، زوو جله کوردیبه جوانه کهی داکنه و جلی ئیداره ی له بهر کرد تا بچیتته بیمارستان. دایکی خه ریکی هه لئوژاردنی دیوی بهر دهستان بوو که دیتی، به پیکه نینه وه گوئی:

- ئه یرو پهری به و جلانه وه ده لئتی بارۆکه ی کلک کیشراوی!

پهری وه لامی دایه وه:

- دایه به و جلانه وه له بیمارستان باشتتر ده توانم هه لئسووریم، ده نا لیباس نازاده و ده توانم به جلی کوردیشه وه بچمه بیمارستان. دایه ده مه ویست عه رزت بکه م ئه گه ر ئیواری درهنگ هاتمه وه نیگه ران مه به و دنیات لی نه بیته چه رمی چۆله که ی، خاترجه م به، نه ون ده بم نه گورگ ده مخوا، له ماله کاک شه هابی خۆمان بانگ کراوم نه هاری له وی ده خۆم و پاش نیوه رۆ دیمه وه. رهنگه باپیریش بیته وه. دوینی ته له بفوونی لی کردم و گوئی، کاره که م ته واو بووه.

دایکی گوئی:

- رۆله گیان! برۆ به خوا و پیغه مبه ر و پیاوچاکانم ئه سپاردی. ده زانم نه گورگ ده تخوا و نه له و شاره گچکه دا ون ده بی. به لام ولاته که مان ئالۆز پلۆز و هه رچی و په رچیبه. به خوی تا ده گه رپیبه وه هه موو رۆژی دلم له مستیدایه. ئه ما رۆله تۆقه بریکی بابت تی چوو هه پنده نیرگس عه زیه ت مه ده، زۆرم خۆش ده وی، ژنیکه سه نگین و له سه ره خۆ و بیده نگ و به سته زمانه. سه ری ماویژه سه ر، فه قیره، به خۆیدا ده شکیتته وه و دلای دیشی، گوناحت ده گاتی.

- دایه گیان ئه تۆ ئه و گیله ده بنه وه به رت نه ناسیوه. به قه سته ی له مه جلیسان خۆی وا نیشان ده دا، ده نا وه ک ماری سوچه به گژ ئیمه دا دیتته وه و گه زاره ی نیو گه ز ده رده کیشی و شورت و شۆمان ده ردینی و کاریکمان پین ده کا با به ده واری شری ناکا. نازانی کاک شه هابی هه ژاری چۆن کونده جه رگ کردوو؟

- کچی ده مه یرپسه ئه و ژنه فه قیره میشی له بهر ده می نافری چۆن به ری نیو نرکه و ته وس و لاتاوی دیل بیلان و چه ختی وه ک تۆ ده گری؟

- دایه گیان بو خۆت ده زانی له مندالیبه وه ده گه ل نیرگی ده سته خوشکم قه مان دل له یه کتر نه یه شاوه. ده زانی قسه کانی من هه مووی گالته ی دۆستانه ی نیو خۆمانه ده نا راست

دهکەى نيزگس به راستى ژنيتكى چاک و دلپاکه.

ئەوێ گوت و خودا حافىزى له داىكى كرد و رۆيشت. تا گهيشته دەرکى حەوشه داىكى له پهنجەرەوه تىبى دەفكرى و دەيگوت:

«دهک داىکت به قوربانى ئەم گفتولفته خۆشه، ئەم بەژن و بالا بەرزە و ئەم رەوت و لەنجە جوانه بى. يارەبى رۆله ئەوئەندەى منت لى رازيبه خوداش ئەوئەندەى لى رازى بى. يا خودا رووسوورى دنيا و قيامەت بى. بهبەختى چاک بى، داىکت مەرگت نهبينى. خودايه شوکرانه بژيرم ئەگەر سوارەت وا زوو لى ئەستاندمهوه، ئەم جووتە گولە، ئەم کچ و کوپه باشەت داومى.

کاک سوارەى مێردى ديد ئەستى و باوکى پەرى و باپير، پياويكى باش، خيروهومەند، قسەخۆش و تىگهيشتوو بوو. ئەگەرچى نهخويتندەوار بوو، بەلام بەقەد حەوت مهلايانى دەزانى. چونکه بۆ خۆى زۆر زرينگ و وريا بوو و هەميشهش وهختى بيکارى خۆى له حوجرەى فهقيبان يا له خزمەت مهلايان رابواردبوو، تا له دى بوو، زستانان هەر ئەو بانگى دەدا و قامەتى دەکرد. شەوانەش بى شەبووێر دەچۆوه حوجرەى فهقيبان و بەو دەنگه خۆش و زولالەوه لاوک و حەيران و بەيت و باوى کۆنى بۆ دەگوتن و شت لەوان فير دەبوو. بهيانان پيش مجيئور دەچۆوه مزگهوت، چراى هەلدهکرد. کوورەى پيوه دەنا و بەرمالى رادهخست و که نوێژ دەبوو بانگى دەدا. که جهماعەت سهفى دەبەست ئەويش قامەتى دەکرد.

کاک سوار دەولەمەندترين ئامپاي ئاوهدانى بوو، بەلام چلکن دەولەمەند نهبوو، سهخى و بەدل و دەس بلاو بوو، حەوتوو جاريک ماموستا و فهقيکانى بانگهيشتن دەکرد. له هەموو کارىكى خيتردا پيشهنگ و پيشقه دەم بوو، کهبخودايهکى باش بوو، خەلک ريزيان لى دەگرت و قسهيان قەبوول دەکرد، کيشه و نيوان ناخۆشى ئاومالانى عادلانه جييهجى دەکرد. ئيرهيبى بهکەس نهدهبرد.

کاک سوار هەميشه خاويئترين و باشترين کهوا و پانتۆلى دەبەر دەکرد. مام وسووى براى بهسەر کشتوکال و مەر و پاتال رادهگهيشت و کاکه سوار کارى زۆر سووکى وهک پاراو و شتى وا نهبا چى نهدهکرد.

کاکه سوار پياويكى کهلهگەت، بهشان و باهۆ و سوارچاک بوو. هەميشه ئەسپ و ماينى زۆر رەسەن و باشى رادهگرت و له جليت و رىمبازى و شەپانخوييدا کەس نهیدهگهياندى. که مهدرهسهيان له گوندهکەيان دانا کوپ و کچهکەى خۆى نارده فيرگه. موديرى هان دەدا که دەرس باش بلتى و هيندهى ئيحترام دەگرت و چاکهى دهگەل دەکرد که

مودير شهرمى دهکرد بهقسەى نهکا. مندالهکانى زۆر زيرەک و هوشيار بوون و چاکيان دهخويتند. سالى ۱۳۴۷ که «ئوهيسى» کوشتارگای له جلدیان دانا و مام وسووى بهستهزمانى بهتاوانى ئەوێ که دهستهيهک چهکدارى شهويک له تاولى راکرتبوو گرت و پاش چەند رۆژ تيرەبارانى کرد، کاکه سواريش مەر و پاتال و ئەسپ و ماينهکانى فرۆشت و دهستى له جووت و ئازەلدارى هەلگرت و لەنيو شار خانوويهکى گهوره و خۆشى دروست کرد و دووکانىكى بهققالى دانا. لهويش له خيتر و چاکه و هاتوچۆى مهلا و فهقيبان کهمى نهکردهوه. هەر پينج فهرزەى بهجهماعەت دهکرد. بەلام دهستى له گوتن هەلگرت. دووکانهکەى بوو بهمهکۆى ئەدهبدۆستانى شار. ئەو کەسانەى ئاشقه ئەدهب بوون، ئيواران له دووکانى کاکه سوار کۆ دەبوونهوه، ئەو نوکتەى شيرين و قسەى خۆشى بۆ دهگيترانهوه و بهيت و لاوک و گەلو و حەيرانى فير دهکردن ئەوانيش شيعرى شاعيرهکانى کورديان بۆ دهخويتندەوه. سهير ئەوه بوو، ئەو پياوه نهخويتندەواره ماناي زۆر بهرپيوجيى له شيعره جوانهکان دهداوه و رەخنەى زانايانەى له شيعرى هينديک شاعير دهگرت که بهراستى جيى سهرسورمان بوو.

کاک سوار تانويۆى له سهروپيش کهوتبوو. بەلام هيچ شويئەوارى پيرى پيوه ديار نهبوو. دووکانهکەى زۆر بهرمين بوو چونکه هەموو کەس تى گهيببوو که راست و دروست و بى فروفييل و هەرزان فرۆش و دەس خاويئە. هەموو خەلکى ديتهاتى دهووبەر و رووناکبيري شارهکهمان سهودايان هەر لهويى دهکرد. کاکه سوار دهگوت راسته ئيعدامى مام وسووى پشتى شکاندم، ئەوێ ئەو له کشتوکال و مەردارى دهيزانى من نهمدەزانى، بەلام هوى دەس له جووت و گا و ئازەلدارى هەلگرتتم ئەوهبوو که بتوانم بهمندالهکانم بخوینم تا پى بگەن و تى بگەن.

خوا هەلناگرى کچ و کوپهکەشى جگه لهوهى ئيستيعدادى باشيان هەبوو چاکيشيان دهخويتند. تا ئينقلابى پيرۆزى ئيران دهستى پى کرد. هيچيان زۆر ناسراو نهبوون، بەلام له سهروبهندى ئينقلابدا خويان دەرخواست. بهتايبهتى پەرى که هەزاران شيعرى حەماسى کوردى لهبەر بوو. هەميشه له ريزى پيشهوهى خويشاناندا بوو و بهخويتندەوهى شيعرى شاعيره شوپشگيترهکامان خەلکى هان دەدا. دەنگخۆشى و زمان پاراوى له باوکى بهميرات گرتبوو. تۆلهى ماميشى لهو ريزيمه بۆگەنه لهبیر نهچووبۆوه.

پاش ئينقلاب بۆ دريژەدان بهخويتندن چووه تاران و بوو بهنيرس و گهراوه بۆ شارهکهمان که ژيان ليرەدا بى مهترسيش نهبوو. بەلام پەرى خزمەتى خەلکى بى دەرەتان و هەژارى بهلاوه گرینگ بوو. له بيمارستان کەس نهبوو دوعاى بهخيترى بۆ نهکا و خۆشى نهوى،

چونکه به‌دهرد و مهرگی هموو که‌سه‌وه بوو.

باپیر سالیکی مابوو زانستگه ته‌واو بکا و بییته موهه‌ندیس که کاکه سوار له بومبارانی شاره‌که‌ماندا له‌بهر دهرکی مزگه‌وت شه‌هید کرا و خه‌لکی شار به‌تایبه‌تی که‌سوکاری خۆی تازیه‌دار و ماته‌مبار کرد.

بیست ده‌قیقه‌ی بۆ وه‌ختی ئیداری مابوو که پهری گه‌یشته بیمارستان، حه‌وشه‌ی بیمارستان له نه‌خۆش و برینداران ژاوه‌ی ده‌هات. ته‌ماشای کرد جه‌نده‌کیک له‌سه‌ر داره‌مه‌یت له‌بهر دهرکی بیمارستان دانراوه، سلاوتیکی کرد و پرسى:

- ئەم جه‌نده‌که چییه؟

پیاویکی قه‌یره‌لاو هاته پیش و گوتی:

- بیلامانی ئه‌وه خیزانی منه و له‌سه‌ر ته‌راکتۆر هه‌لدیراوه و هموو له‌شی هارداوه و بی‌حاله.

پهری بزه‌ی له‌سه‌ر لێو نه‌ما و به‌کابرای گوت بیه‌ینه ژوور بزانه چی لێ قه‌وماوه؟ به‌جوار که‌سان داره مه‌یته‌که‌یان هه‌لگرت و بردیانه دیوی چاوه‌نۆپی دوکتۆر. لێفه و سپیاله‌کانیان لێ کرده‌وه و له‌سه‌ر نیوه ته‌ختیک رایان کیشا. پهری ته‌ماشای کرد و تیگه‌یشت به‌حال ماوه و به‌زه‌حمه‌ت پشوو دی. له‌مێرده‌که‌ی پرسى:

- ئه‌وه بۆ وای به‌سه‌ر هاتوو؟

- خانم گیان، دوینی ئیوارێ به‌ته‌راکتۆر ده‌چوینه‌وه، ته‌راکتۆره‌که‌م که‌میک چه‌په‌ی کرد و ئه‌وه‌ش وای به‌سه‌رهات، به‌نۆکه‌رت بم عیلاجیکی بکه. سێ مندالی سه‌ر و پینچکه‌م هه‌یه و که‌سم نییه چاوه‌دیربیا بکا.

پهری لێوی خۆی گه‌ست، به‌لام چی نه‌گوت. له‌و حاله‌دا دوکتۆر هات و ئه‌ویش چاویکی له‌برینداره‌ نیوه گیانه‌که کرد و گوتی:

- زوو بیه‌نه دیوی عمه‌ل.

پهری هاته‌وه نیو خه‌لک شه‌هابی پزشکیاری ده‌گه‌ل بوو، گوتی:

- شوکر ئیوه چاکن و ئه‌وه کاک شه‌هاب ته‌ماشاتان ده‌کا. ئه‌وه‌ی زانی پیوستی به‌موعایه‌ی دوکتۆره‌ رای ده‌گرێ و ئه‌وه‌ی بۆی دهرمان کرا دهرمانی ده‌کا، ده‌بی بیوورن ئه‌و ژنه‌ حالی باش نییه و په‌نگ بۆ عمه‌لی بوو و وه‌ختی دوکتۆر زۆر بگرێ.

پاش سه‌عاتیک پهری هاته‌وه نیو خه‌لک، بزه‌یه‌کی شیرنی له‌سه‌ر لیوان بوو، میردی ژنه برینداره‌که‌ی بانگ کرد و گوتی:

- مزگینیم ده‌یه ژنه‌که‌ت له‌ مردن رزگاری هات و په‌نگی پاش ده‌ رۆژی دی بگه‌ریته‌وه مالتی. به‌لام کاکه‌گیان! ئه‌و ده‌می که له‌ ژبانی ژنه‌که‌ت دلنیا نه‌بووم دل‌م نه‌هات سه‌رکۆنه‌ت بکه‌م. ئیستا که شوکر مه‌ترسی و نیگه‌رانیم نه‌ماوه پیت ده‌لیم ته‌راکتۆر بۆ زه‌وی کیتلان دروست کراوه نه‌ک بۆ مسافیرکه‌شی. ئیوه تا که‌ی ده‌س له‌و ته‌ماعه هه‌لناگرن و ژبانی خۆتان و خه‌لکی ده‌خه‌نه مه‌ترسیبه‌وه.

کابرا زۆری دوعای خیر بۆ پهری کرد و به‌لێنی دا که له‌وه‌دوا موسافیر سواری ته‌راکتۆری نه‌کا.

نیزیک سه‌عاتی سێ له‌ بیمارستان نه‌جاتیان هات و ویکرا به‌ره‌و مالتی کاک شه‌هاب که زۆر له‌ بیمارستان دوور بوو وه‌رێ که‌وتن. خوشکه‌ نیرگس چارشیه‌که‌ی له‌ خۆی وه‌رگرتوو و چاوه‌روانی ئه‌وان بوو. که‌ نیزیک بوونه‌وه، خوشکه‌ پهری به‌ده‌ست ئیشاره‌ی بۆ کاک شه‌هاب کرد و ئه‌م شیعره‌ی به‌ده‌نگیکی به‌رز خوینده‌وه:

هیند مونت‌زیری تۆ بوو هه‌تا چاوی سپی بوو

نیرگس که له‌سه‌ر یه‌ک قه‌ده‌م و دیده چه‌قیبوو

ئه‌م شیعره ئه‌وه‌نده جوان و به‌جی بوو که هه‌موویانی سه‌ره‌رای ماندوو‌یه‌تی و برسیایه‌تی وه‌پیکه‌نین خست. نیرگس چه‌مۆله‌یه‌کی له‌ پهری نا و گوتی:

- جه‌رگت په‌ش بێ کچه‌تیوه ده‌م هه‌راشه هه‌ر ده‌ قسه‌ی زه‌لامت کردوو. خۆلت وه‌تر و تیتۆلان، بۆیه ته‌شک و داوینت وا جوانه... پهری پیکه‌نی و گوتی:

- به‌سی برتسه، وه‌ره پاروویه‌کمان نان بده‌یه هه‌موو له‌ برسان لاتره‌ی ده‌به‌ستین، بۆ خۆت تا ئیستا حه‌وت جه‌مت کردوو. په‌نگه ئه‌وه‌ی خه‌زوبه‌ز بێ بۆ خۆت لرفت دا‌بێ. ده‌ک نه‌وست ده‌به‌ر پیت که‌وی.

پاش ئه‌و شه‌ره دندووکه که چوونه ژووری، ئه‌وان ده‌ستیان، ده‌ستۆی یه‌ک کرد وه‌ک ده‌ سال بێ یه‌کتریان نه‌دیبه‌ که‌وتنه راموسینی یه‌ک. پاش ماوه‌یه‌ک نیرگس رووی له‌ پهری کرد:

- باجه پهری توخوا ئه‌م شیعره جوانه ئی کام شاعیره؟... پیکه‌نی و گوتی:

- ئه‌گه‌ر پیتان ده‌لیم زیاتر موتالا بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌یه. ئه‌گه‌ر که‌میک شاره‌زای ئه‌ده‌بی کوردی بای ده‌ترانی ئه‌م شیعره جوانه ئی «نالی» شاعیری مه‌زن و به‌ناوبانگی کورده.

تا نه‌هاربان کرد و پیکه‌وه بوون هه‌ر له‌سه‌ر شیعری کوردی دوان، هه‌موویان له‌ شاره‌زایی و شیعرناسی و زه‌وقی ئه‌ده‌بی ئه‌م کچه سه‌ریان سوپما، زه‌رده‌ی هه‌تاو به‌حال

لهسه ترۆپکی کتوه بهرزهکان مابوو که خواحافیزی له خوشکه نیرگس و کاک شههاب کرد و له حالیکدا هیتشتا پهری گالتهی بهنیرگس دهکرد و ئهویش جوابه جهنگی دهکرد بهپیکه نین لیک جوئی بوونهوه.

پهری که گهیشته بهردهرکی خویان و شوپنی تهگه ره ماشینی دی زانی که ئهوه ماشینی خوازینیکه رانه که موهندیس پیرانی ناردوونیه سهر پهری. دوو مانگ لهوهی پیش موهندیس کاغهزیکه بهئهدهب و جوانی بۆ پهری نویسیوو و داوای لێ کردبوو ئهگهر پیتی خوش بێ ده نیریتته سهری. پهری که دوو جار زیاتر موهندیسی نه دیوو له ولامدانوه پهلهی نه کردبوو و کاغهزه کهی به کاک شههاب که دهیزانی دۆستتیکه باش و بهئهزمونیته نیشان دابوو. کاک شههاب بێ ئهوهی ئهه رازه له کن کهس بدرکتینی ته حقیقی تهواوی لهسه ره موهندیس کردبوو و بۆی دهکره وتبوو که موهندیسیش وهک پهری خه لکی لادییه و له سایه ی وریایی و زانایی خۆبه وه بۆته موهندیسی کشتوکال و مالی باوکی هیتشتا ههر له گوندن و وهک خویان کرمانجن و له هه موو بابه ته وه لایقی هاوسهری کچیکی وهک پهرییه و چهند رۆژ پیشتر وای کردبوو که به حوزووری ئه وه له جیگایه ک په کتر ببینن و قسه ی خویان رووبه روو ته و او بکه ن و هه ردووک په کتریان په سه ند کردبوو و قه راریان دانا بوو، له و رۆژه دا دایک و پووری موهندیس بچنه خوازینینی و تامی زاری دیدنه سته ی و موهندیس باپیر بزائن. کاک شههاب ئه وه میوانییه ی به و مه به سته کردبوو که پهری ئه وه رۆژه له مال نه بێ.

به ئه سپایی ده رکه ی کرده وه و چۆه ته ماشای کرد دایکی و خاله خدری و باپیر له دیوی به رده ستان دانیشتون، خاله خدری پاش شه هیدبوونی باوکی به سه ره دوو کانه که یان راده گه یشت - که وه ژوو ره که وت هه رسیک له قاقای پیکه نینیان دا و دایکی گوتی:

- بی بی جان خانم چۆن که له کی و اشت له بن سه ریدان؟

پهری شه رمیکی کچانه دایگرت و سوور هه لگه را و سه ری داخست و په کسه ره چۆه دیوه که ی خۆی و جله کانی گۆرین و به خه یال بوو ئه مشه وه له دیوه که ی خۆی وه در نه که وێ. به لام زۆری پێ نه چوو دایکی هه رای کرد:

- پهری گیان! مالی بابم له وێ به ته نێ چ ده که ی وه ره ئیبه ره.

پهری به شه رمه وه چۆه دیوی به رده ستان و به ئه ده ب دانیشته. دایکی گوتی:

- رۆله گیان ده تزانی ئه مرۆ خوازینیکه ره هاتبوونه سه رت؟

- به لێ دایه گیان ئاگام لێ بوو.

- وه لالا کچم دایکی ژنیکه ی و پچوو و که یخودا ژنه، بۆ خوشی که ههر له ماشیندا دیم زۆر قۆزه. جا نازم بۆ خۆت ده لێی چ؟ به یانی دینه وه تا جوابیان بده ینه وه. باپیر هه لێ دایه و گوتی:

- خوشکتی گیان! من پیرانی باش ده ناسم کورپیکه ی زۆر به ئه ده ب و پاک و چاکه، مه دره کی ته حسیلاتی به رزیشی هه یه، جا دلێ خۆت ده زانی.

پهری له بن لێوان گوتی:

- بۆ خۆتان ده زائن.

دایکی گوتی:

- ئه وه بۆ ده لێی مانگی شه رمیته. له که نگتیه وا شه رمیون بووی ره پ و راست بلێ میردی پێ ده که م و پرگارمان بکه.

هه موو پیکه نین و ئیدی باسی ئه وه مه وزووعه یان نه کرده وه. چهند رۆژ پاش، باپیر، کاک شه هاب و چهند که سی دیکه ی بانگه یشتن کردبوو. له پر مه لا و دوو فه قی و پیره پیاوینکی خاوین و ره زا سووکی دته اتی وه ژوو ره که وتن، په کتیک له دوو فه قیه کان ده فته رتیکه گه وره ی له بن هه نگلدا بوو. له به ریان هه ستان، وه لای سه روویان خستن و له سه ره چۆکان دانیشتن. ماموستا سیغارینکی داگیرساند و رووی له موهندیس باپیر کرد و گوتی:

- ئاغا میرزا! مام سمایل بابی ئاغای پیرانییه و وه کاله تی شه رعی داوه تی که پهری خانم ماره بکا. ئیستا چ ده فه رمووی؟

باپیر گوتی:

- مامه گیان پر به دل سوپاست ده که م و ئیسه له ئیبه هه ره خزمایه تی گه رمان ده وێ و ئیحه ترامی خوشکم و هیچی دیکه.

کورته ی بیره نه وه، ئه وێ رۆژی په ربیان له موهندیس پیرانی ماره کرد. چهند رۆژ پاشان خه نه به ندانیتیکه خوش بوو. باو باوی نیرگس بوو. وهک که وێ شه رانی په ربازی له ده وری پهری ده کرد و دابوویه به ره هیرشی لاتاو و ته وس و پلار. پهری ده سته له به ره نه ده کرده وه، رۆژی پینج شه مۆش هه موو له مالی بووکی بوون. نیرگس وهک خوخلوله هه لده سوورا و په زیریای له خه لک ده کرد و جار جاره چه پۆکتیکه په په ریدا ده دا یا چه مۆله یه کی لێ ده نا و هه موویانی وه پیکه نین ده خست، لای بانگی شه وان تارای سووری جغ جغه داریان به سه ره پهری دادا و بووکیان سواری ماشین کرد و به دادب و ده ستوورینکی کوردانه و موخته ره مانه

ئىواره‌ى جومعه بوو و ئيداره نه بوو. له مالى دانىشتبووم و ته ماشاي ته له ويزيونم ده كرد. له پر گرم و هوپ پيدا بوو و تووز و خوئل بهرى ئاسمانى گرت. هه واپه ياكاني به عسى شاره خونچيلانه كه يان دا بهر راكيت و بومب. ئيمه به په له خويمان له ژيرزه مين هاويشت. هاره و زرمه‌ى فرۆكه‌ى دوژمن و ته قه‌ى دهرى دژى هه واپه خويمان زراوى ده توقاند و گوپى كه ده كرد. وهك رۆژى قهره وهيس باب ئاگاي له كورپ نه بوو. پاش نيو سه عات كه هاتمه دهر دوو كه له شينكه له هه موو لايه كى شار هه لدهستا و له بهر بوئى بارووت و تووز و خوئل پشوو هه لده كيشرا. به تالووكه خويم گه يانده مالى كاكه سوار. ديار بوو سه ده مه‌ى نه ديوو. به لام دهركى داخرا بوو، كهس له مال نه بوو. به نيو خه لكى سه رليشيو او و چاو به گرياندا به غاردان چوممه ماله موه نديس پيرانى. به داخه وه خانووه تازه و جوانه كه‌ى ئادارى به سه ر پاداره وه نه ما بوو. كاك شهاب و نيرگس و ديد ته ستى و باپير، له حالى كدا بانگ له سه ر بانگيان لى ددها، خه ريكى لابر دنى خشت و بهرد و گل بوون، منيش وهك ئه وان له گابورم دا و خه ريكى كار بووم. ورده ورده خه لك هاته يارمه تيمان. له لاي نيوه شه ودا جه نازه‌ى زاواى تازه و بووكى به كشه وه يان له بن خاك و خوئل دهرينا.

هه وارى خالى

شه و راشكابوو، موسه جه له كه مان كارى ده كرد، شربت كه ئارام ئارام هه لده ويزندرا. گورانييه كوردييه خو شه كانمان يهك له دواى يهك ده بيستن. هه ر من و ئه و بووين. كهسى ديكه مان به ده وه وه نه بوو. پيره مات و بيده نگ بوو، چاو له ليل و سيسه كانى ليك نابوون، جگه ره له نيو ته نگوسته رهق و ته قه كانيدا دوو كه لى ده كرد و به خو پرايى ده سووتا. دهنگى حه سه ن زبه رك و خاله قى و مه لا حوسينمان گوئ لى بوو.

شريت گه يشته سه ر دهنگى «ماملي» كه ده مزانى زورى پى خو شه. كه چى له پر وهك گوزنيكيان ئاوى سارد پيدا كردي. تيكر بوو، داچله كى چاوى هه لپى، ده ورو به رى خوئى به سه ر كر ده وه و به ده نكيكى نووساو و له رزوك كه ده تگوت له بنه بانى ته شكه وته وه دى گوتى.

«كاكه به سه تو خوا بيدهنگى بكه».

ده سه جه نه نگوستم له سه ر دوگمه‌ى موسه جه له كه داگرت. به لام سه رم سوپما و له دلى خوئما گوتم:

«يانى چى؟ بو واي به سه رهات؟ بو رهنگى بزركا؟ بو په شوكا؟ بو تكاي لى كردم موسه جه له كه بكورنيمه وه؟ خو ئه و دوستى نيزيكى ماملپيه، ماملپى زور خوش ده وى و گورانييه كانى گه ليك پى خوشن. جاران كه گورانييه كانى ماملپيمان لى ددها سه رتاپاي ده بوو به گوئ و مووى لى نه ده بزووت، ده بوو ئيمه ش ورته مان له بهر نه يه ته دهر، دنا ليمان تووره ده بوو، ده يگوت: دهنگى زولال و ئاسمانى ئه م هونه رمه نده خه مم دهره وينى، كول و كوم داده مركينى ئوخزنم ده خاته نيو دل و ده روون».

ئه دى چونه ته مشه و گوپاره؟ بو نايه وئى گوپى له دهنگى ئه م خوشخوانه مه زنه بى؟

دوو مژى توندى له جگه ره كه دا دوو كه لى به زار و تفنكدا هاته دهر، به تووره بى له ژير جگه ره كه يدا كوژانديه وه و هه لى پرواند. ديسان مات بووه، هه ناسه يه كى سارد و دريژى هه لكيشا، لىوى كرؤشت، ده ستى وه بهر چه نه‌ى دا و چاوى بى ترووكان له سووچيكي ژووره كه برى خه ميكي قول، ئازاريكى بى نامان و دهرديكى گراني له سيمادا به دى ده كرا. وهك پيره هه لويه كى بال و هريوى چه نگ شكاوى له راو كه تووم ده هاته پيش چاو. وئ ده جوو بيه ره رۆژانى خوئى و هه ره تى لاوه تى خوئى بكاته وه كه تازه به هبوا نيه به گه رپته وه. له ميژ بوو هاو دهم و هاو دهنگ بووين، باشم ده ناسى و ده مزانى ئه و كاته‌ى

کۆنه برینه کانی ده کولینه وه و ناسۆره کانی ته شه نه ده بنه وه و ژان له دهروونیدا پهنگ ده خواته وه، تووشی ئەم حاله ده بێ و پیتی خوش نییه بیدویتن.

جاری وا به جیم ده هیتشت، لیتی ده گه رام به ته نی له نیو خه مه کانیدا بتلیتته وه و خۆی ده رمانییک بۆ ده رده که ی بدۆزیتته وه. به لām ئەمجاره لیم بوو به وه سوسه نه مده زانی بۆ وای به سه رهات؟ ده مه ویست هه رچۆنی بێ له م رازه بگه م، جگه ره یه کم بۆ داگیرساند و دامه دهستی.

بزه یه کی تال لیتوه وشک و به باره کانی لیک هه لپچرین ئەم بزه غیره تی له بهر نام بلیم: «مامه گیان! پیم سه یه ره ئەوه بۆ له ماملی زیز بووی، خۆ تۆ جار ان ماملیت به هونه رمه ندیتی گه و ره ناو ده برد و گۆرانییه کانت زۆر پێ خوش بوون».

که مییک به تووره بییه وه گوتی:

«من له ماملی زیز بووم؟ نا ئەم تاقه گۆرانییه م پێ خوش نییه».

گوتم: «نه کا هه وای گۆرانییه که نار ه سه ن بێ».

- له بیرم بوو ده گه ل ئەو هه موو ریزه ی بۆ ماملیتی داده نی په خه ش لێ ده گری و پیتی ناخۆشه جار جار هه وای نار ه سه ن ده لێ که مایه ی موسیقای بیگانه یان پیتوه دیاره.

زۆر جار ده یگوت چونکه ماملی خوشخوانیکی گه و ره و به ناوبانگه و دهنگی داخوازی زۆرن و لاوه کان وه دووی ده که ون زیاتر له وه که سانه ی ناشیانه و نه زانانه ئەم کاره ی ده که ن، به لām خه لک پیشوازیان نا کا زیان له مووزیکی نه ته وایه تیمان ده دا.

گوتی: «کارم به ره سه نی و نار ه سه نی هه وایه که ی نه داوه، دهنگی ماملیم له هه موو حالیکدا پێ خوشه، به لām ته عبیرییک له شیعری سه ره ندی گۆرانییه که دا هه یه که تازارم ده دا و گه لیکم تازار ده دا».

گوتم کام ته عبیر؟ «ده مه ویست به ورد بوونه وه له ته عبیره که رازه که بدۆزمه وه و مه ته له که هه لیم».

گوتی: ته عبیری گه ییمه هه واری خالی. «ئەم ته عبیره بیره وه ره یه کی کۆن و تالیم دینیتته وه یاد، که رابردنی رۆژگار و تال و سویری ژیان تا ئیستا نه یه توانیوه ژیله مۆی فه رامۆشی به سه ردا بکا.

هه ودا که م هینده ی دیکه لێ تالۆز بوو، دلیم هینده ی دیکه که وه ته خرت و پرت خوایه! ده بێ ئەم چه ند وشه ساکارانه چ بیره وه ره یه ک بخه نه وه یاد ی ئەم پیره، زوره انه، ره نه چه رۆیه؟ که له ژبانی درێژ و پر مه ترسیی خۆیدا تووشی کاره ساتی گه لیک گه و ره و

گران و رووداوی فره به سام و تال هاتوه. زۆری رهنج و کویته وه ری و ئاواره یی و ده ره ده ری دیوه سارد و گه رمی رۆژگاری چیشته وه و شه و شه ونخوونی کیشاوه و له گژ به دکاران رۆچوو و له بهر زۆرداران دای نه وانده وه و له پیناوی ژباندا زۆر جار تا لیواری گۆر ریشته وه. نه مده ویترا بیهارووژتیم، له خۆم رانه ده دی لیتی پرسم، دلنیا نه بووم وه لām ده داته وه، که م وا بوو پر تیسکه ی دلێ بۆ که س بکاته وه و رازه کۆنه کانی بدر کیتی، ناچار بیده نگ بووم و چاوم له سه روسیمای پیاوانه و پیرانه ی بری، ئەویش کر و مات بوو. دیار بوو ده ربای دهروونی شه پۆلان ده دا و کووره ی له جۆشی هه ناوی ئاورینگان داوی.

پاش ماوه یه ک بیدهنگی شریته که م له دوو دا تا گۆرانییه کی دیکه ی ماملیم دۆزیه وه، ده نگم دایه، پیره هۆشی هاته وه به رخۆی، سوورایی خوشی و شادی له کولمه سیس و چرچ و بێ رهنگه کانیدا په یدا بوو. به تاسه وه گوتی بۆ گۆرانییه که هه لخست تا ته واو بوو.

به زه رده خه نه وه گوتی:

«برا تۆ ئەوه م بۆ لیده بزانه پیم خوشه یا نا؟»

هه ستا خه ریک بوو بر وا به روو هه لمالاوی پیشم لێ گرت و گوتم: «پیت نه گوتم ئەم گۆرانییه چ بیره وه ره یه کت ده خاته وه یاد و ئەوه نده ت تازار ده دا؟».

چرزا، لیتی له رزین، نیوچاوانی گرژکرد و گوتی: «له م دنیا پان و به رینه دا هه موو که س هیندیکی رازی ئەوتۆ له سینه دا هه ن که بۆ نیزی کترین که سیان ناگپیتته وه و ده گه ل خۆیان ده با ته ژیر گل. ئەم رازه ی منیش له وانه یه، تا ئیستا که س لیتی نه بیستوم. تۆش بیزانی چ قازانجت پێ ناگا و نه یزانی چ زیانت لێ نا که وئ».

زانیم زۆر قه لس نییه، بۆیه گوتم:

«نازانم بۆ ئەوه نده م پێ خوشه له و رازه بگه م، به لām ئەگه ر درکاندن ی زانی بۆ تۆ هه بێ گرنه ت لێ ناگرم».

زۆر توند کۆکی، دهستی به سنگه وه گرت و دانیشته وه و گوتی:

«پیاو واز نا هیتی، له کۆلم نابسته وه، ده و ره بۆت بگپیمه وه: ئەو سه رده مه ی من له تافی لاوه تیدا بووم، هیتشتا شه ری دووه می جیهانی نه قه وما بوو. دنیا ئەو هه موو ئالوگۆره ی به سه ردا نه هاتبوو، ژبان زۆر ساکار تر بوو به تابه تی و لا ته که ی ئیمه له ئیستاش پاشکه و تووتر بوو. هیچ شاریکی کوردستان به رق و کاره بای نه بوو، هیتشتا له دپهات چرای رۆن گه رجه ک و چۆله چرا ما بوون و ناگر به به رد و ئەستی هه لده کرا. هه رچه ند تاک و تووک ئۆتۆمبیل به رتگا ناخۆش و ناهه مواره کانیدا راده بردن. به لām هیتشتا با شترین مالی

سواری ئەسپ بوو. شازدە، حەقەدە ساڵە بووم کە دەستم لە خویندن هەلگرت و چوومەوێ دەستمان دا. باوکم ئەسپێکی زۆر جوان و باش و تفەنگێکی راوی پێ دامی، وەک هەموو دنیا هەبێت و باو، زۆرم شایێ بەخۆ بوو.

هەموو رۆژی بەیانی زوو سوار دەبووم و بەدەشت و مەزادا دەگەڕام، پاش نیوەرۆیانیش دەستم دەدا بە تەفەنگ و دەچوومە راو.

پایز داهاات کاروبار لە کەمیی دا، راو خۆشتر بوو، رۆژتیک پێره راو کەرتیک پێی گوتم کەو رەو دەستی پێ کردوو، کەو پێکی زۆری تەرە کەمە لە فلان کێو کۆبوونەوێ کە هەم ماندوون و هەم ناشارەزا راویان خۆشە و کوشتیان هاسانە، ئەگەر زوو لێیان وەخۆ نەکەوی، بەرەو گەرمیی دەڕۆن و لە کێس دەچن. بەیانی دەستم دا تەفەنگ و لە لاقانم وەرینا و خۆم گەیانە چیا. راستی دەرکرد وەک خیز و خۆلی کەو لێ بوو، هەرچەن ناشی بووم و راوم نەدەزانی و باشم نەدەنگاوت، دیسان زۆرم کوشت. ئێسارێ ماندوو و شەکەت، بەلام شاد و بەکەیف بەرەو ماڵ بوومەوێ یەکەم جار بوو توورە کە ی راویم ئەو نەدی نیچیر تێدای، لام دا سەر کانیاییک کەمێک بەسەمەوێ. تەماشام کرد رەشمالێکی گەورە لەسەر چاوە کانیە کە هەلداوێ. پێگام بەبەر دەرکی تاوڵە کە دا بوو، دیتم کێژێکی بالا بەرزی، بەژن باریکی، گەندومی کۆلمە سووری، چاو و برۆ رەش و کەزێ شۆری زۆر جوان و رەزا سووک لەبەر دەرکی چادر راو هەستاوێ و تەشی دەریستی. لێی نێزیک بوومەوێ، بەراستی حەپەسام و پێم لە بەند چوون، بەشەرمەوێ سلاوم لێ کرد. لام وابوو جوابم نادا تەوێ و خۆی لە ژووری داوێ. کەچی بەروو خۆشی جوابی دامەوێ، بەگەرمی بەخێرهاتنی کردم و گوتی: فەرموو لادە چامان سازه پیاڵە یەک چا بخۆوێ. گوتم: رۆژم لێ درەنگە، ناگەمەوێ، بەزێاد بێ. بەلام لە دلی خۆمدا زۆرم پێ خۆش بوو لادەم و هیچ نەبێ تاوێک لە بەژن و بالا و رەنگ و رووی ئەم کێژە ناسک و نازدار و شۆخ و لەبارە بفرم، کە هەر ئەمجار چاوم پێ کەوتووێ و نازانم خەلکی کۆبێه و کچی کێبێ؟ خەریک بووم برۆم و تێپەرەم دەستی بەسویندان کرد و گوتی: نابێ برۆی. چوومە ژوور لە لامیردانی، لێفەیهکی خاوینی بۆ لەسەر لبادان راخستم. چووە کولێنی هێندە فووی لە قەننە ی کە کەولێک نان و جامێک شیرێژ و رۆن و تاسێک دۆی ترشی ساردی لەپێش دانام. بۆ خۆشی شانی وە دیرەگی تاوێ دا و راو هستا. تا پتری تی دەفکریم زیاترم پێ جوان بوو نەمدەتوانی چاوی لێ بتروکیتم. ئەویش چاوی لە من نەدەترووکاند، گوتم بۆ راو هستاوی دانیشە. بێ پەر وایانە زۆر لە نێزیکم دانیشت، ئەو لە من باو خۆشتر بوو، رەنگبوو یەک دوو ساڵ لە من بەتەمەنتر بێ، ئەو گەورە کچ بوو و من مێرمنداڵ، دیاربوو لە دلداریشدا

ئەزموونی زیاترە. وردە وردە، شەرمم شکا و لێم پرسی: ناوت چییە؟ کچی کیتی؟ بەراشکاوی و بەدەنگێکی سیحراوی گوتی. ناوم هەمینە، کچی پیاویکی مەرداری دەوڵەمەند بوو مالیان رێگای چوار رۆژی کاروانی لێرەوێ دوور بوو بەدوای لەوێرگەدا گەییوونە ئێرە. گوتی: چوار بێریم دەگەلن ناروومەنە ئاوردووێ. خۆم پێ رانەگیرا و گوتم: خۆش دەویی. بەنازەوێ پێکەنی و گوتی ئەبەرۆ! (کەنگر و قوماش نابنە وێلداش). کورتی بێرەوێ لە ماوێهەکی کورتدا نامۆبیمان لە نێواندا نەما.

بەلێنی پێدام هەموو رۆژی پالێنی بۆم بێتە بن بەردێک کە لەو دیوی چادرە کە بیان بوو. هەموو رۆژی بێ نیوێر بەبیانوی راو دەچووم یا باشتر بێم دەفریم بۆ ژوانگە کەمان. هەموو جارێ کە دەچووم ئەو لەوێندەری چاوەنوارم بوو. بەهیچ زمانیک ناتوانم خۆشی و شادی ئەو ماوەت بۆ بگێرمەوێ کە پێکەوێ رمانبوارد. بەلام خۆشترین دلداریم بوو. رۆژتیکیان بەعادی رۆژان دەستم دا تەفەنگ و لە بەندەن هەلبووم. هەواراز و سەر بەرەزێرم نەدەزانی. وەک با دەفریم، دەمەویست زووتر بگەمە جێ ژوان، دەمەویست زووتر چاوم بەچاوی (هەمین) بکەوێتەوێ، دەمەویست لەشە نەرم و نۆل و گەرم و گورپە کە ی لە نامیژ بگرم. چاوی لە چاوە جوانەکانی بێرم. لێوێ، ناسک و ئالەکانی بژم. مەمکە تورت و خەرپەکانی بگوشم. دەمەویست گوتیم لە دەنگە خۆش و ناسک و خەمپەرەوێنە کە ی بێ. خۆی بەقوربان و سەدەقە بکەم هەرچەن رێگاکەم زۆر نێزیک نەبوو. بەلام زۆر زوو خۆم گەیانە. پشوووم سواریبوو هەناسە بێرەم گەیشتی. چوومە بن بەردە کە سە لێ نەبوو دلم داخووریا، بۆ نەهاتووێ؟ بۆ دیار نییە؟ لێم نەتۆرابی؟ نانا دوینی بەخۆشی لێک جوێ بووینەوێ. ئاگام لێ بوو تا ئاوابوو چەند ئاوری ئاسکانە ی لێ دامەوێ. باوکی بەکەین و بەینە کە ی نەزانیی؟ ئەو پرسسیارانەم لە خۆم دەکرد و وەلامیکم بۆ نەدەدۆزرایەوێ، دەتگوت: لەسەر پۆلوان دانیشتوو، حەجمینم لێ هەلگیرا، ئۆقرەم لێ برا چیدی خۆم بۆ زەوت نەکرا. بەسینگە خشکە لە بستۆکە ئاوابوو، ئەو دەمی زانیم چم لێ قەوماوێ؟ رەشمال لە جیبی خۆی نەما بوو داگەرام بۆ جێ هەوارە کە ی، لەوێ دانیشتم. لیت ناشارمەوێ تێر و پیر گریام و شینیکی باشم گێرا، قەت هەمینم نەدیتەوێ. نازانم ماوێ یا مردووێ؟ ئەگەر ما بێ دەبێ ئەویش وەک من پیر و کەنفت بووبی، بەلام هەرگیز فەرماوشم نەکردووێ و ئیستاش لە خەیاڵدا وەک کچە جوانە کە ی ئەو دەمی دیتە پێش چاوی. ناتوانم بەخۆمی بسەلمینم پیربووێ و پیری دزیو و ناشیرینی کردووێ. سی ساڵ بەسەر ئەو رۆژەدا رابواردووێ. منیش دنیا زۆر قوونە کەو کردووێ و لە تالی و ناخۆشییان راها تووم و رۆژگار خاړاندووێ. بەلام هەرچەن جارێک بەسەر هەواری خاڵیدا کەوتوو بەخۆم نەبوو

گريابوم». مامه پيره ههستا بروا له حالتيكدا كه گرياني له ئهوكي گيرابوو و فرميسكي له چاواندا قه تيسما بوون، چهند ههنگاوئيك رويشت و ئاورتيكي لي دامهوه و گوتي: «بويه گوتم ئهه گورانييه لي مهده!»

هههاباد

لهوهتي تووشي ئاواره يي بووم، لهوهتي ولاتي خوشهويستي خوم بهجتي هيشتوو، لهوهتي له يار و ديار و كهسوكاري خوم ههلبراوم. هه موو ئيواره يهك بي نيوي خه ميكي گران، ئاوازيكي بي ئامان و ژان و بركيكي بي دهرمان، روو له دل و دهر و نوم دهكا، ئوقرهه لي ههلهه گري، ئارامه يي ناهيئي و برستم لي ده بري.

ناتوانم له ژوروي دانيشم، پيم خوش نيهه كهس به ده وه مهوه بي، ههز به ته نيابي ده كه م، بيدهه نگيم بي خوشه، پيم خوشه ماوه يهك ده گه ل خوم، ده گه ل ههستي خوم رايبويم. هه ور بي يا سامال، گهرم بي يا سارد، خوش بي يا ناخوش وه ده رده كه وم. كه ميكي به پييان ده گه ريم و بي رده كه مه وه. خو ئه گهر بتوانم له ئاوه داني وه ده ربه كه وم، كه له گوتي كه نديك، له ده م رووباريك، له سه ر به رديك، له بن داريك دانيشم و له ئاسو راميتم، زور زو سووك ده بم و دل ده كرته وه و جاري وايه ههست به شاديش ده كه م.

له م روتانه دا وهك هه موو روتيك په ژاره سواري شانم بوو، خه فه ت دا يگرتم، نازار هيرشي بو هينام، هه جمينم لي هه لگيرا و ناچار بووم وه ده ركه وتم. هه وا نه رم و خوش بوو، له ئاسماني ساوي زستانيدا په له هه ور يكي پچووكيش به دي نه ده كرا. هه تاوي بي تيشك و تين وهك ته شتيكي پر له خوين له ئاسويه كي دووره ده ست به ره و ئاوبوون ده چوو. كي ده زاني ئه مرؤ له و دنبا پر شه ر و كيشه دا خويني رتواي چهند كه سي بي تاواني ديوه و ناله ي چهند برينداری به جيمواي بيستوو؟

جگه ره يه كم دا گيرساند. به جاده دا رويشتم. ئه وه نده ي با نه ده هات دوو كه لي سيغاره كه م دارفيني و گه لاي داره كاني ئه م به ر و ئه ويه ري جاده كه بيزويني. لام دا كو لا نيكي كه له جاده كه راستتر و ئارامتر و بيدهه نگر بوو. چهن ژن به جلي ماله يوه له به ر ده ركيتك ليك هالا بوون، هه ژده ر هه ژده ر قسه يان ده كرد، قاقا بي ده كه نين. به كي؟ به جي؟ بو جي؟ نازانم - به لام خو هه موو كه س وهك من ئيواران خه م بار نيهه. تا پتر هه لده كشام بيدهه نكي زياتر ده بوو.

سه گيكي گه روكي، وريا و قووت و ره وهك كلكي له گه لوزي گرتبوو، مل و مزي ده كرد. قه په گو ليكي گه وره له ولاتر له سه ر چينه چه كان هه لئرووشكا بوو، گوتي خشت برابوون پير و كه نه فت بوو، له به ر لاوازي هه موو په راسووي ده بريان، له مبووزي بوزي و بناگووي و نيوجاواني شويني كه لپ و كو نه بريناني پيوه بوو، دياربوو روتگاريك در و شه راني بووه.

دیله به بای له گه مالان بریوه توه، به چی مه علوم گورگی نه خنکاندوه، هیلکه و رۆن و کولیچهی نه خواردوه و خوشه ویستی خاوه نه که ی نه بووه؟ به لام که له ره و که وتوه و که لاکي داوه، ئینسان، ئینسانی بی و هفا، به ره لای کردوه!

چاوه پرووشکه کانی له سه ره یهک دانابون، ده تگوت بیر له سه رده می گوجوکی و جحیلی و خوشه ویستی و به ده سه لاتی خوی ده کاته وه. تیی رامام، زگم پیی سووتا، خه می نه ویش بوو به سه ر باری خه مانم. ژنیک له پیچی کوچه یهک و ده درکه وت، ژنیکي شوخ و شهنگ و جوان و چه له نگ و کوک و پوخته، قژ زهرد و چاوکال و سوور و سپی و پرومه ت پان، بالا بهرز و به ژن باریک، مه مه که خه رکه کانی، بلووزه تهنگ و ته نکه که ی هه لدا بوو، به له نجسه ولار ده رۆیشت نه و هیچ ناوری وه من نه ده دا. به لام من چاوکی کربارانم به سه رتاپای داگتیرا، هیچ نه ندای له شیم نه بوارد. ده لین «به نده ی بی عه یب نییه» به لام من نه متوانی هیچ عه یبانی لی بگرم. ده رفه تم هه بوو تیی فکر، من له رۆیندا په له ناکم، ده گه ل نه وه شدا نه و نه یده توانی جیم بیتلی. چونکه دهستی کچیکي پچوکی زۆر رهزا سووک و ژیکه له و پاک و خاوینی به ده سه توه بوو و پی به پیی نه و ده رۆیشت.

پشیله یه کی سووره له کی کولکن و قه له و له مالتیک هاته ده ر. دیاربوو خوشه ویستی کابانه، تیروته سه له، جیتی گهرمه و پارووی نهرمه. کلکی قه ف کردبوو، به فیزه وه راهه ستا لوتی بهرز کردوه. له پر کچه که دهستی ژنه جوانه که ی به ردا و رای کردی. پشیله نه بزووت، ده یزانی، په نجه نهرم و نوله کانی نه م کیژه نازاری ناده ن.

ژنه که وه په له که وت، به ده نگیکي زۆر ناسک و خوش هاواری کرد، ناویکی نه وه نده خوش و پیروزی یا هیچ نه بی به لای منه وه، خوش و پیروزی بهزار داهات که وه ک پرووسکه لیم بدا له جیتی خۆم وشک بووم. به چاوترووکانیک نیزیکه ی نیو چه رخی ژیانم، ژیان ی پر تالی و سویری، پر له رهنج و کویره وه ری، پر هه وراز و نشیوی خۆم وه بیرهاته وه.

(گویم به هه له نه ییست؟) نه مه پرسیاریک بوو له خۆم کرد. به لام شوژه ژنه که نه بهیشت چیدی دوودل بم. هه رای کرد: «مه هاباد رۆله مه چۆ ده ترنی!» ئیتر خۆم پی رانه گیرا، وه ک شیتان رام کرد. پشیله که له بهر من هه لات، کچکه له نامیز گرت و تیر تیرم ماچ کرد. باش بوو نه م فریشته پاکه لیم نه ترسا و نه گریا به سه یروه چاوه جوانه کانی له چاوم بری. دایکی به زه رده خه نه یه کی په ربیانه وه لیم نیزیک بووه باوه شی بو کچه که کرده وه، پیی گوت: «شه یتان!» نه مجار به زمانی خه لکی شارکه سوپاسی منی کرد، به کوردی گوت: «من سوپاسی تو ده که که ناوی و اشیرینت له کچه که ت ناوه».

ئیتر نه و پیاوه پیره هه وه سبازی چه ن ده قیقه له وه ی پیش نه بووم، بوومه وه نه و لاه تازه

پینگه یشتووه ی سی سال پیش که سو فیکه ری سیاسیم ده کرد، که به چاوی بریانه ته ماشای هه موو کچه کوردیکم ده کرد. ئیدی به چاوی هه وهس ته ماشای نه م ژنه جوانه م نه ده کرد و وه ک خوشکی خۆم ده هاته پیش چاو. حه یف نه و نه بهیشت زۆر به پاکي بمینمه وه وه ک هه موو ژنیکي به پرسیار لیتی پرسیم: «مامه خه لکی کوئی» به درۆ جوابم داوه. درۆ که م هیچ زبانی بو نه و نه بوو. به هاسانی پروای کرد به لام من پیم خۆش نه بوو له م ده مه دا درۆم به زار دابی و پاکیه که م گه ردی لی بنیشی، چه ن هه نگاوی تر پیکه وه رۆیشتین ده رکیکي کرده وه.

- نافه رمووی؟
- ناوه دان بی.
- خوا حافیز.
- به خیرچی.

نه و چۆه ژووری، منیش رپی خۆم گرت چوومه بن نه و تاقه داره ی که زۆر ئیواره ی تریش له بنی دانیشتموم. نه م داره ی له دوور ولات بو من بوته «سنگ صبور» و زۆر جار پریسکه ی دل له بن کردۆته وه. نه م دۆسته بی زمانه ی ناگای له زۆر راز و نه یینی ژیان ی ناواره یی من هه یه و دلنیام که که س لیتی ناییسی.

جگه ره یه کی دیکه شم داگیرساند. مژیکي توندم لیتدا و که و تمه نیو ده رای خه یال. مه هاباده پچکولانه که ی ده می دیم وه بیرهاته وه، خه یال م زۆر به نه و نه گیرساوه. چوه بو لای شاری مه هاباد. نه و شاره خوشه ویسته ی که نیشتمانیه ره رانی کورد ته نانه ت له ولاتی غه ربیش کچی به ناو ده که ن. نه و شاره ی نیزیکه ی په نجا سالی ته مه نم له و و له ده وره ری رابواردوه، نه و شاره ی شاره زای هه موو کوچه و سیله و په سبویکی ویم. نه و شاره ی که زۆر رۆژی خۆم تیتدا کرده وه به شه و زۆر شه وی تالم تیتدا کرده وه به رۆژ.

سه رم به ماله هه موو خزمه کاغدا کرد. سه ری هه موو دۆست و تاشناکانم دا، هه موو شوینه به ناوبانگه کانی شار گه رام. گومبه زان، ده شتی عه لی تاباد، کانی مام قه مبه ران، ته پکی گراوان، تاقه دار، باغی سیسه و سی تاشانم وه ک خویان هاته به رچاو.

که روانیمه خه زایی به خه یال له بن نه م تاقه داره فریم و له بن تاقه داره پیره که ی مه حمود کانی نیشتمه وه. له پر شتیکم وه بیرهاته وه که له میژ ساله نه لیتی ده ترسم و نه بییری لی ده که مه وه. «مردن!» نه و شته ی پیاوه هه ره نازاکان لیتی توقیون. ناره زووم کرد پاش مردن له بن نه م داره بنیژریم.

هه و دای خه یالتم پسا، هاتمه وه سه ره خو، به خو مدام شکامه وه، ره خنهم له خو م گرت و گوتم: «ئهمه چ ناواتیکه مه گهر ئه تو نه بووی ده تگوت پاش مردن پیاو ههر چو نیک بنیترئ و له ههر جیگایه ک بشارد ریته وه فه رق ناکا. ته نانه ت ده تگوت هه ق نییه مردوو زهوی له زیندوو ان داگیر بکا. ئه گهر له باتی ههر مردوو ییک نه مامیک بنیترئ و که لاکمی مردوو که بسوو تیترئ و خو له میشه که له بن نه مامه که بکرئ تا پیتی به قه وه ت بی خزمه تی مرؤ قایه تی زیاتر تی دایه.»

جوابی خو م داوه:

«راسته من وام گوتوو و ئیستاش پاش ئه وهی به لیره واره کانی کوردستاندا گه راوم و ئه م راستییهم بو روون بوته وه که به داخه وه مردوو کان له زیندوو کان باشتر دارستانه کافمان بو ده پاریزن، دیسان له سه ر پروای خو م ههر ماوم. به لام ئه م ناواته شم هه یه. پاش مردن خو له میشی من ده بن داری مه حمود کانی بکرئ تا به خو له میشی من ئه م داره به قه وه ت بی که کهس نازانی چن ساله به قه دی کتیه رووتنه کهی خه زاییوه دیاره؟»

له رۆژیکی پایزیدا

بو ماموستا شلماشی

پایزه سارده، ره شه بای پایزه وه که دییان گوتوو یانه چ به سه ر ده واری شر دینی! وه که هه میشه باری سه فه ر ده به ستم، تووره که یه که پر له کاغه ز و قه له م و دوو سی نان... کورگه ل پیتم ده لئین نه وسن، وه که پیره میترد که لیتی ده گینه وه هه میشه بابوله ی نان و که بابی له گیرفاندا بووه. منیش له ده ره وه بابوله ی نان و په نیرم له گه ل دایه گه رچی ده زانم هیندییک دوورتر، له لادی، ده رگای ههر مالتیک بکه یه وه پیتلاوت له سه ر چاوی خاوه ن ماله. نانی گهرم و په نییر، یان ماست و ههر خوارده مه نییکی دی که شک به رن له میوان شار دراوه نییه.

خه لکی ئیمه ده لئین میوان حه بییی خویه و ته نانه ت هیندییکیش له سه ر ئه و پروایه ن ئیستا میوان دانه به زیوه، رۆزی ئه و له لایه ن په روهر دگاره وه هاتوته ماله که وه. دوا ی هیندییک ری رۆیشتن، چنند لاپه سیو و هه وراز و نشیویک و دینتی روانگه ی سروشت و دیمه نی جوانی ئاو هه وه لئین قو ناغم گوندیکه که خو م ناوم ناوه مه لبه ندی نازایان. (شلماش) به لئی شلماش. له داوینی زنجیره چپای هومل چنند ره شمال له په نا یه که دان و هیندییکیش جیا له یه که، وینه ی گونده کانی لیک بلاوی هۆلند و دانمارک و بیروت. له گه ل خه لکیکی نازا و نه به زیو و هه ولده ر، سال دوانزه ی مانگ له هه ول و تیکۆشاندا ن. له هۆلند و پاریس و لبنان و وارشه و، هه رچی شوینی جوان و به دیمه نه بو م مه لئین! که دلگیر ده بم، چونکه شلماش له سه رووی هه مووانه و له هه مووی ئه وانه جوان و رازاوه تر و به دیمه نتره.

له وانه یه هیندییک کهس به وه تاوانبارم ده که ن که له نووسین زیاده ره ویم کردوو و وه که ده لئین قه له م له ده سستی دوژمندایه، به لام من بو ئیسیپاتی ئه و داوا یه م چنند شاهیدیکم هه ن، که یه کتیک له وانه بولبولیکی مه هجوره و به داخه وه ئیستا ده ستم پی ناگا ئه و ئیستا له گه ل هیندییک له یاران له ولاتی غوریه ت دایه... چاوه پروانی رۆژیکه ئه و سه رماوسۆل و ره شه بایه له عنه تییه له ولات بارکا و سر و سیپالی تیک نئ و بو نه به د له و ولاته گۆری گوم بی، ئاخو ئه و په روهر ده ی ئه و خا که جوانه یه.

ئه و بولبوله دنگ خو شه له (سه ربانه و سابنی و هومره و دارنیشان و چوم په مو) له گه ل گولاندا هاو ئامیز و ده س له مل بووه و ئه غیار وه که گورگی چاوبرسی به غیلیان پی

بردووه، وهك بۆ خۆی پیتی لى ناوه له (سهربانه) زۆر خۆشى رابواردووه.

لهو بولبوله دوور ولاته كه بگوزهرپين، ئەو بالئدانه كه له كاتى گهراڻهوه بۆ گهرمپين بهسهر شلماشدا تى دهپهړن شاهيدن. سهرقافلّه كه يان وچانتيك دهگرئ و هاوارى هاوالهكانى دهكا و دهلى: نيوهى ژبانى ئيمه له سياكيو بهفيرۆ چووه، هاوالان دهلپن بوچى، سهرقافلّه دهلى سهردانهويين و تهماشاييتكى خوارهوه كهن و ئەو ديمه نه جوان و پاراوه بيبين. وا چاكه بچينه خوارهوه و پشوويك بدهين. بهلام بهداخهوه و ديسانيش بهداخهوه، كاتتيك دپنه خوار و نزىكى زهوى دهبنهوه بزيان دهردهكهوئى كه سهرما و سۆلتيكى چۆن بهسهر ئەو مهلبه نهددا زال بووه و له وهش خراپتر ئەو راوچييه بى بهزه بيبانه كه دهستيان لهسهر ماشهى تفهنگه و ها ئيستا گرمه لى بيتن ها تاويكى دى، ئەوهيه كه بهگورجى تى دهپهړن و لهچاو گوم دهن و بهرهو گهرمپين دهپۆن و دهپۆن...

بهلام بههيواي رۆژتيكن كه له گهراڻهوه دا دوور له چاوى راوچى و سهرما و سۆل و رهشبا تاويك لهو مهلبه نهد و چانتيك بدهن. بهلام ئيستا رۆژ بهرۆژ تووشتر دهبى و دهره تانى ئەوه نيبه.

بهلام بههار... رۆژى مهوعود... رۆژى دیدارى ياران، رۆژى يه كتر دۆزينهوه و چاو ليكهوتنى هاوالان، رۆژتيك كه سهرما و زمههريرى زستان دهپوا و گۆرى گوم دهكا، خۆزگه بۆ ئەبه د بايه! گوله كان سهرله نوئى سهر له زهوى دپنه دهري، له جارن چاتر و زۆتر و بۆن خۆشتر، رپواس و مه ندۆك و بيزا و كهما و گوله ميلاقه و وهنه وشه... ههريهك له لايهك. ئەو كاته شلماشيش وهك هه مو مهلبه نديكى كوردستان دهبيتتهوه مهكوئى ياران، بولبولى دوور ولاتيش دپتهوه مال و سهرله نوئى به دیدارى گول شاد دهبيتتهوه.

دهروانمه دهورو بهرم لهژيتر چناره گه وهى سهرچاوى له پيشه وهم هينديك بهولا وهتر گۆرى پيرۆزى خوالتيخوشبوويك دهبينم كه بى شك ئەهلى ئيمان. مورشيدي گه وه مه لا حه مه ده ميني هه مه وهند، هه زاران فاتحه و رحه مت پيشكهش بهرۆحى پيرۆزى و هه زاران هيندهش له كورپه قاره مان و نه به زه كهى، ده مه وئى قه له مه كه م بشارمه وه ... چى دى نه نووسم تا ئەو رۆژه... بههار... بهلام له گه ل ئەوه شدا و به شار د نه وهى قه له ميش سيلاوى ئەسرينم بۆ ناشارد رپته وه. چونكه دهلپن كاسه كه پر بوو له سه ريه وه ده رپئى، سه رم داده نوپتم و به دزيه وه فرمي تسكه كانم پاك ده كه مه وه، هه تا ئەغيار له رازى ده روونم تى نه گهن و به ترسنۆك و بى ورم دانه نين. نا ئەمن... هه رگيز ترسنۆك و بى ئيراده نيم وهك ئەو كيوه ي پشتم پۆلايين و سه ركه شم. بهلام ئيستا ليم گه رپين به و فرمي تسكانه كه له نووكى خامه ده رپينه سه ر كاغه ز، به فرمي تسكى چاوم بلتي سه ي تاگري ده روونم بۆ ماوه يهك

خامۆش كه م و وهك تاگريك له ژيتر خۆله ميشدا له كوره ي دلم راي گرم، چونكه ده زانم به كزه بايهك ديسان ئەو تاگره بلتي سه ي لى دپته وه و سه رله نوئى گر ده گري ته وه.

هه تا به هارى مه وعود، كه زۆر جوان و به ديمه نه و دلرپين، هه تا ئەو رۆژه خواتان له گه ل. ره فيقان هيجم لى به جى نه ماوه و تووره كه كه م هه ر له شاندايه و كاغه ز و قه له م و بابۆله نانه كه. ده روپشم و ده لپن ده روپش له هه ر جينگايه ك شه وى به سه ردا بى، لى دى ده نوئى. به لام له خه ويشدا هه ر له بيري هاتنى به هار و دپتنى هاوالانم... و بى ده رپيم و ده لپن بى ده رپى هه ر دوو گه زى جاو له خه وئى دى...

۱۳۵۶/۸/۳.

* ئەم نووسينه ي هيمن موكريانى له بنه رپه تدا نامه يه كه له ۲۰ى خه زه له وى ۱۳۵۶ى هه تاوى (۹ى تشرينى دووه مى ۱۹۷۸) بۆ مه لا محه مه دى شلماشيبى ناردووه. بروانه: سديق صالح، گۆفارى ئيستا، ژماره ۱۲، ئيارى ۱۹۹۸

شیری به دههستیگه وه بوو ههتاوی به دههستی دیکه وه

نووسینی: دوکتور سادق جه لالی

چیرۆک له مالتیکه وه له کۆلانی (دو دختران) له بن پیره چناریکدا که گه لیک مۆمی سووتاوی له دهوره که وتیبون دەس پێ دهکا.

(هۆمیرۆس) ته نیا هه ره ماسه بیژیک بوو، به لām فیردهوسی حه ماسه بیژی فه لسه فه، مرۆفایه تی و میژووی گه لیک بوو، حه ماسه بیژی بیری پاکي ئینسانان: پالنه وانه کانی میترخاس بوون له سه رانسه ری ئیلیادیدا هه رگیز تووشی قسه به کی ئه وه نده ئینسانانه نابین:

شهرابی ئال بخۆزه خوینی خه لک مه ریژه

تۆ خاکی، وه ک ئاگر توند و تیژ مه به

ئه م ئاوه ره نگینه ی بخۆیه وه باشتره

له وه ی پیـــــرینن تووکت لی بکا

نه زه ری (برتراند راسیل) له هه لسه نگانندی شانامه و ئیلیاده دا.

ناوی مه نسوور کونیه ی ئه بولقاسم فیردهوسی بووه: له هه ره تی لاهه تیه وه دوو هه تاو له دلیدا به جووت تیشکیان داویشته. خۆشه ویستی نیشتمان و ئه وینی کتایونی. ئییرانی ده په رست که نیشتمانی له میژینه ی بوو، کتایونی خۆشه ویست که وه ک گورد ئافه رینی پۆسته م نه شمیل و شیر دل بوو.

زه رده په ری، پۆژتیکی به هاریبو له به ستینی پروباری (باژ) له سه ره گابه ردیک دانیشته بوو. هه تاوی جه نگیه ی زه رده په ری ته ماشا ده کرد. خوینی خوړ ده رژه یه نیو پروباره وه. لای خوراسانی له بن لیواندا ده پیرتاندا:

– ده لپی خوینی سیاوه شه له ته شتی زیڕیندا.

ئه مجار له ریگایه کی چۆل و پیچاوپیچ که به کیوه که وه دیار بوو راما، نه سواریک راده برد، نه ههستی پیی ریواریک دههات. ریگا چۆل و به تال بوو، لاکۆله ی خوراسانی که میزه ریکی سپی به سه ره وه بوو و لفاکه کانی به نیو شاناندا به رداپۆوه، له به رخۆبه وه گوتی:

– ئه دی بو میترخاسان و شۆره سواران به و ریگایه دا به پرتاو لی ناخوړن؟ بو کورژنی ئه سپان له و شیو و وه رد و لانه دا دهنگ ناداته وه؟ بو هه را هه رایان کپه؟ پرسیاره کانی بی وه لām مانه وه، له باتی وه لām دهنگیکی ناسک و ژنانه گوتی زرینگانده وه:

– ئیتر میترخاس و شۆره سواران نابینی، پالنه وانان له شیرینی خه ودان، هه ره تی لاهه تی به فیرۆ مه ده شیعت پیشکه شی به ژن و بالای من بکه.

فیردهوسی رووی وه رگیتر کیزیک به کۆمه ی ئاله وه، به برۆی که وانیه وه، به چاوی ره شی وه ک چاوی کارمازه کانی (ده شتی ئاهوان) به ره ورووی پی ده که نی، دلئ گه شایه وه:

– ئیتر میترخاسیک نه ماوه.

– کتایون چه ند ته نیا بووم!

کتایون دهستی له ژیر چارشیتو ده ره ینا، ده سه به ندیکی زیتر له مه چه که سپی و قه له و و پره کانیدا ده بریسکایه وه:

– ها مه نسوور ئه مه ئه و کتیه به که ده تووست.

فیردهوسی لاهه په له کتیه که ی له دهستی رفاند، به رگیکی چه رمی کۆنی تی گیرابوو، له به ر پرشگی مانگ که تازه سه ری له که ل ده ره ینا بوو و دارستانی چر و پر و چیا ی به رز و سه وزی ده نگاوت. چاوتیکی به لاپه ره زه رده کانیدا خشاندا، به زه حمه ت چه ند دیری بوو خۆتندرایه وه:

«کاتیک بیژه نیان له چالاه و هاویشته،

مه نیژه ی کچی ئه فراسیایی پی،

ئاگادار بوو – و...

به خه م و ئه سرینه وه ها ته سه ره چالاه و، شه و تاریک بوو. تاریک و بی مانگ بوو.

ئه فراسیایی پادشای تووران له غورابی خه ودا بوو.»

کتایون گوتی هه لخشته بوو، ده په ویست بزانی پاش ئه وه ی مه نیژه چوه سه ره چالاه و چ رووی دا؟ له سه ره خۆ گوتی:

ئه م کتیه چیرۆکی چه ند خۆشی تیدا هه ن.

فیردهوسی له چاوه پرشنگ تی چه قیه کانی کچه که راما:

– چاوپه شی خۆم! ئه م کتیه چیرۆکی ژیان و نازایه تی و تیکۆشانی که سانیکه که له سه ره ئه م خاکه ژیاون. تۆ نازانی زوو ئه م خاکه هه لاله و شلیتر و سویتسن و به بیوونی لی

ده‌پوا، پړوسته‌م له سيستانه‌وه به‌رهو مازنده‌ران نه‌سپي پاده‌دا ناروش له‌سه‌ر ترورپكي
نه‌لبورز زبي كه‌واني ده‌كيشا ناگري ناورگه‌كان نيټه‌يان ده‌هات و...

كتايون به‌پال لاي سه‌وداسه‌ري خوراسانيه‌وه روونيشت:

- ده‌زاني نه‌مړو خه‌لك چيان ده‌گوت؟

فیرده‌وسی ده‌سته نه‌رمه‌كاني له‌نيو ده‌ستي خوئی گرت و گوتي:

- ئاسكوله‌ی ده‌سته‌موی من ده‌ بلتي! بزائم خه‌لك چيان ده‌گوت؟

- ده‌يانگوت باوكت له‌ خه‌ودا ديتوويه‌تي تو له‌ سه‌ريانيكي بلند ه‌اوار ده‌كه‌ی و ده‌نگت
ده‌گاته ه‌ر چوار لاي جيهان.

فیرده‌وسی ده‌ستي به‌رهو ئاسمان هه‌لينا و گوتي:

- سه‌يره، ده‌ی چي ديكه‌ش؟

- تو پړوا ناكه‌ی؟ باوكت له‌ مزگه‌وتي گه‌وره ته‌عبيري خه‌ونه‌كه‌ی له‌ (نجيب الدين)
پرسپوه‌ته‌وه، نه‌ويش وه‌لامی داوه‌ته‌وه و گوتويه:

«نه‌بولقاسمی تو ناويانگ ده‌رده‌كا له‌ هه‌موو جيهاندا و له‌ هه‌موو پړوگاريكدا». لاوه‌كه
گوټي له‌و قسانه‌ گرت و كه‌وته بييركرده‌وه.

له‌و پړوژه‌وه كه‌ ده‌چوو يو فيرگه‌ ناگريك له‌ ده‌روونيدا بلتيسه‌ی نه‌ستاندبوو، نه‌م ناگره
ده‌يسوتاند، ده‌بييرژاند، ده‌يكرده ژيټه‌مو، نه‌م ناگره نه‌ستپيره باراني ده‌كرد، نه‌ستپيره و
نه‌ستپيره...

فیرده‌وسی خوئی ده‌خواردوه، ره‌نجي ده‌كيشا، هه‌ستي ناگريني ده‌ميك دانه‌ده‌مركا. لاو
بوو، داوين پاك بوو، نيشمانپه‌روه‌ر بوو، زانا و به‌رزه‌فر بوو.

نه‌گه‌ر له‌نيو شاعيره‌كاني ئيراندا بگه‌رپين، كه‌س له‌ فیرده‌وسی مه‌زنتر نادوژينه‌وه.
حه‌ماسه بيژيټك بوو كه‌ تابلوی دلپاکان و ميترخاسانی ده‌كيشا. شيري به‌ده‌ستپيكه‌وه بوو و
هه‌تاوی به‌ده‌ستي ديكه‌وه. شيره‌كه‌ی جهرگي ناپاکانی ده‌نجني و هه‌تاوی ده‌روونی پاکانی
پرووناكتر ده‌كرده‌وه.

وه‌نييه ه‌ر من و تو بيناسين، كتپبه نه‌مره‌كه‌ی فیرده‌وسی له‌ سه‌رانسه‌ري جيهاندا
ناسراوه. ليپره‌دا كه‌ برتراند راسيل، پاش له‌به‌ر يه‌ك رانانی حه‌ماسه‌كاني فیرده‌وسی و
«هؤميرؤس» راستگوټيانه ده‌لتي:

«هؤميرؤس ته‌نها حه‌ماسه بيژيټك بوو، به‌لام فیرده‌وسی حه‌ماسه‌ی مرؤف و مرؤقايه‌تي
ده‌ژيانده‌وه».

فیرده‌وسی فه‌لسه‌فه‌ی گه‌وره‌ی ئينساني ده‌رازانده‌وه له‌پيناوی ژيانده‌وه‌ی ميژووی
گه‌ليکدا تي ده‌كوټشا و ده‌گه‌ل جهری زهماندا به‌ره‌ره‌كاني ده‌كرد.

با بچين له‌سه‌ر گؤره پيروزه‌كه‌ی فرميسك برتزين، كول و كو دامركينين. له‌ به‌رامبه‌ر
نه‌ودا چوك دابده‌ين. به‌پياويك هه‌لبلتيين كه‌ پاك بوو، مه‌زن و له‌ دوايي ژيانيدا ته‌نيا و
ده‌س ته‌نگ بوو، داخدار و ملته‌بار بوو كه‌چي به‌و حاله‌وه گه‌وره‌ترين حه‌ماسه‌ی خولقاند.

فیرده‌وسی به‌وپه‌ري نه‌وينه‌وه خه‌ريكي هؤندنه‌وه‌ی شانامه‌ بوو. هه‌رچه‌ند پيش نه‌و
(ده‌قيقي) ده‌ستي به‌و كارهی كردبوو. به‌لام تازه ده‌ستي پي كردبوو كه‌ به‌ده‌ستي كوټيله‌كه‌ی
خوئی كوژرا و كاره‌كه‌ی به‌ناته‌واوی به‌جتي ما و فیرده‌وسی دريژه‌ی به‌و كاره‌ دا.

ئيتر كه‌م كه‌س روله‌ وه‌رزيري تووسی له‌ كووچه و كوټلانان ده‌دی نه‌و له‌ ده‌ريابه‌كي قوول
و بي بندا، له‌ باوه‌ش شه‌پولان باسكي داويشتن. هه‌رچي له‌ كاري شانامه‌دا پتر ده‌چووه
پيش وه‌ك پشكوټه‌كي شنه بيگه‌ شپيټته‌وه زياتر گري ده‌گرت، بلتيسه‌ی به‌تینتر ده‌بوو،
دنيا و ژيان و هه‌بوون و نه‌بوونی نه‌و له‌ وشه‌په‌كدا كوټرايووه نه‌ويش «ئيران» بوو...

پړوژيټك كتايون كچي چاوپه‌شي خوراسانی كه‌ كولمه‌كاني خړ و خال و چاوه‌كاني بادامی
بوون و دوو گوی بلوورين له‌سه‌ر سينگی ده‌له‌رينه‌وه به‌نه‌سپايي له‌ پليکاني نه‌و بالاخانه‌ی
فیرده‌وسی تي خزابوو سه‌رکه‌وت. په‌رده‌ی هه‌لداوه كه‌ميكي تي فكري. فیرده‌وسی
خه‌ريكي كاري خوئی بوو هيچ ناگای له‌ ده‌وروبه‌ري خوئی نه‌بوو، كتايون به‌ته‌وسه‌وه گوتي:

- تو...؟! خوژگه قه‌ت نه‌م كتپبه‌م يو نه‌ده‌هيټناي. فیرده‌وسی به‌و ده‌نگه‌ ناسك و شيرين
و پر توانجه راجه‌ني و گوتي:

- ناخ كتايون نه‌وه نه‌توي؟ گولي سه‌د ره‌نگم، ده‌گه‌ل نه‌م كتپبه‌ كونه‌ كه‌ دوو هه‌زار سال
له‌ ته‌مه‌ني ده‌گوزه‌ري وا خه‌ريكم كه‌ پړوا بكه‌ خوشم له‌ بييرچوته‌وه. ناخ تو نازاني چ
خه‌زنه‌په‌كي دارماله‌؟

شادي له‌ روخساري فیرده‌وسيدا به‌دی ده‌كرا. كتايون سوور هه‌لگه‌ر ابوو، به‌شيريني ليتوه
ئاله‌كاني ده‌گه‌ست و به‌ناز گوتي:

- مه‌نسور، به‌هار ده‌شتي (تابران)ی گولباران كرده‌وه. شينكه‌ ده‌روي، گول ده‌پشكوي
هه‌ور ده‌گري، هه‌موو لايه‌ك پر له‌ جوانی و له‌ چريكه و گوراني و سترانه، به‌لام تو
ته‌نانه‌ت نه‌وين و دلداري و ژوانيشت له‌بيير كرده‌وه.

كتايون نه‌م قسانه‌ی ده‌كرد و هات له‌كن دوشه‌كچه‌ی فیرده‌وسی دانيشت و به‌تورپه‌ی و

نازهوه کاغزه‌کانی تیک وهردان، دیار بوو ئیره‌یی پی دهردن. دیسان به‌توسه‌وه پیتی گوت:

- تۆ له بیرت چۆته‌وه به‌هار هه‌ره‌تی شادی و دل‌داری و خوشی و ئاهه‌نگه.

فیرده‌وسی له چاوه ره‌شه‌کانی کیه‌ژۆله‌ی تووس راما و به‌ئارامی گوتی:

- گۆله‌که‌م! سویتد ده‌خۆم به‌خالی ره‌شی گۆشه‌ی لیتوت که ده‌لێتی جادووه له‌سه‌ر کانێ ژبان پڕنیش‌تووه. دنیا له‌به‌ر پیتی تۆدا ده‌بینم، سه‌رتاپات به‌زێر و زیو ده‌پرازی‌نمه‌وه، تۆ نازانی شه‌وی ئه‌و شه‌و خه‌و بی و له‌ چاوی من نه‌که‌وتوه، چاوم وه‌ک چاوی ئه‌ستیران خه‌وی نه‌دیوه ئه‌وینیتیکی به‌تین له‌ مندا ده‌گورێ، هه‌ماسه‌یه‌کی نه‌مر له‌ مندا چه‌که‌ره‌ی ده‌دا. ئه‌ی کچی بالا به‌رزی به‌ژن باریک تۆ نازانی، تۆ نازانی.

کتایون ئارام ئارام سه‌ری فیرده‌وسی له‌سه‌ر رانی خۆی دانا، ده‌ستیکی به‌کاکۆله ئالۆزه‌کانی داهیتنا و گوتی:

- ئیستا ئارام بگره‌ بنوو سه‌ر وه‌سه‌رینی رانه‌ نهرمه‌کانی من بکه.

فیرده‌وسی به‌ناره‌ ناره‌ گوتی:

- که په‌رده‌یان له‌پیش هه‌تاو لادا.

- به‌یان ئه‌نگوت و خه‌و زرا،

دیسان گوتی:

- کتایون ئه‌و کتیبه‌ تۆ دات به‌من ده‌ریایه‌کی مه‌ند و قووله‌ ئه‌و شانامه‌ی به‌ده‌ستی منه‌وه، ئاسمانیکی به‌رزی پر ئه‌ستیره‌یه.

ناگری ئیره‌یی له‌ چاوه‌ جوانه‌کانی کتایوندا بریسکایه‌وه و به‌تورپه‌یی گوتی:

ئه‌دی ئه‌ستیره‌کانی چاوی من؟

فیرده‌وسی که‌زیه‌ نهرم و درێژه‌کانی له‌ چه‌نگی گرت و بۆ لای خۆی پاکیشا و گوتی:

له‌ ئاسمانی چاوه‌ ره‌شه‌کانی تۆدا هه‌زار ئه‌ستیره‌ی گه‌ش ده‌دره‌وشیته‌وه. پرووناک، پاک و بی‌گوناھ.

چاوه‌کانی تۆ دوو چرای رۆشنی من که له‌به‌ر پرووناکی ئه‌واندا مروارییه‌ نه‌سماوه‌کانی شانامه‌ ده‌سمم و ده‌بانه‌ۆفه‌وه و به‌رمووریکی نایاب دروست ده‌که‌م و له‌ ئه‌ستۆی بووکی شیعیر و خه‌یال نا، له‌ ملی میژووی ئیرانی ده‌که‌م.

کتایون به‌ناز و شه‌رمه‌وه‌ گوتی:

- ئه‌دی بووک و زاوايه‌تی ئیمه‌؟

فیرده‌وسی پینکه‌نی:

- بیست رۆژی دیکه‌ مانگی محه‌ره‌م دوایی دێ، جا په‌نجه‌ بلوورینه‌کانت له‌ خه‌نه‌ ده‌گرم، تارایه‌کی هه‌ری، سووری ته‌نکت به‌سه‌ر داده‌ده‌م، په‌ردووت به‌گۆل و وه‌نه‌وشه‌ ده‌خه‌ملینم.

کتایون له‌ خۆشیان وه‌ک مندالان شاگه‌شکه‌ بوو و گوتی:

- ده‌ی قسان بکه‌ ده‌ی، ئه‌و قسانه‌ی تۆ چه‌ند جوانن چه‌نه‌ شیرین.

فیرده‌وسی له‌ دووره‌ ده‌سته‌کانی ده‌شتی خوراسان راما و گوتی:

- چاوه‌ جوانه‌که‌ی تۆ ده‌روانیتته‌ به‌ره‌به‌یانیتیکی دوور، دوور ده‌روانیتته‌ ئه‌و پڕۆژانه‌ی که‌ گزنگ که‌وت. ئیتر من نه‌مام مه‌نسووری تۆ ئیتر بوته‌ خاک و خۆل، بوته‌ تۆزی رینگای ئه‌و کاروانانه‌ی که‌ شه‌ودره‌نگان له‌ ده‌روازه‌ی تووس ده‌رده‌که‌ون به‌لام شانامه‌ی من نه‌مه‌ر. ناکتایون من نامرم، نامرم له‌ دوارۆژدا ده‌زانن ئه‌و پیاوه‌ی له‌ خوراسان رابوو، مه‌شخه‌لێکی له‌ ناگری زهرته‌شت بلێسه‌دارتری داگیرساند، له‌به‌ر پرووناکی ئه‌و مه‌شخه‌له‌، تۆی ئه‌ده‌ب، نا میژووی ئیرانی چاند. هه‌تا هه‌تایه‌ زیندووه‌ و نامری.

کتایون! ئه‌و کاتی خه‌لک ده‌لێن: ئه‌و پیاوه‌ له‌ سالێ ۲۲۹ی کزچی هاته‌ سه‌ر دنیا. رۆژه‌ وه‌رزێریکی پاک بوو. نیشتمانی خۆی ده‌په‌رست بای نه‌ورۆزی له‌ شنه‌ی به‌هه‌شت پی خوشتر بوو. بی‌په‌روایانه‌ له‌ ده‌ریای شیعردا مه‌له‌ی ده‌کرد، به‌ئیراده‌یه‌کی مه‌حکه‌م، مه‌حکه‌متر له‌ چیا به‌دۆل و شیو و رکه‌ و به‌رده‌لاندرا ده‌برد، له‌ سه‌رما و گه‌رما له‌ دیو و درنج نه‌ده‌ترسا: نه‌به‌زی تا گه‌نجینه‌ی شیعری دۆزیه‌وه‌ و پینکه‌شی خه‌لکی جیهانی کرد!

- من ئیدی نامرم زیندووم، تۆی شیعرم چاندووه‌.

پڕۆهاتن و رابردن، سال به‌سه‌رچوون، چۆن سالانیتک؟ ئه‌و سالانه‌ی ژبان و ته‌مه‌ن و مال و سامانی فیرده‌وسییان وه‌ک هه‌زیا هه‌لده‌لووشی.

مال و سامان و زێر و زیوی نه‌مابوو، به‌ره‌و پیری ده‌چوو بی‌هیتز و که‌نه‌فت بوو، گنج و چین روخساریان داگرتبوو. به‌لام به‌ده‌ستی ئه‌و شووره‌ی کۆشکیکی به‌رز دارپێژابوو که‌ به‌خه‌تییکی نوورانی له‌سه‌ر ده‌رکه‌که‌ی نووسرابوو:

«کۆشکه‌ به‌رزه‌کان ویران و خاپوور ده‌بن، به‌ری با و باران و گه‌رما و سه‌رما ناگرن، من کۆشکیکی به‌رزم له‌ نه‌زم دامه‌زراند که‌ با و باران زیانی پی‌ناگه‌یه‌ن».

ورده‌ ورده‌، ته‌مه‌نی فیرده‌وسی به‌ره‌و ژوور ده‌چوو، پیری په‌لاماری ده‌هیتنا، هیچی نه‌ما

بوو، به لّام بهو حاله شهوه شهو و روژئی له کن نه بوو همیشه سه ری به سه ر شانامه ی (ئه بو مه نسوور) دا داده گرت و چیرۆکه کۆنه کانی ده خوتبندنه وه و ده بهۆندنه وه تا پیری و دهسته نگی به جارێکی شپزه ی کرد:

- ئه ی ئه وه ی ئه و چه رخه به رزه ت راگرتوه!

- بوچی به سه ری پیری منت هه ژار کرد.

- تا لاو بووم چاکترت به ختیه ده کردم.

- به پیری سووکت کردم.

- روژگار له باتی جلّه و، وه کازی له ده ست نام.

- ماله که م بلاو بوو و حاله که م شتوا.

فیرده وه سی په نجا و هه شت ساله بوو که بیستی سولتان مه حمودی غه زنه وی چۆته سه ر ته ختی پادشایه تی، به پیری داها ت شانامه ی به ناوی ئه وه وه بکا، به لّام نه ییده زانی ئه و پادشایه زۆر به ددفر و خراپ و هه ق نه ناسه .

له و سه رده مه دا ئاسمانی به رزه فری فیرده وه سی به ره و تاریکی ده چوو، ئه ستیره کانی یه ک یه ک را ده خوشان به رده بوونه وه و ده که وتنه سه ر خاکی نه هاتی و دامای.

کاره ساتیکی تال و ناخۆش بوو، پیره وهرزیری خوراسانی له سه ر ترۆپکی ناوبانگ ئه وه نده هه ژار و نه دار ببوو که ئیتر دوو که لئ له مائی هه لّنه ده ستا و ئاورگی له دلئ ناهومیتدان ساردتر بوو، له پیناوی نیشتماندا تۆزکال تۆزکال دل و گیانی خۆی خسته ژیر پیی میژوو و هه ماسه وه تا تواوه .

له کاتیک که زمان لووسی بی مایه ، له باره گای سولتاندا زێر و زیویان وه سه ر یه ک ده نا، ئه و له ئاگری نیشتمان په روه ریدا ده سووتا و جگه له خه م و فرمیسک و هه ناسه به شیک نه بوو، به و حاله شه وه هیشتا دوو دل بوو:

- چ بکه م ئایا شانامه ی به دیاری بو سولتان مه حمود به رم؟

- ئایا داچیندراوی سه وز و شین و جوانی خۆم به کت بسپیرم؟ ئه وانه نه قه دری زانست ده زانن و نه هه ست ده که ن چ ئاگرێکی نه مر له دلئ مندا بلّیسه ی ئه ستانده وه .

له و سه ره روبه نده دا دردیکی گرانی دیکه ی وه ک نه شته ر، له دل راچوو. روژه سی و هه وت ساله که ی نه خۆش که وت. نه خۆشیه که ی درێزه ی کیتسا، له سه ر سه رینی ئه و لاوه دوو دل ده کولین و ده یان کورکاند. دلئ کتابون و دلئ ئه بولقاسمی فیرده وه سی.

شه وپکی ره ش و تال و گرژ و مۆن بوو، سیبه ری مه رگ به سه ر سیمای لاوه که کشابوو،

کتایون یه ک به خۆی قیزاندى:

- ته ماشای که هیچ ده نگ نایه، هه موو بیده نگن هه موو خامۆشن، هه موو مردوون، ئیمه برسین، ته واوی مال و سامانی خۆت دانا تا چیرۆکی روسته م و سوهراب و بیژن و مه نیژه و سوودابه و سیاوه ش و کیوه مه رس و هۆشه نگت کرده شیعر، تو چت پیگه یشت؟ چت بو ماوه ته وه؟

فیرده وه سی هیچی نه گوت هه ر چاویکی لی کرد، له نیگای ئه ودا تیشکان و لیقه ومان و ده رد و ژان په نگی خوارده بووه وه. ئه و چی به و ژنه ی که له گه لئ پیر ببوو و به و لاوه ی که مه رگ ده ستی له ئه وکی نابوو گوتبایه؟

هیشتا شه و په ر و بالئ ره ش و شوومی هه لّنه ویزنیبوو که کور پشووی لی برا و پیره میرد داخدار و تازیه بار بوو:

«من ته مه نم له شیتست و پینجی هه لّبارد،

ره وا نه بوو به زێر و زبوی بگۆرمه وه،

مه گه ر سوودیک له په ندی خۆم وه رگرم،

بیر له مه رگی روژه خۆشه ویسته که م بکه مه وه

نۆره ی من بوو بروم ئه و لاوه رویشت

له به ر ده ردی ئه و لاشه ی بی گیانم».

لیره دا بوو که ناچاری ته نگی پی هه لّچنی و قورسایه ی باری کاره سات شانی چه ماند، شانامه ی که ئاوینه ی ره نج و ئه وین و هه ستی به تینی خۆی و تازیه تی و میترخاسی دلیرانی ئیران بوو به ناوی سولتان مه حمود ته واو کرد. له و کاره دا ئه بولعه باسی فه زلی کورپ ئه حمه د نه خشیکی گرنگی هه بوو.

له کولانی (دو دختران) له ژیر پیره چناریک که گه لیکه مۆمی نیوه سووتاوی له بن که وتبوون، پیاویک که سه ر و ریشی هه موو سپی ببوو شه وپیک ده ستی کتایونی به ده سته له رزه کانی گرت و گوتی:

- شانامه ته واو بوو هه تاوی لاوه تی من و تۆش ئاوا بوو!، کتایون که کولمه کانی چرچ و بی ره نگ و چاوه کانی پرووش ببوون گوتی:

- له و ماله دا هیشتا مۆمیک دائیسی.

- هیشتا ژیان درێزه ی هه یه .

- هیشتا دلّیک لی ده دا.

فیردهوسی زردهیهکی خه مناکانهی هاتی، خه مناکانه به لّام بهرزه فرانه و گوتی:

- ئەو مۆمه هیتشتا رۆنه مرکاوه، ئیستا ههزار شیعر، شپست ههزار زێری پی دهن.

به یانی پیری چیرۆک بیت به رهو غه زنه یین که و ته ری. فه زلی کوری ئەحمده له سه ره کار نه ما بوو و ده رکرا بوو، خاوه نی شانامه له باره گای سولتان مه حموود دۆست و پشتیوانی کی نه بوو کئ ئەو چاره نووسه دهناسئ؟ ئایا پیاله ی بهرزه فری و خۆراگری پیماوه نه مره کان به دهستی کئ ده شکئ؟ بۆ چاره نووسی که له پیماوان، زانایان و هونه رمه ندان هه ره تاریکی و تاریکیه ؟

فیردهوسی به پلیکانی مه ر مه ری کۆشکی سولتان مه حمووددا سه رده که وت، سه ره ره ز بوو وه ک هه لۆکانی دوندی چیا، شانامه ی وه ک خه زنه یه کی دارمال له گه وه ره و دوری نایاب له بن هه نگلدا بوو، شانامه نه بوو، ئاوینه یه ک بوو که دیمه نی ئاوات و ئاره زوه کانی لاوه تی و په نج و ژان و دهرد و کویره وه ری پیری خۆی تیدا ده بیینی. ته مه نی له هه شتا نیزیکی ببوه وه، دهستی ده له رزین و شانامه ش گران بوو به قه د گرانیی میژووی کۆنی ئیران. هیزی که م بوو، ئەژنۆی ده له رزین، چاویکی به ده و روبه ری خۆیدا گپرا:

- کوان قاره مانه کانی من؟ پاله وانه کانی شانامه له کۆین؟ کوان گیو و گو دهرز و رۆسته م و تووس تا باسکی من بگرن؟

حه کیم ئەبولقاسمی فیردهوسی له باره گای سولتان مه حموود راوه ستا بوو. سولتان به ریزه وه تیی راما شانامه ی که له حه وت به رگدا به خه تی عه لی ده یله می نووسرا بوو لی وه رگرت و چه ند شیعرێکی خۆینده وه و رووی گرژ کرد و گوتی:

- ئەوه یه شانامه ؟

- فیردهوسی وه لّامی دایه وه:

- ئەوه یه چیرۆکی کۆنی میرخاسان و گه وه گه ورائی ئیران.

- به لّام من جگه له باسی رۆسته م هیچ له و کتیبه دا نابینم، له له شکری مندا هه زار پیماوی وه ک رۆسته م هه یه .

فیردهوسی سه ری هه لئینا، ملی قه ف کرد، سینگی ده ربه راند، راسته وخۆ و بی په روا چاوی له سولتان مه حموود پری و گوتی:

- نازانم له له شکری سولتاندا چه ند پیماوی وه ک رۆسته م هه یه ؟ به لّام ئەوه نده ده زانم دایکی رۆژگار رۆله یه کی له وینه ی رۆسته م نه دیوه .

ئوه ی گوت و ئیزنی وه رگرت و رۆیی، سولتان مه حموود به وه زبیره که ی گوت:

- ئەو پیماوه به منی گوت درۆزن، به لّام من به و حاله شه وه له سه ره ئەوه م جایزه که ی بده می.

زۆر شه وان شانامه یان له کاتی خه ودا بۆ سولتان مه حموود ده خۆینده وه . به لّام ئەو نارحەت ده بوو، ئیره یی نازاری دها، نازایه تی و پاله وانی و داوین پاکی قاره مانانی شانامه ده ربه نجاند هیتندی رق هه لده ستا وه ختابوو شیت بی.

له ئەنجامدا دوو زمانی پیماوخراپان کاری خۆی کرد. ئایا ئەوه خواجه حه سه نی میمه ندی بوو که ئەو کاره دزبوه ی کرد و به سولتان مه حموودی گوت: «قوربان! شاعیریکی وا هه ره ده بی چه ند دره می بدریتئ»، سولتان مه حموودیش بیست هه زار دره می زیو جایزه بۆ نارد. ناگری رقی فیردهوسی بلتیه ی سه ند، هه ستی کرد ناپیماوان ده یانه وی بیشکینن به لّام ئەو وه ک کۆنه شوو ریکی قایم خۆی راگرت و هه ره سی نه هیتنا. له توورده یی سولتان نه ترسا به ماندوویی و رق هه ستاوی چوه هه مام. ته واوی دراوه که ی دا به کیسه کیش و ئاوگر و هه مامچی و له غه زنه یین وه ده رکه وت و سه ری خۆی هه لگرت.

ئوه گه وه ره پیماوه شار به شار رای ده کرد و سیتبه ری شوومی پیماوه کانی سولتان مه حموودی به شوینه وه بوو. تا خۆی گه یانده مازنده ران ئەو مه لبه نده ی که زۆر لاپه ره ی شانامه ی پر کردۆته وه .

شه ویکی تاریک بوو، زه نگی کاروان ده شتی بیده نگی پر زینگه زرینگ کردبوو، فیردهوسی له مازنده رانرا به ره و خوراسان ده چۆوه . که گه یشته ده روازه ی (تابران) له رزی و فرمیتسکی گه رمی به ریشی سپیدا هاته خوار و له بن لیواندا گوتی:

- کوا لاوه تی من؟ بۆ کۆی چون پاله وانه کانی من، هه مه رو ئاوابوون. ئاسمان بی ئەستیره یه و وجودی من به تال و بیده نگه . ئیستا ته مه نم نیزیکی هه شتا ساله ، هیوام به جاریک با بردی.

رۆژی دیکه تپه ره بوون، سالی تر به سه رجوون، تا له به ره به یانی سالی ۴۱ یا ۴۱۶ ی کۆچیدا، بالنده ی زامدار، ئەستیره ی شکاو و ئاوینه ی تۆز گرتوو و هه تاوی گیراو، خراپه و دوو روویی و فیلبازیه کانی ئەم جیهانه ی لی ون بوون و مرد. دهنگیتک له ئاسمانی خوراسانه وه هات: فیردهوسی مرد، خودای شیعر مرد!

یاری رۆژگار بیین، هه ره له و رۆژانه دا بوو که سولتان مه حموود په شیمان بۆوه و فه رمانی دا تا شپست هه زار دیناری زێر بۆ فیردهوسی بنیره تووس.

ئمه گالته ی دزیوی رۆژگار بوو، زبیره کانیان گه یانده به ره ده رکی فیردهوسی کچه که ی که

له شینی باوکیدا فرمیسیکی دهرشت و مووی دهرنیوه که جایزه‌ی شانامه‌ی چاو پیکهوت
وهک شیتان پیکه‌نی و به‌تورپه‌یی گوتی:

- برۆن، برۆن نامهردینه، ئەو به‌خششسه به‌رنه‌وه خه‌زنه‌ی سولتانه، من هه‌رگیز وه‌ری
ناگرم! لێ گه‌رتین با گیانی باوکم له ئاسماناندا هه‌روا به‌رزه‌فر بی هه‌روا به‌رزه‌فر بی...
به‌رزه‌فر.

ئهو جوهری بته‌وی

شه‌کسپیر

رۆژگارێک بوو ولاتی جوان و دلگه‌ر و کانه‌گی ئه‌وین و دلداریی فه‌رانسه، به‌ره‌للا و
هه‌رکسه هه‌رکسه بوو، که‌س سه‌ری بۆ که‌س دانه‌ده‌نواند، که‌س به‌ریه‌ی که‌سی نه‌ده‌پیتوا،
هه‌ر لایه‌ی به‌ده‌س می‌یر و مه‌زن و ده‌ره‌به‌گیکه‌وه بوو. له ناوچه‌یه‌کی ئه‌م ولاته‌ میرتیکی
زۆرداری، داگیرکهری، دلره‌ش فه‌رمانه‌وه‌ی ده‌کرد. که‌ ده‌سه‌لاتی مه‌زنایه‌تی له‌ده‌ست
براکه‌ی خۆی ده‌رتنابوو، ملک و ماشی لێ پرېبوو.

ئهو میره‌ له‌ده‌س پیسی و ناپاکی و مالپه‌رستیدا وینه و هاوتای نه‌بوو. براکه‌ی خۆی که
تا راده‌یه‌ک له‌نیو خه‌لکدا ناخۆشه‌ویست بوو. ده‌رکردبوو. برای زۆر لیکراوی، لیتقه‌وماوی
وه‌ده‌رنراو په‌نای بۆ لیتره‌واری دووره‌ ده‌ست و چر و پری «ئاردن» بردبوو. له‌وی ده‌گه‌ل چه‌ند
دۆست و ئاشنا و لایه‌نگری خۆی ژبانیکه‌ی شاد و ئازاد و بی‌ده‌ردی سه‌ریان راده‌بوارد.

ورده‌ ورده‌ ئۆگری ژبانی ساکاری جه‌نگه‌ل بوو، خه‌م و په‌ژاره‌ی به‌دیتنی دیمه‌نه‌ جوانه‌کانی
خۆرسک ده‌په‌واند. ئاوی سارد و روون و بی‌خه‌وشی کانیاوی ده‌خواردوه. هه‌وای خاوین
و سازگاری زه‌نوتیرانی هه‌لده‌مشت، کارگ و پتواس و گوارد و شیر و په‌نیر و لۆرک و
که‌ره و هه‌نگوینی کویتسانی له‌ چیشته‌ چه‌ور و سویر و تیشه‌کانی کۆشک باشته‌ پێ
ده‌که‌وت. ده‌رد و ده‌غه‌زی ده‌په‌راند و ئازار و نه‌خۆشیی نه‌ده‌هتشت رۆژ به‌رۆژ ژماره‌ی،
لیتقه‌وماو و ده‌رکراو و راونراوی پتر لێ کۆ ده‌بوونه‌وه و ده‌وره‌ی قه‌وغاتر ده‌بوو، وه‌ره‌زی
زیاتر ده‌شکا و، مه‌ترسی که‌متر ده‌ما.

ئهو میره‌ ده‌رکراوه‌ کیژتیکه‌ی هه‌بوو، تا چه‌ز بکه‌ی نازدار و له‌بار و وریا و زانا و وشیار
بوو. ئه‌وه‌نده‌ گه‌فت و له‌ت خۆش و خوین شیرین بوو که‌س نه‌بوو به‌دل خۆشی نه‌وی، نیو
«روزلیندا» بوو.

روزلیندا له‌و رۆژه‌وه‌ باوکی بۆ پاراستنی گیانی په‌نای بردبووه «ئاردن» له‌ ماله‌ مامه
به‌دغه‌ره‌که‌یدا مابۆوه. تا ئاوده‌نگ و هاوده‌می «سلیا» ی کچی مامی بی. ئهو گلدانه‌وه
هه‌رچه‌ند رۆژه‌کانی هه‌وه‌ل سه‌خت و تال و ناخۆش بوو، به‌لام ئهو جووته‌ کچه‌ زوو ئۆگری
یه‌ک بوون و بوونه‌ دۆستی چاک و پاک و گیانی به‌کتر.

چیژیکه‌ی ئیمه‌ لیره‌وه‌ ده‌س پێ ده‌کا، «روزلیندا» رۆژتیک وه‌ک رۆژانی پیتشوو، له‌به‌ر
په‌نجه‌ره‌ی ژووری «سلیا» به‌وه‌ره‌زی ده‌ستی وه‌به‌ر چه‌نه‌ی هه‌لدابوو و بی‌ری له‌ ژبانی پچراو

و هه‌لوه‌شاه‌ی خیزانی خویان ده‌کرده‌وه و «سلیبا»ش به‌په‌نجه نهرمۆله‌کانی دۆستانه پرچه خاو و جوانه‌کانی داده‌هیتا.

له‌و کاته‌دا خزمه‌تکارێکی ئه‌میر هاته ژوور و په‌یامی ئه‌میری بۆ هه‌ینان و گوتی:

ئێستا ئه‌میر دوو پالنه‌وانان به‌گژیه‌کدا ده‌کا ده‌فه‌رمووی ئه‌گه‌ر ازبان لێیه ئه‌وانه‌یش بێنه ته‌ماشاش.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا باو بوو که پالنه‌وانان له پێش چاوی میر و گه‌وره گه‌وران زۆرانبازی بکه‌ن و ئه‌وانه‌یش به‌فیزه‌وه له سوێیان راوه‌ستن و ئه‌م کاره‌ دزیوه و ناپیاوانه‌ مایه‌ی رابواردن و سه‌رگه‌رمی و دل‌خۆشی ره‌سه‌زاده به‌ده‌سه‌لاته‌کان بوو. «پوزلیندا» و «سلیبا»ش که زۆر وه‌رز و دلته‌نگ بوون بۆ ته‌ماشاشا چون. به‌لام به‌داخه‌وه دیمه‌که له‌باتی وه‌رزبان بشکینه‌ی پتری خه‌مبار کردن. چونکه دیتیان میر مندالیکی ریه‌له‌ی، باریکه‌له‌ی شووش و گشت خه‌ریکه ئامبازی له‌نده‌هۆرێکی مل ئه‌ستوور و سینگ پان و دێوه‌زمه‌یه‌کی بێ کلک و شاخ و به‌شان و باهو و بێ ره‌زا بێ.

جیاوازی ته‌مه‌ن، ویک نه‌چوونی له‌ش و ئه‌ندام، نیشانه‌ی کارامه‌یی و ئه‌زمون، دیار و به‌رچاو بوو. هه‌موو که‌س ده‌یتوانی به‌هاسانی ئه‌نجامی ئه‌م به‌گژیه‌کداچونه نابه‌رامبه‌ره خه‌فه‌تیاره پێشبه‌ینی بکا. که‌چی لاوه‌که هه‌یج نیشانه‌ی ترسان و بزکان و تیشکانی پتیه دیار نه‌بوو ده‌تگوت، لێی روون و ئاشکرايه، زال ده‌بێ و سه‌رده‌که‌وێ و، رووسوور ده‌رده‌چێ و بزهی هه‌ر له‌سه‌ر لێوان بوو.

«پوزلیندا» زۆر په‌شێو و خه‌مبار بوو، ئارام ئارام له‌ کوره‌که چۆ پێش، نیگای دل‌په‌ین و سیه‌راوی تێ بێ. به‌زمانیکی نهرم و شیرین پیتی گوت:

«ده‌س له‌م کاره مندالانه و شیتانه هه‌لگه‌ره، چونکه ئه‌م کابرا زل و زه‌به‌لاح و به‌هه‌بزه له‌وانه‌یه نه‌ته‌هه‌لتێ و ژبانی لاوه‌تی تۆ بخاته مه‌ترسییه‌وه».

لاوه نه‌ناسیاوه‌که به‌ئه‌ده‌به‌وه گوتی:

«داخی گرانم ناتوانم په‌ند و ئامۆژگاری ئه‌م که‌چه نازداره له‌ گوتی بگرم. من بریاری خۆم داوه، به‌ره‌نگاری ده‌بم، ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتم شانازییه و ئه‌گه‌ر تێداچووم، له‌م دنبا پان و به‌رینه‌دا تاچه که‌سێک نییه ده‌نکێک فرمیسکم بۆ برێژی!» له‌ حالیکه‌دا چاوی به‌تاسه‌وه له‌ چاوه پر شه‌رم و جوانه‌کانی که‌چه‌که بریبوو گوتی:

«ته‌نیا ئاواتم ئه‌وه‌یه دل‌سۆزی و خه‌مخۆری تۆ پشتیوان و هانده‌رم بێ».

زۆره‌وانی ده‌س پێ کرا، «سلیبا: به‌ئاواته‌وه بوو لاوی نه‌ناسیاو سه‌رکه‌وێ. پوزلیندا

ده‌س به‌دوعا بوو و ده‌پاراوه خودا لاوه‌که له شه‌ری ئه‌م لوزه‌نده‌ره بپاریزی. به‌تایبه‌تی ترسی جوانه‌مه‌رگی ئه‌و په‌ریشان و هه‌راسانی کردبوو. تێ گه‌یشته‌بوو ئه‌م لاوه‌ش وه‌ک ئه‌و بێکه‌س و بێ په‌نایه دل‌ه‌کوته‌ی گرتبوو، بۆیه‌که‌م جار له ژبانیدا هه‌ستی به‌شتیک له‌ دل‌ی خۆیدا کردبوو، ئه‌ویش هه‌ستی ئه‌وین بوو.

به‌پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی ته‌ماشاکه‌ران لاوی میر مندال که له‌به‌ر کابرای به‌گه‌د و گیپال نه‌ک هه‌ر خۆی له‌به‌ر راگرت و چه‌قی، به‌لکو به‌رسینگه‌ی لێ بریه‌وه، مه‌چه‌که‌ی لێ ئه‌نگاوت، سه‌ر سمته‌ی دا و باو له‌سه‌ر باوی هه‌ینایه. تا کابرا پرستی لێ برا شل بوو و فیلتی پێ نه‌ما. ئه‌مجار به‌هه‌ردوو ده‌ست به‌رزی کرده‌وه و به‌رقه‌وه‌ی وای له ته‌ختی هه‌ردی راکیشا که چوار په‌لی هاویشته و له‌جیتی نه‌بزووت و پشوو لێ برا.

چه‌پله‌ریزان، هۆریاکیشان، ده‌نگی ئافه‌ریم، ده‌ستت نه‌رزی، باوکم ده‌به‌رت مرێ، رووی دایک و باوکت سه‌پی بێ به‌رز بۆوه. میر خۆی پێ رانه‌گیرا لاوه‌که‌ی بانگ کرد و له ره‌سه‌ن و بنه‌چه‌که‌ی پرسى:

«وه‌لامی داوه کوره‌گچه‌کی (سیر رولاند بز)م. ئه‌میر چرژا، گه‌رژ بوو، رووی لێ وه‌رگیرا. باوکی ده‌ناسی و ده‌یزانی یه‌کێک له‌ دۆستانی نیزیکی براکه‌ی بوو».

به‌لام په‌لی خۆشه‌ویستی «پوزلیندا» به‌رزتر بۆوه و له‌ حالیکه‌دا که له بنه‌وه ده‌ستی «سلیبا» ده‌گوشی گوتی:

«باوکم باوکی ئه‌م کوره‌ی زۆر خۆش ده‌ویست و متمانه‌ی ته‌واوی پێ هه‌بوو». ئه‌گه‌ر ده‌مزانێ رۆله‌ی ئه‌و پیاوچاکه‌یه به‌هه‌یج باریک نه‌مده‌هه‌شتت توخوونی ئه‌و غوله‌ بکه‌وێ. به‌پاراوه‌به‌ئاوه فرمیسک داوینم ده‌گرت و وازم پێ ده‌هه‌ینا».

هه‌ردووک چوونه لای کوره‌که که له بێ مه‌یلی میر دل‌ی یه‌شا بوو، زۆریان لاوانده‌وه و دل‌خۆشی دایه‌وه. که هاتن برۆن «پوزلیندا» زنجیریکی له‌ گه‌ردنی بلوورینی ده‌ره‌ینا و له مستی نا و گوتی:

«ئه‌م یادگار هه‌رچه‌که‌م لێ وه‌رگه‌ره. من له مالى دنبا چیدی شک نابه‌م، ده‌نا تۆ بۆیه ده‌بووی دیاری زۆر به‌نرخترت پێشکێش بکه‌م».

(فره‌دریک) فره‌مانه‌وه‌ی داگیرکه‌ر که وه‌فای «پوزلیندا» ده‌گه‌ل لاوه‌که بینی و له‌لای دیکه‌وه‌ش باسی چاکی و پاکی و به‌به‌زه‌یی و بێ نازاری پێ راگه‌یانده‌بوو. به‌رقه‌دا چوو و

هاته سهر ئهوه برازاكهي له مائي خوي دهركا .

رۆژتيك كه دهگهڵ «سليا» دانيشتنبوون وهژوور كهوت و بي شهروانه و ناپياوانه پيئي گوت: ههر ئيستنه دهبي ليره برۆي! ههرچي «سليا» پاراوه و لالاوه و گريا و دهست و داوييني باوكي بوو سوودي نهبوو. ناچار تكاي له باوكي كرد مهودا بدا ئهمشهوهش پيئكهوه رابوئرن.

شهوي تهگبيريان كرد و هاتنه سهر ئهوه بهجوت رابكهن و خوئشارنهوه. بهياني زوو يهك له جلي لاويكي توند و توڵ و ئهوي ديكه له بهرگي لاديبيدا بهدهركي نهيتي كوئشك دهريازبوون و بهنهشارهزايي روويان له جهنگهلي «ئاردين» كرد.

هيچ كام نهياندهزاني چيبان بهسهردي و رۆژگار چ بۆسهيهكي بۆ ناونهوه. ريباز ناديار و دارپۆژ ون بوو. تهنيا ئامانجيان ئهوهبوو. ريگاي دوور و دريژ بېرن و زوو خوئبگهيهنه ليري «ئاردين» كه بهشكو مير له ويندهري بدۆزنهوه ژياني تاريك و تنووك و سارد و سريان له بهر تيشكي بهتېن و لاواندهوهي ئهودا گهرم و رووناك بيتهوه.

«روزليندا» بهجلي پياوانه و «سليا» له بهرگي كيژتيكي لاديبيدا بهنيو سهدان ريبواردا تيبهپرين و كهس نهيناسين. كاتي رۆژئاوا بوو له يهكهم هسانهوهدا چونكه خشل و دراوي زوريان پي بوو توانيبان ژووري پاك و خاوين بگرن و خواردني باش بخوئن و راحت بنوون.

۳

«ئورلاندو» گچكهترين و لاوترين كوري «سبير رولاند» بوو. ههر له سههرتاي ژيانهوه رۆژگار زههري ناكامي له جامي كردبوو، هيشتا زاروكيكي پچووك بوو كه باوكي ههميشه بهجيتي هيشتنبوو و چارهنووسي بهيرا گهورهكهي «ئليور» ئهسپارد بوو. «ئليور» لاويكي سووك و خوئش رابوئير و له خوئبايي بوو. بهپيئچهوانهي وهسيهتي باوكي هيچ ناگاي له براكهي نهبوو و باشي پي نهگهيانند. «ئورلاندو» دهگهڵ ئاوالي گهروك و سووكهله و خوئپري و هيچ و پوچ گهوره بوو. بهلام چونكه بو خوي چاك و دلپاك بوو بهپيكاره و دهستهوهستان دهرنهچوو، باش پيئگهيشت. لاويكي بوئير و نهترس و بههيتي لي دهرهات. ئهوه ههستي ئيرهيي و بيژاري كاي بزواند و خهريك بوو بهههر جوژريك بي سهري له ناخي روكا و لهنيوي بهري.

به مهبهسته شوومه هاني دهدا بهرهنگاري پالواناني بههيتز و بي رهزا بيئ بهلكو

بهدهس ئهوان بچي. بهلام بهختهوهرانه ههموو جاري زال دهبوو و ئهواني دهشكاند و دهبهزاند. كه له م كاره ناهوميد بوو، شهويكي ژووري نووستني ئاگر تي بهردا كه بهههزار زهحمهت و ناري عهلي رزگاري هات.

«ئادام» كوئه خزمهتكار باوكي كه بهشي زوري تهمني له خزمهتي ئه مبنه ماله دا بردبووه سهر، له م رازهي گهياند و واداري كرد پيش ئهوي نهخشه ناپاكهكاني كاي جي بگرن، رابكا و خوي دهرياز بكا و ولات بهجي بيئي. چونكه دهيزاني چ شك نابا و هيچ دراوي نيبه، پاشهكهوتي چند ساله ي خوي دا به و بو خوشي رهگهلي كهوت.

كه گهيشته جهنگهلي «ئاردين» پيره پياوي كه نفت و زورهان له پي كهوت، «ئورلاندو» ئهوي له بن سيهري دارتيك دانا و بو خوي بهباريكي ريبهكي ليرهواردا روئشت تا گهيشته جيگايهك كه مير و دوستاني خهريكي خواردن بوون. شيري له كالان دهركيشا كه بهزوري خواردنيان لي بستيني، بهلام مير فهرمووي دا و بهرووخوشي گوتي: «وهه دهگهلمان بخو».

«ئورلاندو» له كاري خوي پهژيوان بووه و داواي ليبوردني كرد، پاشان سهروگزشته ي خوي بو گيپراوه و گوتي: «ناوي (ئورلاندو) و كوري چووكي (سبير رولاند)ه».

مير كه بيرهوهري زور خوشي له دوستايهتي باوكي ههبوو گهليكي بهخيهراتن كرد و له ناسيني ئه و زور شاد بوو نارد ي پيره پياوهكه شيان هينا و لهژير بالي خوي گرتن.

۴

هيشتا ههوتويهك بهسهري ژياني «روزليندا» و «سليا» له جهنگهلهدا رانهبردبوو، رۆژتيك «روزليندا» به بن پيره دارتيكدا تيبهپري و ديتي ناوي ئه و له بهژني دارتيكي ههلكه ندراره. بهلايهوه سهير بوو...

ههروا دهگهرا و تهماشاي كرد ناوي بهدارتيكي ديكهوهش ههيه، ههرچي سهري هينا و برد بوئ نهچوه سهري يهك ئهوه چيبه؟ ئاخري هاته سهري ئهوي له م ليرهوارهدا فرشتهيهكي ئهفسانهيي ههبي كه هاوناوي ئه و بي له و خهيالهدا بوو كوتوپر تووشي لاويك هات كه خهريكي راو بوو، كه باشي تيراما «ئورلاندو» ي ناسييهوه، دلي كهوته ليتدان و رهنگي بزركا، ليتي نيزيك بووهوه و گوتي:

«ناوت چيبه؟»

گوتي: «ئورلاندو»

ئەویش ئەوینیکی شورت و گوم و ئاواتیکی بابرده‌له‌ی له‌په‌نگ و پرووی ئەودا به‌دی کرد و گوتی:

«ئەدی تۆ ناوت چیبیه؟»

– «کانیمد»

پینکه‌وه گه‌ران «ئورلاندو» بۆی گیتراوه که چون جاریکی له‌وه‌په‌ری ناهومیتیدا له‌کاتی ملانه‌دا کچیکی جوانچاک و دلپاک هومیدی وه‌به‌ر ناوه و شیت و شه‌یدا و گیرۆده‌ی خۆی کردوه له‌وه‌مه‌وه له‌بیری نه‌کردوه و هه‌میشه‌گۆرانی پر سۆزی پێ هه‌لده‌لێ و ناوی له‌داری جه‌نگه‌ل هه‌لده‌که‌نی. «روزلیندا» وه‌ختا بوو له‌هۆش بچێ و خۆی له‌نامیزی باوئ.

به‌لام خودای ئەقل تیبی راخویری، جارێ وه‌ختی خۆ ناساندن نییه، چاکی تاقی بکه‌وه و بزانه‌ی راده‌ی وه‌فاداری و فیداکاریی چه‌نده؟ گوتی:

«من نه‌ک (روزلیندا) ده‌ناسم، به‌لکو خزمایه‌تیشم ده‌گه‌ل هه‌یه. وا چاکه‌ هه‌رچی له‌دلت هه‌یه بۆ منی هه‌لرێژی تا هه‌مووی پێ رابگه‌یه‌نم.»

«ئورلاندو» هه‌موو رۆژی ده‌چووه‌ کن دۆسته‌تازه‌که‌ی و ویکرا ده‌چونه‌ نیو دار و ده‌وه‌ن و گوڵ و گولزار و ته‌نیشته‌کانیاو و جۆبار و خه‌می دلی خۆیان ده‌په‌واند.

به‌ره‌ به‌یانیکی زوو تازه‌گه‌زنگ که‌وتبوو. که «ئورلاندو» هه‌ستا و به‌ره‌ دیداری دۆسته‌که‌ی رۆشیت. ته‌ماشای کرد که‌را به‌ک له‌سه‌ر چه‌قی رینگا راکشاه و خرپ خه‌وی لێ که‌وتوه. تیبی فکری و برا گه‌وره‌که‌ی «ئیلور»ی ناسییه‌وه. پێی سه‌یر بوو ئەو فیلباز و ترسنۆکه‌ لیته‌ ده‌بینی؟ ئەو زۆر له‌وه‌ ئازاتر و پیاوتر بوو که‌ تۆله‌ له‌ دوژمنی خه‌والوو و بێ ده‌سه‌لاته‌ بستیته‌وه. به‌لام به‌بیزاری لیبی لادا و پرووی وه‌رگیترا و خه‌ریک بوو تیبه‌ری و پروا و ته‌ماشای کرد ماریکی شینی ئەنگیتی وه‌ک دۆدانه‌ دۆ، ملی قه‌ف کردوه و گه‌زاره‌ی ده‌رکیشاوه و ده‌هاژینێ و به‌ره‌و ئەو ده‌خوشی. هه‌ستی ئینسانی و خوینی برابه‌تی هه‌موو رق و قینی له‌بیر برده‌وه، شیرێ هه‌لکیشا و رای کرده‌ ماری، له‌ پر نه‌په‌ی دێله‌ شیریکی سه‌ر تووتکان جه‌نگه‌لی له‌رزانده‌وه، ئەو ده‌سته‌ پاچه‌ نه‌بوو، له‌پیشدا ماره‌که‌ی به‌زه‌بریکی دوو له‌ت کرد و پاشان به‌گژ شیردا هات. شه‌ریکی خوتناوی پرووی دا، شیرێ تووره‌ په‌لاماری دایه. ئەویش دای نه‌واند، وه‌به‌ر شیرانی دا و شپه‌زه‌ی کرد. شیرێ رق هه‌ستای بریندار نامبازی بوو و به‌چه‌نگاله‌ تیزه‌کانی لایه‌کی شانی تا په‌نجه‌ی دادری، به‌لام نووکی شیرێ ئەویش جه‌رگ و ریخۆله‌ی شیرێ وه‌ ده‌شتی خست و خستی و حه‌یاتی په‌شی لێ پری.

«ئیلور» که‌ ئەو دیمه‌نه‌ی دی ئەسربنی په‌شیمانی به‌چاواندا هاته‌ خوار. ئەوه‌نده‌ به‌خۆی

داشکاوه و شه‌رمه‌زار بۆوه که‌ خۆی خسته‌ سه‌ر پیتی براکه‌ی و داوای کوشتن یا بوورنی لێ کرد. «ئورلاندو» که‌ دلکی پاک و بیستی پرووناک و خاوتینی بوو له‌ باوه‌شی گرت و پارووی له‌ بێر برده‌وه و به‌خشی. به‌لام خوتنپێژی باسک و ماندوویی پرستی لێ پرپیوو، نیشانه‌ی مه‌نزلێ دۆسته‌کانی پێ گوت. ئەویش له‌کۆلی کرد و برده‌وه‌ ماله‌ «روزلیندا» و کاره‌ساته‌که‌ی سه‌رله‌به‌ر به‌ته‌واوی گیتراوه. «سلیا» و «ئیلور» خه‌ریکی برزاندنه‌وه‌ی باسکی و هه‌ساندنه‌وه‌ی کفتوکۆی له‌شی بوون «ئورلاندو» شه‌رمه‌زار بوو که‌ بۆ ئەوه‌نده‌ شه‌که‌ته. «سلیا» به‌پینکه‌نینه‌وه‌ گوتی:

«پیت وایه‌ ده‌گه‌ل بێچووه‌ پشیله‌ گه‌مه‌ت کردوه، هه‌تیو! تۆ دێله‌ شیرێ سه‌ر تووتکانت کوشتوه» له‌م حاله‌دا «ئیلور» چاوی له‌ چاوه‌ جوانه‌کانی «سلیا» نه‌ده‌ترووکاند. دیاربوو «سلیا»ش بێ مه‌یل نه‌بوو و جارجار به‌ناز په‌نجه‌ی «ئیلور»ی ده‌کوشی و وه‌لامی داخواییه‌کانی ده‌داوه «روزلیندا» پاش تاویک گوتی:

«ئورلاندو بینه‌ لای من باشترم ناگا لێ ده‌بی، به‌لام باسی په‌ریشانی منی بۆ مه‌که.»

ئیلور که‌ دل و دینی له‌ پیناوی ئەوینی ئەم کیژه‌ نابوو به‌په‌له‌ هاته‌وه‌ لای «ئورلاندو» و ئەوی له‌ رازی خۆی ناگادار کرد و گوتی:

«له‌خودای ده‌وی (سلیا) بپته‌ ژنی ئەو.»

ئورلاندو بزه‌یه‌کی هاته‌ سه‌ر لیوان و گوتی:

«بچۆ لای و هه‌موو قسه‌ی خۆتی بۆ بگیتره‌وه. نازانی ئیستا ته‌نیا به‌ «کانیمد» دیته‌ لای من.»

دوو دلدار که‌ به‌په‌له‌ت دوو دۆستی گیانی گیانی بوون به‌ته‌نی مانه‌وه. «ئورلاندو» باسی ئەوینی «ئیلور» و «سلیا»ی بۆ گیتراوه. پاشان گوتی:

«خۆزگه‌ و هه‌زار خۆزگه‌ ئیستا روزلیندای خۆشه‌ویستی منیش لیته‌ ده‌بوو.»

«روزلیندا» پینکه‌نی و گوتی:

«هیوا پر مه‌به‌ سۆزی جوانترین به‌رگی خۆت له‌به‌ر بکه، وه‌ره‌ بنکه‌ی مێر. نارووومه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ت بێ تکای لێ ده‌که‌م بپته‌ ره‌زا و شووت پێ بکا.»

سۆزی میوانداریکی باش و جوان له‌ بنکه‌ی رازاوه، مێر، ئیلور «ئورلاندو» و ئەوانی دیکه‌ چاوه‌نۆر بوون. له‌ پر دوو کچی جوان و چه‌له‌نگ به‌جلی خۆلانییه‌وه‌ ده‌س له‌نیو ده‌ستی به‌کتر ده‌رکه‌وتن.

«روزلیندا» خۆی به‌سه‌ر پیلای باوکی دادا و تکای لێ کرد ئیزن بدا مێرد

به «ئورلاندو» بکا، میر له خوشی دیداری کچه که ی وهختا بوو بال بگری، دهستی دوو نو بووکانی له دهستی دوو تازه زاوا نا.

لهولاشه وه میری داگیرکه که ته نانهت کچه که ی خوشی له دهستانی رای کردبوو. بهری شه پۆلی تووره یی خه لکی نه گرت و په نای بو دهر برد، میری پیشوو سه رله نوی چوو سه ر جیگای خۆی.

خه سته خانه - ۱۹۷۸/۱۱/۱۰

رێزی نان بگرن

پیاویکی بالا بهرز، موو کهژ و چاو کال بوو، نمونه ی پیاویکی ئالمانی، پزیشک بوو، زۆر هیدی و له سه رخۆ بوو، نیشانه ی ئەندامه تی حیزبی به یه خه یه وه ده دره وشاوه.

پۆژتیک به میوانی هاته مالی ئیمه له کاتی خواردندا ورکه نایتکی زۆر وردی لی کهوت به سه ر سویمانوه دیتم داها ته وه و هه لی گرتوه و پیش ئه وه ی من چ بلیم خسته یه زاریه وه.

ئه گه ر جارن کاریکی ئه وتۆم به ئیرانییه که وه دیبا که له هه موو ته مه نیدا نان و خواردنی به نیعمه تیکی ئاسمانی زانیوه و ریزی لی گرتوه، زۆرم به لاه سه یر نه ده بوو، بۆچی ئیستاش خۆم ئه گه ر له کۆلان و ریباز تووشی ورکه نایتیک بم که فری دراوه یا وه ریوه، هه لی ناگرمه وه و فووی لی ناکه م و له کۆنه دیواریکی را ناکه م؟ تا نه بیته پێخوست. به لām ئه و دوکتۆره ئالمانییه که هه میشه تیر و ته سه ل بووه و له ئیروو و خوشیدا ژیاوه. بو وای کرد؟ بیر کردنه وه که م بوو به پرسیار و گوتم:

«بۆچی ئه م ورکه ت که ره نگه ی پیسیش بووی خوارد؟»

بزه یه کی هاتی به لām بزکا و نیگای تاریکی و په ژاره ی لی باری. پاش تاویک رامان گوتی: «ده زانم خوارده مه نی هه یه و ده زانم ئیستا له زۆر ولاتان گه لیک شت وه گیر ده که وی و ته نانهت له هیندیک مالان به پتی فیلان. ئیمه ش لیره له ئیروودا ده ژین، به لām من مه رجم کردوه هه تا ماوم هه رگیز هیچ خوارده مه نییک فری نه ده م و خه سار نه که م».

دوا یه ئه م سه رگوزه شته ی بو گپرامه وه:

«لا و بووم تازه له زانستگه ی پزیشکیدا ده ستم به خویندن کردبوو، یه کبیک له دوستانی کۆنم دۆزیه وه که له مندالییه وه ئاشنا بووین. ده گه ل خۆی برده کۆری لوانی کۆمونیست ئه گه رچی ده ترسام به لām چالاک و هه لسه و رانی ئه م لوانه سه رنجی راکیشام و ویستم به م ناگره ی له ده روونی ئه واندا بلێسه ی گرتبوو خۆم ببوژینمه وه و نه ک هه ر خۆم گه رم که مه وه به لکو گرێک له ده روونی خۆم هه لگیرسینم».

ئه و دیوه زمه م ناخۆش ده ویست که ورده ورده سیبه ری شوومی به سه ر ولاندا کیشابوو و هه موو که لپن و قوژینی ته نیبوو. ئه م لوانه ده یانویست ده گژ ئه و راجن. که م که م له وان نیزیکتتر ده بوومه وه و ئه و تاعوونه ره شه م که بریتی له هیتله ر و حیزبی نازی بوو، باشتر ده ناسی و له جارن پتر رق و قینم لی هه لده گرت و تی ده گه یشتیم چ تارمایییه کی ره ش و

به سام و مۆته يه كى خوينمژ هه ره شه مان لى ده كا و چ چاره نووسى كى شووم و دزىومان له پيشدايه و دوا رۆژى كى چهن پر مه ترسى چاوه روانمان ده كا .

ژيان و كار منى له م لاوانه هه لبرى ، ترس واى هه موو كهس داگر تىبو كه من نه متوانى دۆستانى خۆم بدۆزمه وه . نه وه ندهى پى نه چوو شه ره هه لگيرسا و منيش كه ئىتر پزىشك بووم ناردامه جه بهه . ده رۆيشتىن و پيمان له هه ره جىيه كه دنا . چاره ره شى ، مالىترانى ، برسايه تى و نازار و جه زه به و ناگر و سووتمان و كىم و خوين و نه خۆشى و مه رگمان ده گه ل خۆمان ده برد . من به تاقى ته نى له نىبو نه وه هه موو نه فسهر و سه ربازانده دا كه به كرده وهى خۆيان ده نازىن ، خه فه تم ده خوارد . ته نىبا كارى كى نه ختىك باش كه له ده ستم ده هات نه وه بوو به نه پىنى يارمه تى گرتوه كان بدهم . يا نه وه كه سانهى به زۆرى و به پىگار خزمه تى خۆمان پى ده كردن نازار نه دهم و پارووه ناننىك يا تۆزه ده رمانىكيان به دزى و فزى بدهمى .

زۆر زوو گه يشتىنه ولا تى پان و به رىنى شووره وى ، له وى جارى وا بوو چهنده مانگ له جىگايه ك ده مائىنه وه ، من خه رىك بووم له فه رمانده كه م نىزىك بىمه وه . تا له سايهى دۆستايه تى نه ودا نازادى پترم هه بى و بتوانم خواردن و ده رمان بدهم به و ژن و كچانهى خزمه تمان ده كه ن و نه وه شم بو كر . ئىتر هه موويان خوويان به و كارى من گرتىبو جاروبار سه ربان داويشته سه رم پىيان ده گوتم دلته ر ، جارى واش بوو ناويان ده نام دوكتۆرى سوور . منيش به كاوه خۆ كارى خۆم ده كرد و گويم به و گالته و گه پانه نه ده بزوت . چونكه كارم باش ده كرد و له كار كردنم رازى بوون نه فسهره به رزه كان ده گه لم دۆست بوون . منيش ناگام له دزى و ده سپىسى نه وان بوو ، بوئه كهس وىم نه ده رىست و نازارى نه ده دام و دۆسيهى بو دروست نه ده كردم . دنا شو فار و دووزمان و جاسوس يه كجار زۆر بوون ورده ورده زمانى رووسى فىر بووم .

«رۆژىك يه كىك له و كچانهى ده مناسى به په شو كاوى و سه رلى شى تو اووى لىم وه ژوور كهوت و گوتى : دوكتۆر ده ستم به داوينت نه گه ره ده توانى يارىده م بده . گوتم چ قه و ماوه ؟ چ كارىك له دهس من دى ؟ گوتى : داىك و باوكم سه ربان دى شى و زۆر سه خله تن و ئىمه نازانىن چ بكه ين و چمان له دهس نايه ، ماله كه يان به په نا مالى ئىمه وه بوو . كار ده كانم ته واو كرد و ده گه لى چووم برىك ده رمانىشم برد . باش ده مزانى نه م ژانه سه ره له برسانه ، چووينه نىبو مالىك ئىتر چى تىدا نه ما بوو چهن سىپال ، چهن ته ختهى له ت و په ت چهنده قاپه شكاو و كوئه سه ماوه رىك و ، چادانىكى گاو كراو و ، چهن پىاله نه بى ، خانوويه كى بچووك بوو كه شه رى شووم و ئىمهى داگىر كه ره بى ره حم گه سكمان لى دا بوو . له ته نىشت نه دىوور پىر بىژن و پىره پىاو يكى نىوه زىندوو تخىل بىوون . له روخسارى نه واندا ته نىبا

دوو چاوى رۆچوو برىسكه يان ده دا . به په نا يه كه وه راكشابوون . وهك مر دووان زه رد هه لگه را بوون . بى هىز و له ر و لاواز بوون ، نه يانده توانى قسه بكه ن يا بىزوون . دوو سى زارۆكى ره شو رووت و كز و مرده لوخه به تر سه وه ته ماشاى منيان ده كرد . ته ماشام كردن پرىسيم : چهنده رۆژه چىيان نه خواردوو ؟ كچه كه به كوئى گريانه وه گوتى : هه وتوويه كه زه وادىان نه پرىوه ، به نىگه رانىبىه وه گوتم : چما چتان نه بوو ؟ بو زووتر به منت نه ده گوت ؟ من نه وشه وه له به شى خۆم شتىك ده ده مى ده رخوا ردىان بده .

كچه كه گوتى : دوكتۆر تو زۆر دل سو زى ، به لام هه رچى ده كه م نه م دووانه هىچ ناخۆن ته نىبا جار جاره چۆر پىك ناو نه بى . نووزهى پىر بىژنه كه م گوئى لى بوو چوومه سه رىنى تا باشتر ، گويم لى بى . ده يگوت ئىمه به شى خۆمان ژباوين نابى پاروو له زارى نه م زارۆكانه بگىر بىنه وه . هه رچى هه بى با نه وان بىخۆن ، تا بژىن ، تا گه وره بن تا رۆژى خۆشتر بىين دايكه بىده نگ بوو ، دىتم نه م دوو پىره فىداكارانه ده ستى يه كترىان گرتوو و چاويان لىك ناوه ، ده تگوت به م كرده وه دلئى يه ك ده ده نه وه و پىشى نالهى خۆيان ده گرن . نه وكم گىرابوو ، زمانم له به ند چووبوو ، له به رامبه ر نه م هه موو خۆراگرى و پىداگر بىه دا چم پى نه بوو بىلتم . نه وان به گىبان و دل به پىر مه رگه وه ده چوون . چهنده حه بى ئىسپرىنم دانى تا كه مىك ژانه سه ره كه يان كه م بىته وه . ته نىبا تا واتم نه وه بوو وهك ئالمانىبىه ك بن رىسمهى ده ركى نه م ماله خاپووره ماچ بكه م و له راست نه م هه موو زىبك و غىره ته دا چۆك دادم ، به لام به داخه وه هه ره نه وه نده م توانى له به ره نه واندا كه ئىتر نه ما بوون سه ردانو بىم .

له و رۆژه وه مه رجم كر دووه خوارده مه نى هه رچى بى نر خىش بى زاىه نه كه م و تا هه م له سه ر مه رچى خۆم راده وه ستم . من له نىزى كه وه به لى زۆر له نىزى كه وه دىوه زمهى برسايه تىم دىوه .

۱۹۷۳/۱۳۵۲

کورتەى ئۆدیسە

ھومیر

شارى ئەستەم و شوورەدارى «تروادا» پاش گەلىك قەلادارى و دەستەووەكەرى و بەرگرى و شەر و كيشە و خوینپىژى و قات و قىرى بەدەس دەگىرى و بەجارتىكى تەخت و خاپوور دەكرى.

ھېرشبەرانى كۆلنەدەر، پالەوانان و مەردانى گەمارۆدەر و دلأوهرانى نەبەز، سەرخۆش لە بادەى زالبوون و نازايەتى دەگەرپىنەو بە ئىبو مال و مندال و كەسوکار و خاووختىزانى خۆبان.

لەم نىوهدا تەنبا «ئۆلىس»ى كەللەرەق، سەرىزىو و چاوەترسى پاتشای «ئاتاك» لە ترسى ھەرەشەى «نپتۆن» خوای دەربايان ھەلۆددا و ئاوارە دەبى. «پنلوپ» ژنە جوانەكەى و (تلماك) رۆلە تاقانەكەى ھەر چاوەروانن و چ سەر و سۆراغى نىبە. سال و مانگ تىپەپەرىن و ئەو ھەر بى سەروشوتنە. دوژمنانى «ئۆلىس» و گىرۆدەكانى ئەوینى «پنلوپ» دەرفەتبان ھىناو و مرخيان لەو نازدارە شوخ و شەنگە و لەو ژنە جوان و چەلەنگە خۆش كەردووە و ھەرىكە خەرىكن بەفېلىك ئەم ژنە پاك و خاوپنە بەدەس بگرن. بەلام «پنلوپ» ژىرانە ھەر كامەى بەچەشنى تەفرە دەدا و بۆ گەرپانەوھى مېردەكەى رۆژ ئەژمىرى دەكا. لەلايەكى دېكەو بەيارمەتى «مېنروا» خوای ئەقل، كورەكەى و دەواى شوووەكەى خستووھ گىژاوى توند و تىژ و بى بەزەبى دەريا جارىكى دېكەش پەلامارى شىتسانەى برده سەر كەشتى سەرگەردان و بى پەناى «ئۆلىس» و پىش ئەوھى كەشتىبەوانەكانى وەخۆكەون و چارەبەك بدۆزەنەو. كەشتىبەكەيان لە بەستىنى «ئۆزىژى» لە قور دەنیشى ئەم دوورگە بنكەى ژنە جادووگەرىكى زۆرجوان بوو كە ناوى «كالىسپو» بوو. ھەر لە بەكەم نىگادا دلئى چوھ سەر «ئۆلىس» و وىستى دەستى دەگەل تىكەل بكا و دەگەلى بىنیتەوھ. بەلام سەردارى مەزن دلئى لە جىگايەكى دېكە بوو. ئاواتى گەرپانەوھ بۆ نىشتمان و زىدى خۆشەوىست و دیدارى ژنە وەفادارەكەى و رۆلە نازدارەكەى دەیتواندەوھ. بۆبە ھىچ پرووى نەدايە و خۆى تى نەگەيانە. جادووگەرىش بەرق داچوو و سویندى خوارد تا مابى لەم دوورگەدا زىندانى و دەسبەسەرى بكا.

«ئۆلىس» ماوھى ھەشت سال لەم دوورگەدا دەسبەسەر بوو. رۆژانە لە كەنار دەريا لەسەر گاشە بەردىكى دادەنىشت و فرمىسكى ھەلدەرپشت و بەخەمناكى لە ئاسۆ رادەما.

پەرىشانى و لىقەوماوى گەبىبووھ رادەبەك كە خودايان ھەموو بەزەبىيان پىدا دەھات بەلام «نپتۆن» خوای دلرەق و رق ئەستوورى دەريا، بلىسەى قىنى دانەدەمركاوھ. ئاخر ئەو چۆن لە كەسىكى ياخى و سەركىش و نەترس دەبوورى كە خۆى لەو بەكەمتر نەدەزانى؟

رۆژى «مېنروا» خوداى ئەقل پىتى زانى كە «نپتۆن» سەفەرىكى دوور و درىژى لەپىشدايە و وا زوو ناگەرپتەوھ بەھەلى زانى و ئۆلىسى سواری تەختەبەك كەرد و ناردیەوھ بۆ ولاتى خۆى. بەلام بۆ بەدەختى نپتۆن ئەوئەندەى پى نەچوو و گەرپانەوھ كە ئەوھى دى چاوى چوھ پىشتى سەر. بەك بەخۆى نەراندى و فەرمانى بەگەوالە ھەوران دا. پال وىك بەدەن و شورابە بەر بەدەنەوھ و یارمەتیش لە رەشەبا و گىژەلوووكە وەرېگرن. بەم جۆرە فەرتەنەبەكى نایەوھ كە بەچاوترووكانىك تەختەى ئۆلىسى چارەرەشى تىكوپىك شكاند و ورد و خاش كەرد. ئۆلىسى بىچارە كەوتە نىو نىرىنەى دەرباى بى نامان و وەپەلەقارژەكەوت. بەلام لەم جەنگەدا (ئىنۆ) پەرى دەرباى بەچاوى ئەنگاوت و زگى پى سووتا و تىتولتىكى لە روو پۆشەكەى خۆى دراند و بۆى ھاو پىشت و گوتى:

«لە نىوھەدى خۆتى بېستە دەتگەبەنمە و شكايى»

ئۆلىس كە لە سەرەمەرگدا بوو بەقسەى كەرد. بەلام بووراىەوھ و ئاگای لە خۆى برا. كاتى وەخۆ ھاتەوھ خۆى لە بەستىنى دوورگەى (فیناس) دى.

ئەمشەوھ «نازىكا» كچى فەرمانرەواى (فیناس) خوای خويانى خۆيانى لەخەو بىنى: كە فەرمانى پى دا بەيانى زوو ھەستى جلى باوك و براكانى بەرى لە دەريا بشوا. بەيانى زوو داىكى چىشتىكى باشى بۆ دروست كەرد و گۆزەبەكى شەرابى كۆن و دەفرىكى پى زەبىتونى داىە و خزمەتكارى دەگەل ناردن بۆ لىواری دەريا.

كېژەكان تازە لەسەردەمى كەنارى دەريا دەستيان بەيارى و گالته و گەپ كەردبوو. كە دىتيان كەلەپىاوتىكى بەشان و باھۆ و بەدار و بار و كەلەگەت، بەلام شپىزە و خوتناوى و برىندار لەبن گابەردىك ھاتە دەر. خزمەتكارەكان كە چاويان پى كەوت ترسان، زىراندیان و ھەلانن. ئەمما نازىكا نازايانە بەپىرىبەوھ چوو و ماندوو نەبوونى لى كەرد ئۆلىس كە لەبەر بى ھىزى و شەكەتى و برسايەتى تواناى نەمابوو. بەسەرھاتى خۆى بەكورتى بۆ گىپراوھ. نازىكا، نان و چىشت و شەرابى بۆ دانا. تا تىر و پى خوارد و ئاھىكى ھاتەوھ بەر. ئەمجار پىلى گرت و بردىبە كى باوكى «ئالىنوس» فەرمانرەواى دلپاك و پىر و زورھان پىشسوازىكى گەرم و بەخىرھاتنىكى زۆرى لى كەرد و لە حال و ئەحوالى پىرسى. ئۆلىس پاش رۆژىك ھەسانەوھ سەرگورشتەى خۆى وا بۆ گىپراوھ:

(من ناوم ئۆلىس كورى «لاىرتىس» پاتشای ئىتاكەم لە سەرانسەرى يوناندا كەسى

نه بوو ناوبانگی منی نه بیستی و داستانی نازایه تی و نه بهزی و تاریفی هیزی باهوئی منی نه زانیسی. شووره تی دلیری و بویری من هه له دنیا دا نه ما و گه یشته حهوت ته به قه ی ئاسمان. بویه خودایان لیم تووره بوون و تووشی ئه و هه موو به لایانه بیان کردم. نه یانه یشت بگه ریمه وه زید و نیشتمان و نیومال و خیزانی خوم.

کاتیک گه ماروی تروادا دواپی هات. من له شکره کی خوم گپراوه و رووم له ولاتی خوم کردهه. به لام هه له یه کهم رۆژدا ده ریا به گژماندا هات. چوار شه و رۆژ نیمه ی وهک زله کایه ک خسته بهر شه پوله بی ئامانه کانی خوئی. رۆژی پینجه م شه پوله کان هتوربوونه وه. خومان گه یانده دوپرگه یه ک که ئی هۆزی «سیکون» بوو له پیشدا نیمه هیرشمان برده سه ر ئه و هۆزه وه حشیشیه و تالان و دهسکه و تیکی باشمان وه گیرکه وت. به لام به یانی کوره کوره ی هۆزه که لیمان وه خو که وتن و کوشتاریکی باشیان لی کردین و به زحمه ت خومان رزگار کرد.

کاتیک که شتی نیمه که وته ری هه و نهرم و خووش بوو و هه تاوی به تین و گهرم تیشکی زپین و جوانی خوئی به سه ر ده ریای شین و هیمندا بلاو ده کرده وه و چاو له دینتی تیر نه ده بوو. به لام ئه وه نده پی نه چوو هه و ئالوز و تووش بوو. با و توفان و گه رده لوول، گیزه نه بیان نایه وه. پاش نو رۆژ خه بات و به رهنگاری نازایانه له به ستینی دورگه ی «کنار خوران» له نگه رمان گرت. له م دورگه دا هۆزی «کنار خوران» ده ژین. به شیکی نیمه دابه زین و چونه ئاوه دانی به شکم نان و ئاو پیک په یدا بکه ن. ئه وان له وینده ری به خواردنی میوه یه کی شیرین که پی ده لین «کنار» سه رخوش و گیز و ویز بوون و له بیره خه و راپوون و هیزی وه یان نه ما له جیگای خو بان بیزوون. به زوره ملی و پاله په ستو هه رچونیک بوو گه یانده ماننه وه که شتی و به په له دوور که وتینه وه نه وه ک فیری خواردنی ئه م میوه بین و هه تا ده مرین له وینده ری دایکوتین.

سه فه ری نیمه له ده ربای توفانیدا هه روا درپژه ی بوو تا گه یشتینه ولاتی «سکلوب» یا سه رزه مینی غوولانی یه کچاو. له نگه رمان گرت و ده گه ل دوازه هاو ری بو په یدا کردنی تیشووی ریگا به رکه و هه ورازه کانداهه لگه راین. له وئ تووشی ئه شکه و تیکی زور گه وه بووین. که به ریز، مه شکه شیر، پیسته په نیر، خیگه روونی لی داندرا بوون. له خو شیان شاگه شکه بووین و هه لپه رین و چاو هری خاوه ن مالی ده وله مه ند بووین. تا بگه رپته وه و نازووخه یه کی زوری لی وه رگرین.

که زه رده په ری و رۆژ ئاوا بوو پی او پیکی زل و زه به لاح و خوینتال و دزیو که ته نیا چاو پیکی له نیوچاوان بوو. ده گه ل رانیک مه ر گه رپه وه ئه شکه وت. په زه کان هه موویان له

خوئی قه له وتر بوون که چاوی پیمان که وت و به ده نگیتی وهک هه وره تریشقه که هه موو نه دمانی له شمایی له رزاند گوتی: ئه ی بیگانه کین؟ له کوپه هاتوون؟ لیره چ ده کن؟ نیمه له سه ره خو وه لامان داوه: ئه ی خانه خوئی مه زن نیمه پولیک له له شکر ی یونانیانین له شه ری تروادا ده گه رپینه وه. ماوه یه که ریگامان لی گوزاوه و نازووخه مان لی پراوه و چمان نه ماوه و نیستا په نامان بو نیمه هیناوه که له ریگای «ژوس» دا ئه مشه و په نامان بده ی و به یانی که میکمان نازووخه پی که ره م بفرمووی. وه لامی ئه و به رقه وه بو نیمه ی لقیه و ماو ئه وه بوو: ئه ی چاره ره شینه نیمه به هه له چون که پیتان وایه نیمه به نده ی ژوسین خوی نیمه نپتونه. ئه مجار هه ستا و به ردیکی یه کجار گه وره ی به زارکی ئه شکه وته که وه نا. پاشان دوو که سی لی هه لبرژاردین و به هاسانی پچر پچری کردن و له پیش چاوی نیمه زور به نیشتیاه خواردنی و پیکه نی گوتی شیوی ئه مشه وم ناخوش نه بوو. دواپه له سه ر لوده کایه ک که له قوژنی ئه شکه وته که هه لدرابووه له سه ر گازه رای پشت پاکشا و خرپ خه وی لی که وت. له پیشدا ناره قه یه کی ساردم ری نیشته. به لام دواپه غیره تم بزووت و ناگری تووره یی هه موو له شی داگرتم و مووم لی بوونه نه شته ر. نیازم و ابوو شیره که م هه لکیشم و به هه موو هیزی خوم له سه ر دلی رۆکه م. به لام دواپه بیرم کرده وه ئه گه ر بیکوژم ده بی هه موومان له م ئه شکه وته دا بمرین و برزین. چونکه ده مزانی جگه له خوئی که س ئه م به رده ی بو له ده رکی ئه شکه وت ناکریتته وه.

به یانی زو هه ستا ناگری کرده وه، په زه کانی دوشین رسقه که ی ره عه مه ل هینا و دوو که سی دیکه ی نیمه ی برژاندن و خواردنی و دم و له وسی لسته وه و مه ره کانی ده رکردن و به رده که ی به زاری ئه شکه وته وه نا. ئه و رۆزه ی هه ر ئه وه نده مان پی کرا شینی دوستانمان بگیری. دوا ی زور لیکدانه وه بی ریکم به می شک داها ت. له گو شه یه کی ئه شکه وته که دا داریکی زور گه وره ی زه بتوون هه لپه سی ردرابوو. ده گه ل دوستان به زحمه ت نوو کمان تیژ کرد و له ناگرمان نا تا باش داگیرسا. شه و که غوولی یه کچاو ها ته وه. چوومه لای و گو زه یه کی شه رابی توند و کوفمان پی ما بوو بوم برد و گو تم قوربان! ئه و دیار بیبه ت ده ده می به و مه رجه به رم بده ی. غوول وه ری گرت و یه ک بین به سه ریه وه نا و گوتی: شه رابیکی زور باش بوو. ئه ی بیگانه ناوت چییه تا من وه بیرم بیته وه. گو تم: قوربان ناوم هیچکه سه دوستان هه ر پیتم ده لین هیچکه س. گوتی: ئافه رین هیچکه س به لینت پی ده ده م تو له دوا ی هه مووان بخوم.

شه راب کاری خوئی کرد، خوی کرده وه، گیز بوو و به پشته وه دا که وت و له غورابی خه وی را چوو. نیتر خوگنخاندن که لکی نه بوو به یارمه تی شه ش که س له یاران داره

زهیتوئمان له ئاگردا سوور کردهوه و بههه موو هیتری خۆمان له تاقه چاوه کهمان رۆ کرد. چاوی سووتا و یهک بهخوی نه راندی کیتو و دهشت دهنگی دایهوه و نه شکهوت له رزی، هیندهی پێ نه چوو ئه و غوولانهی له م دهووبه ره بوون داوه پروکان. ئیمه هه موو خۆمان شاردهوه و چاوه پروانی چاره نووسی خۆمان بووین. غوولهکان لییان پرسی: چ بووه؟ کئی وای لی کردی؟ ئه و که له تاوی ئیش و ژان وهک مار جینگلی ددها له وهلامدا ده بگوت هیچکهس، هیچکهس، دۆستهکانی وای بو چون ئه م به لایه «نپتۆن» به سه ری هیناوه و هیچ له دهس ئه وان نایه و رتی خۆبان گرت و رۆیشتن.

غوولی بریندار و کوپیر و کوتر به ردی زارکی نه شکهوتی لایه. تا مه رهکان برۆن. دهستی به پشتهی هه موویان داده کیتشا تا بزانی خۆمان به پشتهیانه وه قایم نه کردووه؟ تا بمانگری و تۆله مان لی بکاته وه. به لām ئیمه که خۆمان به بهر زگی به رانهکاندا هه لآواسی بوو رزگاریمان هات. مه رهکانیشمان وه پیش خۆماندا و خۆمان گه یانده وه که شتی. من گالته م پێ کرد و گوتم: من پاتشای ناشتاکم. غوولی نیوه گیان به ردیگی گه و ره ی هه لکه ند و تیی هه لکه ردین. باش بوو دوو رتر له ئا و کهوت، دهن له وانه بوو که شتیبه که مان غه رق بکا.

له ویتوه به ره و مال گه راینه وه. به لām سه فه ره که مان چه ند رۆژ له بهر تۆفان درتیه ی کیتشا. رۆژیک گه یشتینه دو ره گه یه کی پان و پۆر. که زانیمان بنکه ی «ئایوولوس» پاسه وانی بایه کانه. که به سه رهات ی سه یر و سه مه ره ی خۆمانم بو گپراوه. هه مبهانه یه کی پر له بای دامی. گوئی: به هیتزی خۆم بایه کانم تیدا به ند کردووه، به لām نه که ی زارینه زیینه که ی به هیچ باریک بکه یه وه. که بایه کان به ره لآلا ده بن و ده سه جی پاپۆره که ت تیک ده شکین زۆرمان سوپاس کرد و به تیشوو و ئازوو خه یه کی ته واره وه که وتینه ری به لām دوو رۆژ له سه فه ری ئارام و ئاسووده ی ئیمه تی نه په ری بوو که: هاو رپیکانم بیریان کردبووه که «ئایوولوس» بپگومان گه نج و گه واهیراتیکی زۆری بو من له هه مبهانه که کردووه و په نگبێ، به شی وانی لی نه دهم. خویان پێ رانه گیرابوو و زارینه که یان کردبووه. له پر هه و گۆرا با هه لی کردی تۆفان په یدا بوو. دیسان گه مبه که مانم که وته وه فه رته نه و دالی مه رگ به سه رماندا ده خولاوه. به هه زار ناری عه لی گه یشتینه دو ره گه ی «سیرسه» ی جادوو گه ری به دفه ر. له ویش گولمه زی و امان به سه رهات له گپراوه نایه. هه ر چۆنیک بوو له و موله کهش رزگاریمان هات. پاشان چووبه دو ره گه ی «ترزباس» شوانی میرخاس زۆر پیاوانه و به روو خوشانه ده گه لمان جوولاوه. به لām هاو رپیکانم ئه وه نده تامه زرۆ بوون. چه ند مه ری ئه ویان کوشته وه و خوارد. «هیلولس» خوای هه تا و ئه و نامه ردیبه ی به دل نه بوو گازنده ی بردبووه بهر «زئوس» خودای خودایان بریاری دابوو تۆله یان لی بکاته وه. بۆیه که ئه و

دو ره گه مان جی هیشته تۆفان که شتیبه که مان ی تیک شکاند و به ته نی من ده رچووم. ماوه یه ک له نیو ده ربادا مه له و په له قازهم کرد تا گه یشتمه دو ره گه ی «ئوژیژی» هه شته سال له وی ده سه به سه ر بووم تا به ته خته یه ک نه جاتم بوو و ئیستا ئه وه لیته م ده بیین).

کاتیکی سه رگوزشته ی ئولیس دوایی هات هه موو زگیان پێ سووتا. پاتشای فیناس که شتی بو ئاماده کردن و پیاوی ده گه ل خستن و به رپی کرد. که گه یشته به نده رگه خودای ئه قل خوی گه یانده ی پپی راگه یانده که هه ر ئیستا ته واری دوژمنانی له کۆشکه که ی ئه ون و ئه گه ر به ئاشکرای بیچینه وه. له وانه یه به هه مووان سواری سه ری بن و به خۆرای بیکوژن. وا چاکه جلی هه ژارانه له بهر بکا و بیچینه کۆخی کۆنه دۆسته که ی «ئومائوس» ئولیس به قسه ی کرد و له وی لویکی جوانچاک و رپیکوپیک و به شان و باهوی چا و پیکه وت به درۆشم زانی کوره که ی خۆبه تی. باوک و کوپ پیک شاد و شوکر بوون و پاش نیزیکه ی بیست سال یه کتریان له ئامیتر گرت و ماچ کرد.

شه وی به جلی شه ره وه چوه کۆشکی خوی. که له ده رکی وه ژوو ره که وت سه گه پیرو نه خۆشه که ی «ئارتوس» کلکه سووته ی له بهر کرد، سوال که ریکی خوی زانی ئه و رپساره، هه ژاره، رووته له جگه له ئولیس نابی که سی دیکه بی. ده سه جی خه به ری بو (ئایننتوس) که یه کتیک له سه رداران بوو برد. ئه و ئه گه رچی پروای به سوال که ره که نه کرد. هه ستا و چارابایه کی به هیتزی خوی له تۆقی سه ری را کیتشا. ئولیس تیک هه لگلا و به ته وره بی هه ستاوه و خه ریک بوو تۆله ی بکاته وه. به لām خودای ئه قل تیبی راخوپی. ناچار له سووچیک خزا. (ئایننتوس) دلنیا بوو کابرا به هه له چوه.

له ژووری تالار هه را بوو. (پنلوپ) که وانه گه و ره که ی ئولیس ی به ده سه ته وه بوو و ده یگوت:

«دوا هه لتانه هه ر که س توانی که وانی میترده که م بکیتی و تیریکی پێ باوی شوی پێ ده که م».

هه موو ئه م پپشنیاره یان قبوول کرد و به فیزه وه ئاماده بوون. به لām هه رچی قه وه یان دا به خۆ و هه ولیان دا نه یان توانی که وان بکیشن. تا له دواییدا ئولیس هاته پیش هه موو به وه پیکه نین که هه ژاریکی پیرو زورهان ده به وی هیتزی خوی ده گه ل هیتزی لاوانی به ناویانگ تاقی بکاته وه. به لām به پپچه وانه ی بوچوونی ئه وان که وانی تا ناخر کیتشا و تیریکی توندی هاویشته.

ئه مجار جله شه کانی له بهر خوی داری و نه راندی:

«ئه ی زۆردارانی خۆبه رسته ئه و که سه ی له به رامبه ر ئیوه دا راوه ستاوه که س نییه،

ئۆليس نەبىي كە پاش گەلىك سال دەگەرپتەو مالى خۆي و دەبىنى دۆستانى خەيانەتى
پى دەكەن»

تلماكيش بەجلى زىركفت و رەنگاوپرەنگەو ھات و لە تەنىشت باوكى راوہستا. ئۆليس
كەوانەكەي راکيشا و تىرىكى لە ئەوكى ئاينتوو دا و لە حالىكدا كە جامى شەرابى
زىرىنى بەدەستەو بوو لە خۆتىنى خۆي گەوزى.

كە ئەو كوزرا ئەوانى دىكە وەخۆ ھاتنەو. بەلام ھەرچى لە نىزە و شىر و مەتالى خۆبان
گەران نەياندۆزىنەو. چونكە تلماكى ژىر و وربا لىتى شارديوونەو مەيزيان شكاندن و
كورسىيان دەس دانى و رامالىيان بۆ ئۆليس برد. بەلام لە بەرامبەر ھىزى باھۆ و تىرى
گرچووبرى ئەودا خۆبان نەگرت و توانايان نەبوو ھىندە پى نەچوو ھەموو لە خۆتىنى خۆياندا
تلا نەو.

پالەوانى مەزن ژنە خۆشەويستەكەي لە ئامىز گرتەو و پاش بىست سال ئاوارەيى،
بەختەو ھەرى رووى تى كرنەو.

۱۹۷۸/۱۲/۴

وشە ونبوودگان

كاتۆل مەندىس

سەردەمىك لە مەلبەندىكى زەنوئىر و سازگار وەك بەھەشتى بەرىن پەرزادىك راى
دەبوارد كە لە شۆخ و شەنگى و جوان و چەلەنگىدا وىنەي نەبوو. بەلام لە بى بەزەبى و
دلرەقى و دەسپەشيدا كەس دەسكى لەدوو نەدەكرد. لە مەلبەندەكەي ئەودا خەلك ژن و
پىاو، پىر و لاو، وردە و زارۆك ھەموو بەشىكى باشيان لە پىتى خۆرسك پى برا بوو.

كەس نەيزانى پەرزاد بۆرقى لە پر و لە نەكاو لە دانىشتوانى ئەم مەلبەندە پر خىر و
بىرە ھەستا؟ بۆ ئورگى توورەبى بلىسەي بەرز بۆو؟ بۆ ھاتە سەر ئەو ھى بەگژياندا بچى؟
لە پىشدا بىرى كرنەو توفانىكى توند و بەسام بەرپا بكا، كۆشكان پرووخىتى
خانوبەران برمىتى، كۆخان تىك تەپىتى، كەپران رابىتى، تاو و رەشمال و چىغ و
چادران رارفىتى تا شوپنەواری ژيان و مان و بوون و گوزەران لەو نىو نەمىتى.

پاشى خەرىك بوو، ھەموو گولەگەش و بۆنخۆشەكان پىرووكىتى، ھەموو گىيا شلك و
تەرەكان، ھەموو دارە سەوز و بەرزەكان، سىس و ژاكاو و كلۆر و ھلۆل بكا. تا كەس
خۆرسكى دلگر نەبىنى، تا كەس دىمەنى خەمپەوین نەبىنى و ھەموو لایەك بكا
بەبىابانىكى كاكى بەكاكى و بى ئاو و شىنابى و ئىشكارۆبەكى زوورك و رەق و
بىروونىكى چۆل و ھۆل و شۆرەكاتىكى خۆتلىن و سووتاو.

دوايە ھاتە سەر ئەو ناسك و نازدارەكان، تەسك و لەبارەكان، رەزا سووك و خۆتىن
شىرىنەكان بكا تەرموزنەي دزىو، پىرئىنى سەر بەسۆدرە، يال يابووى لاجانگ بەرشك،
پورە گولنەتەلەي ئەفسانەبى تا ئەوین و دلدارى، ژوان و شەوگورد و چاو برەكەن و تاسكە
تاسك، دەسبازى و راز و نىازى دلدارى دوايى بى.

بەو شەو زەرد نەبوو وىستى گىژەلووكە و رەھىلە و لەنگىزەبەك، لە بەرد، لە ئاگر، لە
مشكى و خۆلەمىش، لە ژىلەمۆ و پزىلك بەسەر ولا تدا ببارىتى و ھەموو زىندەوارىكىيان
و ھەن دا.

پاش ئەو، خەيالىكى واى بەدلى داھات ھەتاو داپۆشى و تىشكى گەرم و بەتەن و
ژىانبەخش بتارىتى تا تارىكى و سەرما و زوقم و سىخوار و سەھۆلبەندان كارى خۆبان
بكەن و گىانلەبەر نەھىلن.

ئاخەرەكەي وەك كۆنە دزىكى دەس پىس و دىوارپرىكى چاوچنۆك كەلنى دۆزىبەو،

پاش وردبوونهوه و بېر لیکردنهوه بریاری دا رسته په کی ئینسانی و سې وشه ی ناسمانی له بېر همموان بهریتنهوه:
«تۆم - خوښ - دهوئ».

له هه وه له وه خه لک نه یاننده زانی چییان لی قه ووماوه، چ پرووی داوه، تووشی چ به لایه ک بوون، چوئیان تانو پو لئ تیک چووه؟ ته نیا هیئتیک ده یانزانی له م نیوه دا شتیک بزر بووه. به لام ههستی پئ ناکرئ، کیژه جوانه کان که جاروبار ویرای ده زگیرانه کانیاں ده چوونه سهیران و گه ران و بووکه نازداره کان که ده گه ل تازه زاواکان، ده چوونه نیو پهرده ههستیان ده کرد که ده بئ رسته په کیان پئ بگوتئ و به شهرم و نازوه وه لامی بده نه وه به لام کام رسته؟ هیچ له بیریان نه مابوو، ده یانزانی له م رسته ته عبیرتکی شاعیرانه یه، له چه ند وشه ی زور ناسک و شیرین دروست بووه که پره له تاسه و تاوات و راز و نیاز و ههست ده بزوئیی و ئوین ده جوولئیی. له ما زمانیاں گری درابوو. په شوکابوون، سه رسام بوون ده یانوبست بېرسن، یارمه تی له یه کتر بخوازن. به لام هموو بی هوش و سه رگه ردان بوون و چیان به بېردا نه ده هات.

زه مان تی ده په پری، که چی خه م و په ژاره ی خه لک هه زیده تر ده بوو. گشت نه وه ند هه راسان و په ریشان بوون. ده تگوت: خوئیان به سه ردا دابیشتونون. ده تگوت: هه موو جگه رگوشه ی شیرینی له دهس داوه و رولنه ی لی ون بووه. هه چی ده یانکرد ره مزی به خته وه ربی جارن و رازی شادی پیتشوویان بدوزنه وه نه ده کرا و نه ده لوا.

ورده ورده هه ودای دؤستایه تی پسا، بلتسه ی خوشه ویستی دامرکا. پشکوئی ناشنایه تی ژیله موی ناموئی به سه ردا کرا. له هه موو لاه ئینکه به ری، ئیره یی، دردوئگی و دوژمنایه تی سه ری هه لدا، وشه باو و شیرین و خوشه کانی وه ک: گیانه که م، جه رگه که م، نازیزه که م، چاوه که م، باوکم، دابکم، رولهم، کچم، کورم، مامه، کاکه، داده، به ته واوی له بېر چوونه وه.

گراوی له کوره حهیرانان توران چونکه ده یانوبست رسته خوشه که یان لی بیسن و نه وانیش چاریان بیچار بوو. کابان میردانیاں ری نه ده دا سه رجی چونکه پتیاں و ابوو، سارد بوونه وه. بوئه له م چه ند وشه یان به زاردا نایه. ریگای کانی و ده راوان نه ده گیران و ژوانگه چول بوون و به قور گیران.

خوایا! نایا له م جیهانه ی تودا، بی ههستی نه وین، هیچ شت تام و بوئی هه یه؟ نایا نه گه ره و په ریزاده رق نه ستور و خو په رسته، نه وه مه لبه ند ه ی به یه کجاری ویران و خاپور کردبایه باشت نه بوو له وه ی ههستی نه وینی تیدا برئیی؟

له وه مه لبه ند ه دا شاعیرتکی لاه و دلته ره و خاوه ن هه ست ده ژیا. حالی وی نه ک له خه لکه که خوشتر و باشت نه بوو به لکو په شیتو تر و تالتر بوو. بو دربرینی ههستی ناگرینی دهروونی خوئی، له رسته ونه که ده گه را. به تاییه تی پیش نه وه ی پهری دلاز و به دناکار. نه و بریاره ناهه مواره بدا و نه و کاره ناله باره بکا. نه و غه زه لیکتی ناسک و پر سوئی دهس پئ کردبوو. که هه موو قافیه کانی به وشه ون بووه کان ته واو ده بوو. غه زه لی شاعیری لاه ی، داموا ی، دلسووتاو، ناته واو مابووه چونکه رسته پیروزه که ی نه ده هاته وه بېر.

به ره به یانیک شاعیری خه مناک و دلته نگ له ده ره وه ی ناوه دانی له بن دارتیک له سه ر جواریتیک دانیشتیوو و بیری ده کرده وه:

خوایا! بو وام به سه ر هاتووه؟ بو بېر شتواوه؟ بو وشک بووم؟ بو من ناورگی هه ست، ده ربای شتیر و خواد قافیه نه بووم. بو ئیستا ناتوانم غه زه له که م ته واو بکه م؟ بو؟ بو؟ به هه لکه وت له م به یانه دلرفینه دا پهری تیژیا ل و بی خه یال و، دلره ق و به دفره هاته له م شوتینه، تا شنه ی به یان هه لمئئ، تا بوئی گولان بکا، قاسبه ی که وانی گوئی لی بی، ورینگه ی بلبلان بیسی، خوره و هاژه ی شه پوئی چومی خورین دلئ شاد بکا.

له پر چاوی به شاعیری دلته نگی تیگیراو که وت. دلئ داچله کی، ته زووی به له ش داها ت، ده ربای نه وینی خرؤشا، شیت و ویتی شاعیری لاه بوو. خوئی هیئا سه ر په نگی کیژله یه کی خونجیلانه و نه شمیلانه و خوین شیرین و ره زا سووک و به پالییه وه دانیش ت. به نیگای پر هه وهس و به ناز و عیشوه ی دلرفین به له نج و لاری شوخانه، دلئ ته ره و ناسک و جوانی په رستی رفاند، دهستی ناویشته نه ستو و لیوی به لیویه نا، تیری رامووسی و له ده ربای خوشی و کامه رانیدا نوقمی کرد. شاعیری بی به ش و ناکام، به م نه وینه کوتوپره. به م لاواندنه وه و له زه ت وه رگرتنه. یه کپارچه بوو به کوئی ناگر. ده تگوت: له باتی خوین، مسی داخی له ده ماران ده گه ریئ. پهری له نامیزی گه رم وه رتیا گیان و له ش و دل و دینی پینشکیش کرد.

به فهرمانی پهری ده روازی ناسمانی شین کرایه وه، پهری و شاعیر وه ک جووته کوئرتکی سپی تیژیا ل به ره و ناسوئی بی سنور هه لفرین. نه ستیره گه ش و پرشنگداره کان، وه ک خه رمانتیک له لماس به گرشه به ده وه ره یاندا سووران و سووران و سووران. گالیسکه یه کی زتری مرواری کوت که نه سپتکی سپی بالداری تی کرابوو. راگیرا، سواری بوون و به پانای ناسماندا گپرائی. بو خوشیاں نه یانزانی له م گه شت و گه رانه له م شادی و سهیرانه چه ندی درتزه کیتشا؟

به جووت هاتنه وه سه ر زه مینی خاکی و هه ره وه میترگ و چیمه نه نارامیاں گرت،

شاعیری لار و ویرای جربوهی مهلانی سهرمهست غهزهلی ناشقانه و پر سۆزی وای بو پهری خویندهوه که تاگری له دهرورون و ههناو بهردا و ئوقرهی لی بری پهری ههگیز دهنگی و زولال و قسهی و خوئی نه بیستبو. کهچی بهو حالهوه گهردی خهم و پهژارهی لهسهه روخسار نیشتبوو و پۆلی فرمیستبو. وهک مرواری له چاوان ههلهوهی، شاعیر بیدهنگ بوو، سههری سورما و، بهشله ژاوی بهسهه پیبانی داکهوت و گوتی:

(ئهئ فریشتهی جوان، ئهئ ئارامی دلان! چت لی قهوماوه، چ رووی داوه؟ پاش ئهه ههموو خوئی و راباردنه بو دهگری و دهبارینی؟ ئایا کهس له گول کالتری پی گوتوی ئایا کهس دلئ ناسکی شکاندووی؟ ئایا کهس خه یالئ ئارامی شیانندووی؟)

پهری له حالیکدا که فرمیستبو لهسهه کولمهی له گول ناسکتی دهسپهوه گوتی:

(بهلئ خوئسهویستم، بهلئ! له ماوهدا که ئیمه پیکهوه رامانبواردوو تو ههموو شتیکت گوت مهگهر شتیکت نه بیج که ههر له ههوه لهوه گیانی من تینووی بیستنی بوو. تو له نیو ئهه ههموو قسه خوئشانه و شیعره ته رانهدا، جاریک نه تگوت تو خۆش دهوی).

هیشتا پهری قسه کهی تهواو نه کردبوو که شاعیری دلتهه ههراي شادی لی بلیند بوو و دهستی کرد بههله پهرین و سهما، ون بووه کهی دۆزیهوه که ئهه ههموو رهنج و نازار و مهینهت و کویره وهه ریهی له پیناودا کیشا بوو. وهک مهلیکی بهرزهفر بهسهه میترگ و چیمهه و گول و گولزار و باخ و دارستاندا فری گه یشته شار و له گوئشه یهک دانیشته و غهزه له کهی تهواو کرد. ئهه مجار بو خه لکی خویندهوه، خه لک به بیستنی شیعره که کهوتنه سهما و ههله پهرین، ژبان دهستی پی کردهوه، ئهوین له دلاندا پهیدا بووه. دل بهر و دلدار، گراوی و کوره ههیران دۆست و دهزگیران پیکهوه ئامیزان بو یهک کردهوه. کیژه سرک و پهوه که کان بهرهو ژوانگه بوونهوه، ههتاوی بهخته وههری تیشکی هاویشته و تاریکی و سهرمای نههاتی و ناهومیدی نه هیشت.

بهلئ له دنیا پهیدا ئهگهر شیعر نه بووبا، هیوا، خوئی، ئهوین، دلدار و پیک گه یشتن مانای نه بوو و ئهگهر شاعیر نه بووبا تا په بامی ئاسمانیان بداتی سهرما و سۆلی ژبانی جیهان رهقی ده کردین.

له فارسی ته رجه مه کراوه

۱۹۷۸/۱۱/۱۵

لامه زه بسی خیر ده مه ند

بئزاک

دوکتور (بیانشوون) شاگرد و پزیشکیاری جهه رپراح و توپکاری هه ره به ناوبانگ پرۆفیسور (دیپلۆن) بوو. رۆژیک به ریکهوت به مه یدانئ (سین سوولپیس) دا تی ده په ری. مامۆستاکه ی خوئی دی که بو کلیسا ده چی، سه عات نوئی به یانی بوو، پرۆفیسور (دیپلۆن) که هه میشه به گالیسکه ی تایبه تی ده گه را، به پیتیان بوو و له لای کۆلانی (پووتی لیوون) را ده هات که کۆلانیکی به دناو بوو، راست وهک که سییک ده چوو که بیهوی خوئی له یه کییک لهو ماله سووک و به دناوانه رۆکا.

بیانشوون مامۆستاکه ی خوئی باش ده ناسی و ده یزانی پیاویکی ماددی و له خوا به دووره. بروای به تاین و مه زه ب و زیندوو بوونه وه و دنیای دی نییه. هه ر بویه ش سه ری له م کاره سورما و به ئه سپایی شوینی کهوت و چوو کلیسا دیتی مامۆستاکه ی که به قه دهه نووکی ده رزی بروای به دین و تاین و کلیسا و که شیش و نوئژ و دوعا نه بوو، ئهوا له سووچیکی کلیسا له به رامبهه کۆته لی حه زه ته ی مر به مدا چۆکی داداوه و وا خه ریکی نوئژ و پارانه وه به ناگای له خوئی و ده ور به ری نه ماوه. به راستی پیی سهیر و سه مه ره بوو.

ترسا نه وه کو مامۆستاکه ی بیینی و لای وای بی شاگرده که ی شوینی ده گپری و کیشکی ده کیشی. هه روهک به ئه سپایی چوو بووه ژور ئارام و بیده نه گیش ده رکهوت و پتی خوئی گرت و رۆیشت. ئهه ریکه وته چاوه روان نه کراوه بیی ئارووژاند به لام گوئی نه دایه و فه رامۆشی کرد.

سی مانگیکی پی چوو رۆژیک مامۆستایه کی زانستگا که هاوکاری دیپلۆن بوو هاته سهردانی و له کن بیانشوون دۆستانه دهستی له سهه شان دانا و گوتی:

«هاورئ! تو م له کلیسای سین سوولپیس دی و به لامه وه سهیر بوو؟ بو م نه چوو سه ره به ک له وینده ری چ ده که ی ئاخه ر تو و کلیسا؟»

دیپلۆن وهلامی دایه وه: «چوو بووم ته ماشای قه شه یهک به کم که ئه ژنوئی ئاوی هیتاوه و ده بی عه مه ل بکری و شازاده خانم (نانگولیم) به منی ئه سپاردوو.»

بیانشوون به وه دلئ ئاوی نه خوارده وه، ده یزانی نه خوئی وای له کلیسا ته ماشا نا کری به خوئی گوت: «دیسان بو نوئژ و پارانه وه چوو.»

لهو کاته وه بریاری دا هه ر چۆنیک بی سه ره ده ری له م گری پوو چکه ده ریکا. له بیی بوو

چ رۆژتیک مامۆستاکی له کلیسا دیبوو. سالی دواتر راست لهو رۆژهدا چوو و ئی و خۆی له پهنایهک حاشار دا. چی وای نهکیشا دیپلۆن له پیچی کۆلانی (پووتی لیوون) له گالیسکه دابهزی و بهپهنامهکی ریگای کلیسای گرتی پیش و خۆی تی کوتا. بیانشوونیش بهدوای ئەودا چوو ژوو و روانی مامۆستاکی بهچۆکدا هاتوو و خهریکی نوێژ و پارانهوهیه. واقعی بردهوه و له بهرخۆیهوه گوتی:

«سهیره؟ له لایهک بی پروایی و بی دینی و خوانناسی و له لای دیکهوه چۆک دادان و نوێژکردن و دوعا خۆتندن؟»

که نوێژ و پارانهوه دوایی هات و کلیسا بهتال بوو و مامۆستاکی دهرکهوت بیانشوون خۆی گه یانده سه ره رشتی کلیسا و پرسى:

«ئەرى ئەو پیاوه ماقولهی لهو سووچه نوێژی ده کرد و ده پاراوه دناسی و ئایا زۆر دیتته کلیسا؟»

وهلامی داوه:

«ئەوه پێ له بیست سال دهنێ من به سه ره ئەم کلیسایه رادهگه م. دیومه که هه موو سالی دوکتۆر دیپلۆن چوارجار بیه ئیره و خیر و خیرات بکا به راستی خیرومه نده.»

ده وری شاگردی بیانشوون ته و او بوو دیسان رۆژتیک به بهر کلیسای گۆربندا راده برد. به دللی داها ت که رهنگی مامۆستاکی له وئى بئى. چوو ژوو، به لئى دیپلۆن وه ک جار ان چۆکی دادابوو و خهریکی نوێژ و پارانهوه بوو.

بیانشوونیش له ته نیشتی چۆکی دادا. که نوێژ بهتال بوو سلاوی لئى کرد و خۆی پێ ناساند. پیکه وه له کلیسا هاتنه دهر گوتی:

«مامۆستا! جهساره ت نه بئى رازتیک له من بۆته مه ته لۆکه و بۆ خوشت نه بئى که س ناتوانی هه لیبیتن»

نه قلله که ی له سه ره تا وه بۆ گتپرا وه و له سه ری رۆیی:

«تۆ که سیکی له کاتی دهرس گوتنه وه و کارکردندا به راشکاو ی و ئاشکرایى ده لئى پروات به و خودایه ی که خه لک ده بیه رستى نیسه. ئەدی چ بۆته هۆی ئەوه ی به په نامه کی ده چی بۆ کلیسا و نوێژ ده که ی و ده پارێیه وه و ته نانه ت خیر و خیراتیش ده که ی؟»

دیپلۆن گوتی:

«دۆسته لاه که م! من تازه پیر بووم و پیم له سه ره لئواری گۆره و هه یچ پتوبست ناکا ئەم رازه که ده گه ریته وه بۆ سه ره ده می لا وه تی و ده و رانی خۆتندن له تۆ بشارمه وه.»

بیانشوون شان به شانى جه رپراحی مه زن و زۆر به ناوبانگی پاریس که وه ته رپى. ورده ورده گه یشتنه کۆلانی کاتروان (چواربا) که له کۆلانه هه ژارنشینه کانی پاریسه. دیپلۆن له به رامبه ر خانو به رتیکى ته نگ و تاریکدا که وه ک قه لایه کی پر پیچ و لابه لا ده چوو، راره ستا و گوتی: «وه ره سه ر» و خۆی به پلێکاناندا هه لگه را، تا نوهوومی شه ش سه رکه وتن له وئى گوتی:

«چیرۆکی چوونه کلیسا و نوێژ و پارانه وه و خیر و خیراتی من لیره وه ده س پێ ده کا. ئەو کاته رۆژگاریکی یه کجار سه خت و ژیانیکى زۆر تالم راده بوارد. هه م نامۆ و غه ریب بووم و هه م برسی و ره شو رووت. که وش و پیلاییکى باش و جلوه رگیکى خاوتیم، نه بوو.

ئه مرۆ که چل په نجا سال لهو سه رده مه تی په ربه وه. بیره ده که مه وه که چۆن توانیم بژیم و بۆ له نیتو نه چووم. له پاريسدا ته نیا و بیکه س بووم و بۆ خه رجی خۆتندن و کرینی کتیب هه یچ به هیوا نه بووم له چ لایه ک ته نانه ت یه ک شایى چیه پیم بگا. ده سکورتی و برسیه تی تووره و تۆسنی کرد بووم دۆست و ئاوالیکم پتوه نه ما بوو و سه ر و وه زعیکی واشم نه بوو

که س ئاره زووی دۆستایه تی من بکا. لهو ماله ی له پیتش چاوته نیشته جئ بووم و ده رسی پزیشکیم ده خۆتند و خۆم بۆ یه که م ئەزمون ئاماده ده کرد، وام گوريس گه یبووه هه یچکان، که نه ده متوانی بچمه پیتش و نه بگه رتیمه وه دوا وه و بریارم دا بوو یا بمرم یا خۆم بگه یه نمه

لای سه روو. قه رار وا بوو که سوکارم مانگانه سی فرانکم بۆ بنیرن، به لام زۆر جار ئەم پوله که مه شه م پێ نه ده گه یشت. باش ده مزانی په یدا کردنی ئەوه ندوو که درا وه ش بۆ ئەوان چه ند دژواره. پوو رتیکى پیرم بوو. سندوو قیتیکى کۆنى جلوه رگی کۆن و نوئى له

سندوو قخانه که یاندا دۆزیبو وه وه و بۆی نارد بووم. هه یچ نه بئى خاوتیم و پاگژبوون. به لام چونکه دراوی کرپارم شک نه ده برد نه مده توانی ئەم جلانه وه ربه گر مه وه. هه میشه له م دهرک و ئەو دهرکم ده دا به لکو بتوانم سندوو قه که وه ربه گر مه وه و خۆم که میتک کۆک و پۆشته

بکه م. ته نیا چاره م ئەوه بوو، بریک له شتومه که کان هه رزان فرۆش بکه م و ئەوانی دیکه م بۆ ده رچئ. له م ژوو ره ی هاوسیمدا پیاییکى ئاوفرۆش خه لکی (سین فلور) ده ژیا ناوی (بووژارت) بوو ئاشنایه تی ئیمه هه ره ئەوه نده بوو که تووشی یه ک ده بووین وه ک دوو

هاوسئى سلاویکمان لیک ده کرد و چیدی. رۆژتیک هه ره ئەو پیاوه پتیی راکه یاندم که خاوه ن مال رای ئەسپاردوو چونکه سین مانگه کریم نه دا وه. ده بئى ژوو ره که ی بۆ چۆل بکه م. که نیگه رانی و په شتوی منی هه ست کرد گوتی: خه م مه خو به ته نئى نى، منیش ده رده کا و

بیانووی ئەوه یه کارى ئاوفرۆشى ده گه ل وه زعی ئیره رتیک ناکه وئى و دانیشتوانی خانووه که ی وه زاله هینا وه. ئەو شه وه سه ختترین شه وى ژیانى من بوو، به یانی زوو له خه و

ههستام، بېرم ده کرده و خاویا ئەم سر و سپیاله بۆ کوو بەرم؟ خەریکی خواردنی نان و شیر که تەنیا خواردنی من بوو، بووم له پر بووژارت وەژوور کهوت و گوتی: ئاغا گچکه! تۆ دەخوینی و دەچییه زانستگه. من مندالی سەر ریگام له هەتیوخانە گەورە بووم و دایک و باوکی خۆم ناناسم و قەت ئەوەندەم دراو نەبوو بێتوانم ژن بێنم و مالا پیکهوه نێم. بۆیه وەک تۆ بیکەس و تەنیام داشقە یەکم هەیه بچ شک دبوته لەبەر دەرک رای دەگرم و ئاوفرۆشی پچ دەکەم ئەم خرت و پرتە ی من و شتومە که کانی تۆی تیدا جی دەبیتەوه. ئیستا که لێرەمان دەر دەکەن دەرۆین، بە لکو بێتوانین پەسیوێک بۆ خۆمان بدۆزینەوه و سەر پیکهوه نیین. کورە خۆ ئیمە کۆشکی پاتشایە تیمان ناوی هەر هیندە تیتیدا بحاوتینەوه بەسە و نوایەک بچ له با و بارانمان بپاریزی شوکری خوا دەکەین. گۆم زۆر سوپاست دەکەم، بەلام من سێ مانگ کرێی ئیتر قەرزدارم و جگە لەمە سندوو قیتکیان کۆنە بۆ نار دووم که دەبی کرێباری بدم و وەری گرمەوه و هەموو نەغدینەم له پینج فرانگ تێپەر ناکا. گوتی: گۆی مەدەبه خوا شوکر کیسەم بەتال نبیە بەشی ئەوانم هەیه، خەم مەخۆ خوا گەورەیه، هەستە خۆت خری بکەوه تا پرۆین.

قەرزەکانی دامەوه و خرت و پرتە کافمان له داشقە نا و تەنای هاتوشتە شانی و پرۆیشتین له هەر جیگایەک نووسرابوو (ژوور بۆ ئیجاره) رادەوهستا و پرسباری دەکرد. کرێی ژوورەکان زۆر گران بوون و بۆ ئیمە نەدەبوون هەرچی هەلمان دا له گەرەکی (کار تیه لانین) که گەرەکی خۆیندکاران بوو ژوورێکی هەرزان پەیدا بکەین گیرمان نەکەوت ناچار بووین چاو لەویندەری پپوشین درەنگانی، ئیوارێ له پاساژی بازگانی له بەشی (حەوشە ی پروهان) دوو ژوورمان که لەم بەر و ئەوبەری پلیکان بوون بەشیتست فەرانگ ئیجارە ی سالانە بەکرێ گرت و بووینە ئاومال. بووژارت هەرچۆنیک بوو پرۆژانە سەد شایێ پەیدا دەکرد و سەد (ئەکز) یەکیشی پوولی نەغد بوو و ئاواتی ئەوه بوو که بتوانی ئەسپیک و چەلەنگیک ئاوفرۆشی پەیدا بکا و ببی بەئاوفرۆشیک ئابروومەند. که له حال و بالی من ناگادار بوو وازی له ئاواتەکه ی هینا و گوتی: تۆ دەبی. بخوینی و کاری تۆ له کاری من واجبتره. ئیتر لهو پرۆژەوه خەرجی منی و ئەستۆ گرت. هەر پیتی دەگۆتم ئاغا گچکه. شەوانە که له کار دەگەرێوه له ژوورەکه ی من دادەنیشت و بەتاسەوه سەیری خۆیندەوه و موتالای منی دەکرد. ئەو پیاوه باشه که تەمەنی خۆی له چل سال دەدا سەر تا پچ هەست و عاتیفە بوو، نەیدەزانی هەستی خاوتینی خۆی چۆن دەر بیری، دەگوت لەم دنیا پەیدا هێچ زیندەوارێک منی خۆش نەویستوو سەگیکێ بەرەللا نەبی، ئەویش پیتش ئەوهی دەگەل تۆ ئاشنایەتی پەیدا بکەم لەبەر بیری تۆی. بووژارت ورده ورده، هەموو ئاواتی ژبانی لەسەر

من ساغ بۆوه بەجۆریکی وا که تەواوی کەسوکار و هیوا و ئارەزووی بەتەنی له مندا کۆبۆوه. بۆ من لەدایک دلسۆزتر و بەبەزەبیتر بوو. ئەوی باش بایه بۆ منی دەویست. حازر بوو خۆی هێچ نەخوا و هێچ لەبەر نەکا تا پێداویستییه کانی دەرس و کتیب و ژبانی ساکاری من جیبە جی بکا. ئیمە پەپرەوه کانی ئایینی مەسیح هەمیشە لەبارە ی خۆپاریزی و چاکی و پاکیبەوه دەدوین. ئەم پیاوه ئاوفرۆشه هەموو ئەم سەیفە تانە ی تیدا کۆبوونەوه. بەرۆژ که له کۆلان و خەیا بان تووشی یەک دەبووین له حالیکدا که تەنای داشقە که ی بەشانهوه بوو و بەدوای خۆیدا دەیکیشا بەوپەری مەزنایهتی و دلسۆزییهوه بزە ی دەهاتی دیاربوو که چەند بەساغی و سەلامەتی و پاک و خاوتینی من دلخۆش و شادە.

کەم کەم خۆیندەم تەواو بوو و دەستم بەکاری پزیشکی و جەرپراحی کرد. دەبوو وەک پزیشکیاریک له نەخۆشخانە بێنمەوه. ئەم دووربوونەوه ی بەلاوه گران بوو. بەلام وەسەر خۆی نەدەهینا و باسی نەدەکرد. پتری زەحمەت دەکیشا و خەریک بوو دراوی پەیدا بکا و بەداتی تا من بێتوانم - تیزی - دوکتۆرام تەواو بکەم و لەچاپی بدم، بەئینی دابوو هەر دەر فەتی بچ، سەرم بدا.

که چیرۆک گەیشته ئیتر پرۆفیسۆر بەشاگردی پیتشوی گوت: بیان شانوون ئەگەر ریسالە ی دوکتۆرای من تەماشای بکە ی دەبینی که ئەوم بەناوی ئەو پیاوه جوامیرە نووسیبوه و پیتشکیشی ئەوم کردووه. کەم کەم له نەخۆشخانە داها تیکم پەیدا کرد و توانیم دراویک بۆ هینانەدی ئاواتی لەمبێرینە ی ئەو پاشەکەوت بکەم و ئاخری ئەسپ و چەلەنگم بۆ کری لەلایە کهوه دەتگوت دونیایان داوەتی که بۆتە ئاوفرۆشیک ئابروومەند. بەلام لەلای دیکهوه له حالیکدا ئەوپەری راستی و دروستی و پاکی و خاوتینی پیتوه دیاربوو پرتە و بۆلە ی بەسەرمدا دەکرد و دەیگوت: ئەمە چت کردووه؟ تۆ تازە سەرەتای کارتە و پیتداویستت بەهزار شت هەیه و دراوت پچ دەوی و له راستیدا ئیستا تۆ له من موحتاجتری. شوکر لەشم ساغە و شانم زامی نەهیناوه و نیازم بەئەسپ نییه. کهچی دیاربوو له خۆشیا ن خەنی بووه و له پیتستی خۆیدا ناحەوتیتەوه که دەبینی من، منی بچ دەسلات و پروت بۆ خۆم بومە پیاویک و داها تی خۆم هەیه. ئەمجار وازی له من هینا و بۆلای ئەسپە که چوو، دەستی بەیال و بژ و شانی و بدەوگە و پشت و کەفەل و لاق و لەتەریدا دەکیشا و چاوی له خۆشیا ن گرشه گرشی بوو. جارێک دەپروانیه من و جارێک له ئەسپەکه ی دەفکری ئامرازی جەرپراحی من ئیستاش هەر ئەو ئامرازانە ن ئەو بۆی کرپبووم و بەیادگارێکی خۆشەویست هەلەم گرتوون. ورده ورده نوابانگم دەرکرد و بەگەورەترین جەرپراحی فەرانسە و جیهان ناسرام. بەلام ئەو پیاوه جارێک بەرووی دانەدامەوه و لەکن

کەس بە زاریدا نەهات کە لە سایەی پیاوێتی و جوامیری و فیداکاری ئەودا گەشتووومە ئەم پایە. هەر خۆم باشم دەزانای ئەگەر دڵسۆزی ئەو نەبایە من نەک نە دەبوومە پیاو و نە دەگەیبمە هیچ بە لێکو لەوانە بوو هەر نەشتم.

پۆزێتیک خەبەرم پێ گەشت نەخۆش کەوتوو، دەستم لە هەموو کار و پیشەیی خۆم هەلگر و خۆم گەیانە سەری و دەرمان و پەرستاریم کرد. جاری یەکەم توانیم لە چەنگالی مەرگ رزگاری بکەم بەلام بەداخووە پاش دوو سال نەخۆشییەکی هەلی داو و برووزی ئەستاند. ئەوی بۆم دەکرا کردم، دەرمانی ئەوتۆم بۆ پەیدا کرد لە قوتووی هیچ عەتتاریکدا نەبوو، کاری وام بۆ ئەنجام دا لە چ کتێباندا نەنووسراوە. ئەوەندەم قەدر گرت لە هیچ پاتشا و خاوەن دەسلەتتیک نەگیراوە. بەلام داخی گرانم سوودی نەبوو. سەر تا پێم پڕ بوو لە قەدرزانی و ئەمک ناسی و بەراستی حازر بووم لە عومری خۆم کەم بکەمەوه و لەسەر عومری ئەوی دانیم. ئەما بەداخووە هەموو کار و زانستم، هەموو رەنج و تێکۆشانم، هەموو شەو و شەونخوونیم بەفیرۆ چوو، بووژارت، بووژارتی خۆشەویست باوکی دوو هەم یا باشتر بلێم باوکی راستیم لە باوەشماندا گیانی دا. وەسیەتنامەکی بەخەتی عەریزەنووسێکی گشتی سەر شەقام نووسرابوو بە پیتی ئەو بەلگە هەرچی لە پاشی بەجێ ما بێ مائی من بوو و تەنیا میراتگری من بووم دیارە ئەو وەسیەتنامە ئەو کاتە ئامادە کرابوو کە لە گەرەکی حەوشەیی پڕووهان تازە بێسوونە ئامالی یەک. ئەو پیاوێ نەخۆشەواری خێوی ئیمان و بروایەکی یە کجاری پتەو بوو حەزەتی مریەمی گەلێک خۆشەویست و لەبەر نەزانی و ساکاری ئەوی بەدایکی خوا دەزانی. دەگەڵ ئەو هەشدا ئەو لە ئەوینی خوا و مەزەبی کاتۆلیکی خۆیدا سووتابوو و دەشیزانی من بیروپروام دەگەڵ ئەو جیاوازی و ئیمانم بەخوا و کلیسا و ئایین سستە، هەرگیز لەو بارەدا نەیدەواندم و سەری نەدەهاوێشتە سەرم و وای دەنواند کە هیچ دەریەستی بیروپروای من نییە. لە قوولایی دڵمەوه دەلێم: ئەی ئەو کەسە پیت دەلێن خوا ئەگەر لە عالەمدا شوێنێک هەبە پاش نەمان پیاوچاکی بچنی، بووژارتی من لەبیر مەکە ئەگەر لە ژیا نیدا تووشی گوناھ و تاوانیکی وا بوو کە دەبێ سەزا بدرێ. لە سەرەمەرگدا داوای لێ کردم بە پیتی ئایینی مەسیحی بێنیژم. دڵنیام کرد کە داواکەیی بێنمە جێ و ئەسپاردم کە لە کلیسا بۆی پیاپتەوه و نوێژی بۆ بکەن. لە نەخۆشیدا هەمیشە دەیگوت: دەترسم بمرم و نەتوانیبم، وەک پتیبستە ئەرکی سەرمانم ئەنجام بەدم. بێچارە لە هەموو ژیا نیدا ئازاری بۆ کەس نەبوو و لە بەرەبەیانەوه تا بوومەلێل رەنجی دەدا و ئارەقی دەرشت و هیشتا لای و ابوو خوای لە خۆی رازی نەکردوو. نازانم ئەگەر لە راستیدا بەهەشتیک هەبێ و بووژارتی

نەچیتێ ئەدی کینی لێ دەبێ؟ لەو پەری ساکاریدا مرد تەنیا کەسیکی دەگەلی چوو سەر قەبران من بووم. منیش کاتێ گەورەترین دۆست و دڵسۆزترین سەرپەرشتی خۆم بەخاک ئەسپارد بیرم کردوو کە چۆن چاکەیی بەدەمەوه. ژن و زارۆک و کەسوکار و خزم و نیزیکی نەبوو کە بیانخەمە ژێر چاوەدێری خۆمەوه. وەبیرم هاتوو زۆر جار باسی ئەوێ بۆ کردبووم خۆشە پیاو پاش مردن نوێژ و دوعا و خیر و خیراتی بۆ بکری. بەلام بۆ ئەوێ بێر نەکەمەوه پیتی قەرزدارم و دەبێ بۆی پڕ بکەمەوه هەرگیز خواھیش و داوای لێ نەکردبووم پاش مەرگی کاریکی بۆ ئەنجام بەدم. بەلام خۆم هاتمە سەر ئەم بێرە کە تەنیا لەم رێگایەوه دەتوانم هەق ناسی خۆم دەربخەم و ئەو چاکەیی بەدەمەوه کە هەرگیز و هەرگیز فەرماوێشی ناکەم کە ئەو رێشوێنەیی پاش مردنی بۆ جێبەجێ بکەم. بۆبە دەگەڵ کار بەدەستانی کلیسای سین سوولپیس قەرارم دانا کە هەموو سالی چوار جار وەک باو، نوێژ و دوعای گشتی بۆ بکەن پۆزی یەکەمی هەر چوار فەسلی سال خۆش دەچمە کلیسا و بەیادی دۆستی گەورە و لەدەسچووم نوێژ و دوعا دەکەم و من بەگیان و دڵ حازرم لەباتی ئەو سەزا بدریم. تا ئەو زووتر بچتە ئەو جێگایە پیتی دەلێن بەهەشت.

کە چیرۆک گەشتە ئێرە دیپلۆن تاوێکی بێدەنگ بوو و دواپە سەری بەرزکردوو و گوتی:

«دۆستی خۆشەویست! کەسیک کە خاوەنی بیروپروایەکی وەک منە لەوێ زیاتری لە دەستی نایە. لەو بێرەدا نیم کردووێ من لەلایەن خواوە پەسند نەکری. من بەهەرچی خۆشم دەوێ سوێند دەخۆم کە ئامادەم هەموو دار و نەداری خۆم بەدم تا بتوانم ئەو بیروپروایەیی بووژارت لە میتشکیدا بوو لە میتشکی خۆمدا بگونجینم».

پاش ماوەیەک دوکتۆر بیانشوون لە ژوور سەرینی مامۆستای پایەبەرز پڕۆفیسۆر دیپلۆن حازر بوو و ئەویش بەنۆرەیی خۆی مرد. کتیبە بتوانی بلی مامۆستا دیپلۆن کە پۆیی بەئیمانەوه نەپۆیی.

* ئەم چیرۆکە لە نووسینی بلزاک، گەورە نووسەری فەرانسەییە. من لە پرووی گۆپینی فارسی مامۆستا جەمالزادە بەدەسکاریکی کەمەوه کردووومە تە کوردی.

تهنیا هه‌میشه تهنیا

گی دو موپاسان

پاش خواردنی ژهمیکی تیروپر هه‌موو شاد و دل‌خۆش بوون، یه‌کینک له‌وان دۆستیکی کۆم گوتی:

«پیم خۆشه که‌میگ له شانزله‌یزه بگه‌رتین».

وه‌ری که‌وتین به‌بن ئەو دارانه‌دا که هیشتا تاک و تووک گه‌لایان پیتوه مابوو، رابردین هیچ دهنگتیک نه‌ده‌هات جگه له‌و زه‌نا زه‌نایه‌ی هه‌میشه له‌پاریسدا هه‌یه و ناب‌پیته‌وه، شنه‌بایه‌کی فینک روومه‌تی ئیمه‌ی دهنگوت. کۆمه‌له‌ ئه‌ستیره‌کان به‌ئاسمانی شبن و ساماله‌وه گرشه‌گه‌ریان بوو و پرشنگی زیونیان داویشت. دۆسته‌که‌م گوتی:

«نازانم بۆ شه‌وانه لیره‌دا له هه‌موو جیپان زیاتر به‌ئاسووده‌یی هه‌ناسه‌م دئ و ده‌چی؟ بیرم پان و به‌رین ده‌پیتوی، له‌پر برووسکتیک می‌شکم رووناک ده‌کاته‌وه که بۆ تاوئیک ده‌مه‌وی له هه‌موو رازه‌کانی جیهان بگه‌م».

پاشان رۆچنه‌ داده‌خندری، هه‌موو شت ده‌پریته‌وه. هه‌ر وا ده‌رۆیشتین جار جار دوو سبیه‌رمان ده‌دی که له‌سیله‌ی دیوارتیک ده‌له‌رزین یا به‌لای ته‌ختیکدا تئ ده‌په‌رین که دوو ئینسانی له‌سه‌ر بوون و پیکه‌وه نووسابوون و ده‌تگوت دوو په‌له‌ی ره‌شن. ئاواله‌که‌م ده‌یگوت: «بێچارانه، نام ئارووژیتن، هه‌ر ئه‌وه‌نده هه‌یه هه‌ست به‌به‌زه‌یه‌کی توند و قوول ده‌که‌م».

له‌نیو رازه‌کانی ئەم جیهانه‌دا تهنیا له‌یه‌کیان وردبوومه‌وه، چاره‌ره‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئیمه له‌ژیاندا ئه‌وه‌یه تا هه‌ین تهنیا، هه‌میشه هه‌موو تیکۆشمان ئه‌وه‌یه له‌ده‌س ئەو تهنیا یه‌یه رابکه‌ین «ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر ئەم ته‌ختانه دانیشتون وه‌ک ئیمه و وه‌ک هه‌موو که‌سی دیکه ده‌پانه‌وی ته‌نانه‌ت بۆ تاوئیک به‌ته‌نی نه‌ژین، که‌چی هه‌تا هه‌تایه تهنیا، هه‌موو که‌س که‌م تا کورتیک له‌وه‌ گه‌بشتوه».

من ماوه‌یه‌که ره‌نجی تهنیا یه‌یه ده‌کیشم دل‌نیاشم هیچ شتیک ناتوانی دوا‌یی به‌م ره‌نجه‌ بیتی. گویت لیبیه هیچ شتیک، هه‌ر کارتیک بکه‌ین هه‌ر چه‌ندی تئ بکۆشین قسه‌مان چه‌ند نه‌رم بئ و باوه‌شمان چه‌ند گه‌رم! هه‌میشه هه‌ر تهنیا. من ئەمشه‌و تۆم بۆیه ده‌گه‌ل خۆم گیترا تا به‌ته‌نی نه‌چمه‌وه مال. چونکه زۆر له‌ته‌نیا یه‌یه بیزارم. به‌لام قازانجی چ بوو؟ من قسانت بۆ ده‌که‌م تۆش گویم بۆ راده‌دیری، پیکه‌وه‌ین که‌چی تهنیا، تئ ده‌گه‌ی ده‌لیم

چی؟ له‌کتیبی پیروژدا هاتوه: «چه‌ند به‌خته‌وه‌رن ساویلکه‌کان، ئەوان خۆ به‌خته‌وه‌ر ده‌زانن، ئەوان هه‌ست ناکه‌ن تهنیا. ئەوان له‌و تهنیا یه‌یه شوومه‌ی ئیمه ناگه‌ن. ئەوان وه‌ک ئیمه سه‌رلیشیاو نین» ره‌نگ بئ پیت وایه‌ که‌میگ شتیم وا نییه؟

گوئ هه‌له‌خه له‌و کاته‌وه هه‌ستم به‌ته‌نیا یه‌یه کردوه. پیم وایه هه‌موو رۆژی به‌ره‌و تاریکخانه‌یه‌ک ده‌چم که دیواره‌کانی نابینم و نازانم به‌بانی له‌کوتیه؟ به‌و تاریکخانه‌دا ده‌رۆم، بئ ئەوه‌ی که‌س رابه‌رم بئ که‌س به‌ده‌وره‌به‌رمه‌وه بئ و که‌س وه‌ک من ئەم کوئیره‌ی باریک و تاریکه‌ بپیتوی.

له‌م تاریکخانه‌دا جگه له‌ده‌ستی خۆم هه‌ست به‌هیچ ده‌ستی دیکه ناکه‌م. ده‌زانی چ ده‌لیم؟ چه‌ند که‌سێک له‌و ژیانه بئ ئامانه گه‌بشتون. ئالفیرد دوو مووسه ده‌لی:

«کتی دئ؟ کتی بانگ دیتلئ؟ هیچ که‌س تهنیا یه‌یه تهنیا. ئەم تهنیا یه‌یه ره‌ش و شووم».

به‌لام ئەوه‌ی بۆ من بره‌وه‌کی ته‌واوه بۆ ئەو گومانیک پتر نه‌بوو، ئەو شاعیر بوو، ئەو تا پۆ و تارمایی ده‌خولقاندن ئەو به‌راستی قه‌ت به‌ته‌نی نه‌ده‌ماوه که‌چی من تهنیا یه‌یه تهنیا. (گوستاو فلۆبیر) که‌یه‌کێک له‌چاره‌ره‌شته‌ترین مرۆفی جیهان و رۆشن‌بیرترین که‌سی سه‌ر زه‌وی بوو ئەم رسته‌ کورته‌ی بۆ دۆستیکی خۆی نووسیوه:

«ئیمه له‌چۆلێکدا ده‌ژین که‌س که‌س نانا‌سئ».

ئایا زه‌وی ده‌زانئ له‌و ئه‌ستیرانه‌دا که ئه‌وه‌نده له‌ئیمه دوورن هه‌ر پرشنگیان ده‌گاته ئیمه؟ چ روو ده‌دا؟ به‌لئ ئینسان زۆر له‌وه‌ش که‌متر له‌هه‌ستی ئینسانیک دیکه ئاگاداره. ئیمه وه‌ک ئەم ئه‌ستیرانه لیک دوورین. زیاتریش ته‌ریک بووبه‌وه. چونکه ناتوانین بیکردنه‌وه‌ی یه‌کتر شی بکه‌ینه‌وه له‌رازی یه‌کتر بگه‌ین. تۆ هیچ شتیک له‌و ئینسانانه‌ی خۆتیک هه‌له‌سه‌وون به‌لام ناتوانن یه‌کتر بناسن چاره‌ره‌شته‌ر ده‌بینن؟ ئیمه ئه‌وه‌نده‌مان یه‌کتر خۆش ده‌وی ده‌لی زنجیر کراوین. به‌ئامیزی ئاوه‌لاوه له‌په‌نا یه‌کترین بئ ئەوه‌ی به‌یه‌کتر بگه‌ین. تاسه‌ی نیزیکی بوونه‌وه به‌ته‌واوی هه‌ست ده‌که‌ین. به‌لام هه‌موو بئ که‌له‌که. هه‌موو په‌له‌قازیه‌که‌مان بئ سووده، ده‌ردی دل‌مان، له‌باوه‌ش گرتنمان، لاواندنه‌وه‌مان خۆراییه‌یه. ده‌مانه‌وی ئاوێزانی یه‌کترین، لیک هالێین. خۆ له‌ئامیز هاتوشتنمان تهنیا ده‌بیته‌ هۆی ئەوه‌ی تیک هه‌لنگوین.

من هیچ کاتیک له‌و کاته خۆم به‌ته‌نیاتر نازانم که رۆچنه‌ی دل‌م بۆ دۆستیکم ده‌که‌مه‌وه. چونکه باش ئەم په‌رژینه بئ که‌لپنه ده‌بینم که له‌نیوانماندا هه‌یه. ئەم دۆسته‌ی به‌رامبه‌رمه‌،

چاوه رووناکه کانی ده بییم که له منی بریون. به لّام گیانی له پشت ئه م چاوانه وه نابینم. گویم ده داتی، به لّام بیر له چ ده کاته وه؟ به لّی بیر له چ ده کاته وه؟ تو ههست به م نازاره ناکه ی؟

رهنگ بی لیم بیزاری، رقی لی هه لگرتیم، یا گالتم پی بکا؟ ئایا بیر له وانه ده کاته وه ده یان لیم، تیزم پی ده کا، یا به گیشم ده زانی؟ چون بزانم چون بیر ده کاته وه؟ چون بزانم له چی بیر ده کاته وه؟ چون ده توانم تی بگم ئه وه ندهی خوش ده ویم که خوشم ده وی؟ و له و سهره پچوکه خرده دا چ لیکدانه وه بیه که هیه؟ چ رازتیکی سهر به موره بیره کانی نه ناسراوی ئینسانیک. بییری بز و نازاد، بیریک که ناتوانین سنوور و ریبازی بو دیاری بکه یین. ناتوانین به سهریدا زال بین یا بیبه زینین.

هه موو شتیکی له قوولایی تاریکی (من) دا راده گرین، له و قوولایی بیبه دا که کس دهستی ناگاتی، کهس رپی تی نایا، کهس بو نادوزریتته وه. چونکه کهس نیبه وه ک من بچی، که سیش نامناسی.

هیچ نه بی تو ئیستا ده مناسی؟ نا به شیتیم ده زانی، تاقیم ده که یه وه، دوورم لی راده وهستی له خوت ده پرسی:

«ئه مشه و بو وای به سهره هاتووه؟ ئه ری تیت گه بیوم؟» رهنگه بتوانی بو تاویک به خته وهرم بکه ی. ژن ئه وی دووره په ریزی خوم باشت نیشان ده دن.

چاره رشی، داماوی، حه په ساوی، ئای چه ند ئه وانه له دهس ژنان دیوه چونکه زور له پیاوان پتریان ههستی ته نیا نه بوون بو په یدا کردووم.

کاتیکی پیاو تووشی ئه وین ده بی ههست ده کا له جارن بلاوتره، ههست به خته وه ریبه کی به رزتر له به خته وه ری ئینسانی ده کا. ئه م ههسته ی له کوپه په یدا ده بی. له وپرا که پیاو ههست ده کا ئیتر ته نیا نیبه، ته ره که مه بی دواپی هاتووه، چ هه لیه ک؟

ژن که تاسه ی ئه وین له ئیمه دا تین ده دا درۆیه کی گه وره یه، بیره خه وه. من ئه وکاته شیرینه ی ده گه ل ئه و که زه یه درۆیه، کولمه سووره، چاوانه که نیگای هوشی پیاو ده فریتنی رای ده بویم. ده زانی چونه؟ چ تراویلکه یه ک چاوم فریو ده دا؟ چ بیره خه ویک ده مباته وه؟ وا ده زانم من و ئه و بو تاویکی دیکه ده بینه تاقه که سیک به لّام ئه و ده مه قهت نایه. پاش چه ند حه وتو چاوه روانی، هیوا، شادی، خوشی، رۆژتیک خوم له هه میشه ته نیاتر ده بییم. پاش هه ر ماچیک، پاش هه ر دهسته ملان بوونیک، پاش هه ر له ئامیز گرتنیک ته نیایی پتر ده بی. شاعیریکی (سوورلی پرودهام) ده نووسی:

«لاوانده وه یان، دلخوشی دانه وه یان، جگه له تاسه یه کی به سام و په له قازده یه کی ناکام نین که ده یانه وی یه که تی نامومکین له نیوان گیان و له شدا پیک بیتن». پاشان خواحافیز، ته و او پراوه، پیاو هیشتا ئه وه ی بو ماوه یه ک هه موو شتی ژبانی بووه، نه ناسیوه و له ههستی ده روونی بی خه به ره. له وپه ری نیزیک بوون و تیکه لاویدا له قوولایی گیانی بی خه به ره. وشه یه ک تاقه وشه یه ک، هه لیه ی پیاوی روون ده کاته وه. وه ک بریسکیک که له تاریکیدا بریسکیک ئه م که نداله ره شه ی که له نیوانماندا هه یه نیشان ده دا. ده گه ل ئه وه شدا جوانترین ده می ژبان ئه و ده مانه ن که شه ویک له پال ژنی خوشه ویستماندا بی ده سبزیوی رای ده بویم. با به رزه فر نه بین، زنده ره ویی نه که یین، چونکه هه رگیز دوو ئینسان نابن به یه ک. به لّام بوچی رۆچنه ی دلّم ناخنیوه، هه رگیز ئه وی له دلّمدا یه، میتشکی خه ریک کردووه، باس ناکه م چونکه باش ده زانم حوکی ته نیایی هه تا هه تایه م دراوه. سهرنج ده ده مه هه موو شت بیرو رای خوم ده رده برم. بیرو راکان، کیشه کان، دیمه نه کان بو من گرنگ نین. ناتوانم له هیچ کام له زه مینه کانی فیکریدا ده گه ل هیچ کهس هاویه ش بم. چه ند وشه ی زور ساکار و کورت بو وه لّامی پرسیاره کانی رۆژانه به کاردینم جاری واشه زه حمه تی وه لّامدانه وه ش ناکیشم و هه ر بزیه ک لیوه کانم لیک هه لده پچرن. تیم ده گه ی؟ له مه به ستم حالی ده بی؟

شه قامی درۆیمان تا تاقی نووسره تی «ئه توال» پیوا. چونکه دۆسته که م ئه م قسه ی به په راویزه وه - که من ئیستا له بیرم نه ماون بو کردم - ئه ویش زور به کاوه خو. دوایه راده ستا له پر دهستی بو لای ستوونی (کرانیستی) میسری که سه رگوزه شتی ولاته که ی به خه تیکی سه ی له پایه ی نووسراوه و له پاریس له نیو ئه ستیره کانداندا بزره، راداشت و قیزاندی «ئیمه هه موو وه ک ئه م به رده یین».

بی دهنگ و بی مالآوایی به جیتی هیشتم. مهست بوو، زانا بوو شیت بوو یا ژیر بوو هیشتا نازانم. جاری وایه بیرده که مه وه هه قی بوو جاری واشه پییم وایه ئاقلی شتیا بوو.

چیرۆکی کووله‌که

یه‌کتی بوو، یه‌کتی نه‌بوو، کابرایه‌کی گاووان بوو، له دهره‌وه‌ی شار له ئەشکه‌وتیکدا ده‌ژیا. وا هات ژنه‌که‌ی ئاوس بوو پاش نو مانگ و نو رۆژ و نو سه‌عات و نو ده‌قیقه خودا له‌باتی زارۆکیکی ژبوئه‌له و خڕینه کووله‌که‌یه‌کی دانێ، ئەوانیش کووله‌که‌یان له که‌لینه به‌ردیک رۆکرد و لیبی گه‌ران.

رۆژی گاووان ماندوو و مردوو له به‌نده‌نێ هاته‌وه و له تهنیشت ژنه‌که‌ی رۆنیشت، له پر کووله‌که وه‌زمان هات و گوتی: «باوکه!» گاووان تیکرا بوو و ترساو گوتی: «خودایه‌ ئه‌وه چیه‌؟» کووله‌که گوتی: «بۆ هه‌تره‌شت^(١) چوو؟»

سه‌ینێ بچۆ کچی ئه‌میرم بۆ بخوازه. کچی ئه‌میرم زۆر جوان و له‌بار بوو به‌ناویانگ بوو. کووله‌که گوتی: «له‌ باره‌گای ئه‌میرم کورسییه‌کی زێر له‌م به‌ر و یه‌کیکی زیو له‌ویه‌ر داندراون، ئه‌وی بۆ مائی دونه‌یا یا نیازیکی دیکه‌ بچی له‌سه‌ر ئه‌وی زیو، ئه‌وی بۆ خوازیبێی بچی له‌سه‌ر ئه‌وی زێر داده‌نیشی.»

کابرای گاووان زۆر پاراوه گوتی: رۆله‌ من زۆر ده‌سکورت، زۆر نه‌دارم داوای وا له‌ ئه‌میرم بکه‌م ده‌سه‌به‌جێ له‌سه‌رم ده‌دا.

کووله‌که به‌تووه‌یه‌یه‌وه گوتی: «من ده‌لیم برۆ کچی ئه‌میرم بۆ بخوازه.»

سه‌ینێ گاووان گارانی ئاوه‌دانی به‌ره‌للا کرد و رووی له‌ کۆشکی ئه‌میرم کرد له‌ تالار و سه‌سه‌رایان وه‌سه‌رکه‌وت و چوو له‌ باره‌گا له‌سه‌ر کورسی زێر دانیشی و گوتی: چش با ئه‌میرم له‌سه‌رم دا و رزگاریم.

ئه‌میرم به‌فیه‌زه‌وه هاته‌ باره‌گا و دیتی گاووان له‌سه‌ر کورسی خوازیبێنیکه‌ران دانیشتوو زگی یێ سووتا و گوتی: «کاکێ گاووان ده‌زانم تهنگه‌ده‌ست و بی ئیرووی^(٢) ده‌لیم بێ به‌شت نه‌که‌ن. گاووان گوتی: «هاتووم کچه‌که‌ت بۆ کوره‌که‌م بخوازم» ئه‌میرم گوتی: زۆر باشه‌ مه‌رجیکێ هاسانت ده‌گه‌ل ده‌به‌ستم، ئه‌گه‌ر برده‌ته‌ سه‌ر کچه‌که‌مت ده‌ده‌می.

- فه‌رموو

- سوۆزی چل سواری سوورپۆش به‌چل ئه‌سپی سووره‌وه و، چل نیزه‌ی سوور ده‌بی له‌ چه‌وشه‌ی سه‌را رابگری!

- به‌سه‌رچاوا!

گاووانی داماو به‌دلی شکاو و چاوی پر ئاو گه‌راوه دیتی ژنه‌که‌ی به‌هاوار و بانگ ده‌گری، پالی به‌پالییه‌وه دا و، ئه‌ویش له‌ بانگی دا و گوتی: «هه‌ر ئه‌مروم له‌سه‌ر ئه‌م دنیا یه‌ر وونه‌ ماوه، به‌یانی ئه‌میرم کام له‌ پیستی سه‌ری داخنی» ژنه‌که‌ی پرسی: چی گوت؟! گاووانه‌که گوتی: «چل سواری سوورپۆشی به‌چل ئه‌سپی سووره‌وه و^(٣) له‌گه‌ل چل نیزه‌ی سووردا لی وستم!».

- بابانم ویران بی!

کووله‌که گوتی: «ئه‌وه چ شین و شه‌پۆرتیکه‌ ده‌یکه‌ن؟! له‌ فلان جێ تاته‌ به‌ردیک هه‌یه‌ زۆر گه‌وره‌یه، پیتی ده‌زانی؟»
- به‌لێ.

- کونیکێ تیدا، به‌چۆ ده‌م به‌کونه‌که‌وه بنی و بلێ: «ئه‌حمه‌د خان! موحه‌مه‌د خانی برات سلاوت لی ده‌کا و ده‌لێ: سه‌به‌ی پیش گزینگ چل سواری به‌و حال و ره‌نگه‌وه‌ بنیری بۆ چه‌وشه‌ی سه‌رای ئه‌میر، هه‌ر نیو سه‌عاتیان پێ ده‌چن!».

گاووان چوو، راسپییری به‌جێ هینا، به‌لام که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه و گه‌راوه! کووله‌که گوتی: «چووی؟»

- به‌لێ، چووم.

- ده‌برۆ به‌سه‌ره‌وه، خودا که‌ریه‌ه. گاووان تی خزا، به‌لام خه‌و چیه‌به‌ له‌ چاوی نه‌که‌وت تا شه‌و به‌راوه ئه‌م دیو و ئه‌ودیوی کرد و گینگلی دا.

ئه‌میرم به‌جه‌للادی گوت: «به‌یانی ده‌چی سه‌ری گاووانی گۆشاوگۆش ده‌پری چونکه‌ ئه‌و مه‌رجه‌ی ده‌گه‌ل ئه‌وم به‌ستوووه‌ نه‌ک هه‌ر به‌ئهو، به‌که‌س جیه‌به‌جێ نابێ». تاریک و روونی به‌یانی جه‌للاد شیریی سوو و ده‌رکه‌وت، ته‌ماشای کرد چل سواری سوورپۆش به‌چل ئه‌سپی سووره‌وه و چل نیزه‌ی سوور ریزبان گرتوووه. ئه‌میرمان هه‌ستاند و گوتیان: «بزانه‌ گاووان چۆن مه‌رجی لی بردیه‌وه و کچی لی ئه‌ستاندی»، ئه‌میرم هاته‌ده‌ر به‌چاوی خۆی دیتتی.

له‌ولاشه‌وه گاووان کازیوه‌ی به‌یانی له‌ ترسان ده‌ریه‌ری و چوو بۆ کۆشکی ئه‌میرم، ئه‌گه‌ر چوو چ بیینی؟ هه‌رچی داوای کردوووه ئاماده‌یه، له‌خۆشیان شاگه‌شکه‌ بوو و به‌هه‌له‌داوان گه‌راوه.

کووله‌که پرسی: «ها باوکه‌ سواره‌کان هاتوون؟»

- به‌لێ، هاتوون.

«ئهدی له‌ چی راوه‌ستاوی؟ هه‌سته‌ به‌چۆ کچی ئه‌میرم بۆ بینه‌». گاووان چوو و گوتی

«میرم مهرجی خۆم برده سەر». ئەمیر کچەکە ی سوارکرد و گاوێ جلهوی کیشا و بووکی هیتا بۆ ئەشکەوت. ئیوارێ گاوێ و ژنەکە ی چوون بۆ ئاوه دانی، کچ بەتەنێ و بەخەمناکی له ئەشکەوتدا مایهوه. له پەر کوهله که شاتلۆره ی بهست تا بهرپیتی کیهکه. کچ راجه نی و گوتی: «خودایه ئەوه چیه؟» پاش تاویک کوهله که قه لشی و لاوچاکیتی لێ هاته دهر. کچ نهک به دلێک، به سه د دل ئاشقی بوو. موحه مه دخان گوتی: کچی ئەمیری دلت ده مگری؟ کچ به شه رمه وه گوتی: «به لێ». لاو گوتی: ده ههسته قاوه م بۆ لێ بنێ به لام وریابه هه لته چن، هه لبعی پینک نابریین. کچ گورجان ههسته قاوه ی وه سه رنا، به لام وای چاو له لاوه که بریبوو هۆشی نه ما و قاوه هه لچوو له پەر موحه مه دخان بز بوو، کچ چه په سا و ئەو شه وی تا به یانی به بانگ و سه لا گریا و له خۆی دا.

به یانی کاله ی ئاسنی له پین کرد و گۆچانی ئاسنی به ده سه ته وه گرت و رۆیی و گوتی: «پاش موحه مه دخانی هه لالی دنیام لێ هه رام بێ، هه وت سال به و دنیایه دا گه را و گه لێکی کویره وه ری و چه رمه سه ری دی، کاله کانی سوان و گۆچانه که شکا و سوو راغی دۆسته که ی نه کرد. رۆژیک بیری کرده وه و گوتی: ده گه ریمه وه و به باوکم ده لیم کۆشک و میوانخانه یه کم له سه ر هه وت رپیانیک⁽⁴⁾ بۆ دروست بکا، هه ر ریبواریک هات سه رگوزشته ی خۆی پین ده گیری مه وه به شکم ئەو که سانه ی دنیا گه را و نه خه به ریکی موحه مه دخان بزانی و ره نجهرۆ نه بم.

کچی ئەمیری گه راوه. باوکی که وا کز و که له لای دی گوتی: «کچم گیان! بۆ خۆت تووشی ئەم رۆژه کرد؟».

باوکه گیان! گه رانی رۆژگار و سوو رانی ده وران ده گه ل ئازادان یه ک نبیه».

ئەمیر گوتی: «کچم چت ده وی؟».

باوکه گیان چم له تۆ ناوی ئەوه نه بێ که له سه ر هه وت رپیانیک له ده شتن کۆشک و میوانخانه یه کم بۆ دروست بکه ی تا هه ر ریبواریک به وی داها ت چیرۆکیکم بۆ بگه رپیتنه وه. - «هه ی به سه ر چاو کچم گیان!» ئەمیر وه ستا و کرێکاری وه کار خستن و کۆشک و میوانخانه یان دروست کرد. غولام و قه ره و اشیشی⁽⁵⁾ دانی.

کچ هه موو رۆژی له به یانه وه تا ئیواره ی دره نگ له هه یوانی داده نیشت و به دوو ربین ته ماشای ده کرد، هه ر ریبواریک به وینده ریدا را بردبا به زۆر یا به خواهیشت رایان ده گرت و میوانداری ده کرد و چیرۆکی پین ده گه رپیه وه.

رۆژیک له رۆژان پیاویکی کویر، که کوریکه ی هه وت ساله ی خۆی ده سکیتشی بوو، له م گونده وه ده چوو بۆ ئەو گوند، ئیواره بوو گه ی نه روو یاریک که تاته به ردیکی گه وه ی لێ

نیزیک بوو، پیره پیاو به کوره که ی گوت: «رۆله گیان! خه وم دی سه ر خه ویک ده شکینم وریابه مار پیمه وه نه دا» کوره که له کن باوکی دانیشت و ئەویش خه و بر دیه وه له ناکا و ده نگیک له تاته به رده که وه هات و کوره که له خه و را په ری، ترسا و گوتی: «ئوه چیه؟» بیانی و مه نجهلێک له به رده که به ریۆوه و سه ره به ژیر هاته خوار و له رووبار که وت و پر له ئاو بوو و تی هه لبه یۆوه و چوه وه نیو تاته به رده که وه، هه تیبو چوو له قه راغ رووبار را وه ستا و بیری کرده وه: ئەگه ر جارێکی دیکه مه نجهل هاته وه خۆی تیراده که م و ده چم بزانی نیو ئەو تاته به رده چی تیدایه؟!

کور یه شکی کیشا تا دیسان مه نجهل خلۆر بۆوه، له نیوی دانیشت و چوه نیو تاته به رد، ته ماشای کرد ئەشکەوتیکی زۆر جوانه و دیواره کانی هه موو به ردی مه ر مه رن و چل ته ختی خه وی لێ داندراوه. چوو له بن ته ختیک خۆی شارده وه. پاش به ینیک چل کۆتر لوو بوونه وه ئەشکەوت، په ر و پالی کۆتربیان دامالی و هه موویان بوونه لاوی جوانچاک، هه ره که له سه ر ته ختی راکشا، یه کیان خه مناک بوو ته نبوو ریکی ده س دایه و لیتی دا و گۆرانی زۆر ئاشقانه و به سوۆ و کولی گوتن.

دایکی شیوی بۆ هیتان هه ر که سه به شی خۆی بۆ دانان، بۆ موحه مه د خانیشی هیتا و گوتی: «رۆله! ئەوه هه وت سال پتره بۆ خاتری پیره ژنیک خۆت به و درده بردوه و هه موو شه وی ده کرووزیبه وه و ئیمه شت وه ته نگ هیتاوه، بۆ خاتری خودا شتیک بخۆ».

- دایه! شیوه که م بۆ له بن ته خته که م دانی که هیتور بوومه وه ده یخۆم.

دایکی شیوه که ی بۆ وه بن ته خته که نا.

به یانی هه ر چل لاو بوونه وه کۆتر و رۆین. کوره که وه ره ز بوو و بیری کرده وه: خودایه! ده بێ مه نجهل که ی بچیتنه وه بۆ ئاو تا من خۆم رزگار بکه م؟ بێ شک باوکم هه ستا وه ده مکوتی.

کویره ش وه خه به ر هات. بانگی کوره که ی کرد چ جواب نه بوو، وای خه یال کرده وه که له ئاو که وتوووه و خنکاوه. هه ر هه رای ده کرد و ده گریا. به یانی که مه نجهل له تاته به رد ده رکه وت کور خۆی تی هاویشت، دیتی باوکی به کویره کویره لیتی ده گه ری و هه رای ده کا. بانگی کرد: باوکه! چیه؟

- له کویتی؟

- من چوو بوومه ئەم گونده گۆشت بکرم. باوکی هه ره شه ی لێ کرد و گوتی: «منت له و چۆله به جی هیشته وه و به ئەستۆی شکاوت چووی گۆشت بکری؟! تۆ له خودا ناترسی؟!» کوره که زۆر شه ی تان بوو. دلخۆشی داوه و خاوی کرده وه، ده ستی گرت و رۆیشتن. که

گه‌یشتنه رووبار بواری دۆزه‌وه و باوکی له کۆڵ کرد و له ئاوی په‌راندوهه و پیتی خۆبان گرت، له‌هوت پێیان کوره‌که کۆشکیکی دی، بوولیتی ئیواره بوو، کچی ئەمیر به‌دووربین ده‌پروانی کورپکی وه‌بهر چاوه‌هات که ده‌ستی پیریک ده‌کیشی پیاوه‌که زۆر پیر بوو هه‌شتا ساڵ ده‌بوو و کوپیش بوو کچی ئەمیر گوتی: «به‌خودای ئەوه بیگومان زۆر نه‌قل و نه‌زیره ده‌زانێ ئەم‌شه‌وه هه‌ر چیرۆکانی پێ ده‌گێرمه‌وه. که رێبواره‌کان نێزیک کۆشک بوونه‌وه هه‌رای کرد: «مامه‌ پیره! له‌م نێزیکانه ئاوه‌دانی نییه‌ ئەگه‌ر ناتهووی له‌ چۆلی رابووێری وهره‌ ئەم‌شه‌وه میوانی من به‌».

کوپره‌ گوتی: ئاوه‌دان بێ خاتوون! وه‌سه‌رکه‌وتن دۆشه‌گیان بۆ رابخستن، دانیشتن.

وه‌ختی شیوی خواردنیان هینا خواردیان قاوه‌یان هینا خواردیانه‌وه، کچی ئەمیر به‌کوپری گوت: «مامه‌ پیره، تۆ دنیات زۆر دیوه، ولاتان زۆر گه‌راوی، نه‌قلیکی خۆشم بۆ بگێره‌وه، من زۆر وه‌ه‌زم و دل‌م گیراوه. کوپره‌ گوتی: خاتوون! به‌خودای من هه‌چ نازانم، کوری کوپره‌ گوتی: له‌باتی ئەوه‌ من عه‌رزت ده‌که‌م، باوکی تانیشکی له‌ که‌له‌که‌ی کوتا و گوتی: «تۆ چیرۆک چووزانی؟» کچی ئەمیر گوتی: پیره! ئیستاکه‌ بۆ خۆت بۆم نالیی ده‌لینگه‌ری با ئەوه‌ شتیکی بلێ! کوپره‌ گوتی: «زۆر باشه‌ خاتوون! با بۆت بگێرته‌وه».

کور به‌باوکی گوت ئەوه‌ چته‌ باوکه‌؟ کچی ئەمیر گوتی: «خوا بتپاریزی ده‌م و کاوێژت چهند خۆشه‌» کور گوتی: «که‌ گه‌یشتنه‌ نێزیک ئاو دانیشتن باوکه‌م خه‌بردیوه‌وه، من گویم لێ بوو ده‌نگیک له‌ تاته‌به‌ردیک هات»، کچی ئەمیر گوتی: «رۆله‌ وهره‌ له‌ په‌نام دانیشه‌ و راسته‌که‌م بۆ بگێره‌وه»، کوری هینا له‌ ته‌نیشته‌ خۆی دانا ئەویش گوتی: «خاتوون! من دیتم مه‌نجه‌لیک له‌ تاته‌به‌رده‌که‌ هاته‌ دهر سه‌ر به‌ژێر خلۆر بۆوه‌ و له‌ رووبار که‌وت و پر ئاو بوو و دیسان له‌ که‌تو هه‌لبۆوه‌، من چوومه‌ لێواری رووبار دانیشتم که‌ مه‌نجه‌ل هاته‌وه‌ من خۆم تێ هاویشته‌ و چوومه‌ ناو تاته‌به‌رد، ژوووری ئەوه‌ تاته‌به‌رده‌ ئەشکه‌وتیک بوو که‌ چل ته‌ختی خه‌ویان لێ دانا بوو بوولیتی ئیوارێ چل کۆتر هاتنه‌وه‌ په‌ر و بالیان وهراند و بوون به‌ چل لاوی جوانچاک هه‌ریه‌که‌ له‌سه‌ر جێ و بانیک دانیشته‌ یه‌کیک له‌وان ناوی موحه‌مه‌دخان بوو زۆر خه‌مناک بوو له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی دانیشته‌، ته‌نبوویریکی ده‌س دایه‌ لێی دا و گوتنیشی گوت دایکی شیوی بۆ هینا، به‌لام نه‌بخوارد، دایکی هاته‌ کنی و گوتی: «حه‌وت ساڵ پتره‌ بۆ خاتری پیره‌ژنیک خه‌م ده‌خۆی، تۆ ئیتمه‌شت به‌خۆته‌وه‌ تووشی په‌ژاره‌ کردووه‌. ئەوه‌ گوتی: دایه‌گیان خوارنه‌که‌م بۆ له‌بن ته‌خت دانێ دوايه‌ ده‌بخۆم. دایکی وای کرد، به‌لام ئەوه‌ ده‌ستیشی بۆ نه‌برد. به‌یانی هه‌ستان و بوونه‌وه‌ کۆتر و له‌ شه‌قه‌ی بالانیاں دا. من چاوه‌نۆر بووم تا مه‌نجه‌ل به‌ره‌و ئاو چوو خۆم تێ هاویشته‌وه‌ و له‌وئ هاتمه‌ دهر،

دیتم باوکه‌م لێم ده‌گه‌ری، ده‌ستم گرت و ئەوه‌ ئیستا لێره‌ین».

کچی ئەمیر به‌کوپره‌ی گوت: «بیلله‌ کوره‌که‌ت بێ ئەوه‌ تاته‌به‌رده‌م پێ نیشان بدا ئەوه‌ کۆشکه‌ و هه‌رچی تیی دایه‌ مالی تۆ و گه‌ردنت ئازابێ» به‌یانی کور وه‌پیش کچی ئەمیر که‌وت و برديه‌ په‌نا تاته‌به‌رده‌که‌. تا نیسوێ (٦) له‌وینده‌ری دانیشتن، له‌پر ده‌نگیک له‌ تاته‌به‌رد هات و مه‌نجه‌ل هاته‌ده‌ر و به‌ره‌و رووبار خلۆر بۆوه‌، کچی ئەمیر خۆی تێ هاویشته‌ و چووه‌ نێو تاته‌به‌رد و کورپیش به‌ره‌و کۆشکی باوکی گه‌راوه‌.

کچی ئەمیر له‌بن ته‌ختی ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی شارده‌وه‌ و چاوه‌نۆر بوو. ئیوارێ چل کۆتر هاتنه‌وه‌ و په‌ر و بالیان له‌خۆ کرده‌وه‌. کچی دیتی موحه‌مه‌دخان زۆر لاواز بووه‌. له‌سه‌ر ته‌خت دانیشته‌ و ته‌نبوویری به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و گۆرانی به‌سۆزی تێ هه‌لکرد، دایکی شتیوی بۆ هینا و گوتی: رۆله‌ گیان! ده‌بخۆ حه‌وت ساڵه‌ له‌ سوپی پیره‌ژنیک ئاوات له‌ خۆت کردووه‌! دایه‌گیان! له‌بن ته‌ختی بنێ دوايي ده‌بخۆم. نیوه‌شه‌وه‌ کچی ده‌ستی موحه‌مه‌دخان گرت، ته‌ماشای کرد گراویه‌که‌ی (٧) خۆبه‌تی گوتی: له‌کوپره‌ هاتووی؟

- حه‌وت ساڵه‌ من ده‌وری دنیات لێ ده‌گه‌ریم. سبه‌ینێ موحه‌مه‌دخان به‌دایکی گوت: ئەمرۆ نه‌خۆشم ناچمه‌ گه‌ران. ئەوه‌ رۆژه‌ی نه‌چووه‌ دهر و خۆشیاں رابوارد.

موحه‌مه‌دخان به‌کچی ئەمیری گوت: دایکه‌م نایه‌لێ تۆ بینم هه‌سته‌ رابکه‌ین! به‌لام له‌وئ که‌له‌شیریک بوو هه‌ر شتیکی قه‌وما با ده‌بخویند. که‌ قووقه‌ی به‌رز بۆوه‌. دایکی رای کرد و گوتی: ده‌بێ شتیکی له‌ موحه‌مه‌دخان قه‌وما بێ که‌ ئەمرۆ ده‌گه‌لمان نه‌هات، که‌ دیتی موحه‌مه‌دخان نه‌ماوه‌ وه‌شوینی که‌وت. موحه‌مه‌دخان وێردیکی خویند بۆ خۆی بووه‌ شوان و ژنه‌که‌ی بوو به‌ مه‌ر.

پیریزن لێی پرسی: «شوانه‌ ژن و پیاویکت نه‌دیوه‌ رابیرن؟».

- به‌لێ پیش پێی تۆ رابردن، پیتی گرت و رۆیشته‌، به‌لام که‌سی نه‌دی دیسان گه‌راوه‌ بۆ لای شوان، به‌لام شوان ون ببوو ئەمجار موحه‌مه‌دخان خۆی کرده‌ ناشه‌وان و ژنه‌که‌ی کرده‌ ناشیر. دایکه‌ کوره‌که‌ی ناسیه‌وه‌ و گوتی: رۆله‌! تۆ ناتوانی له‌ چنگی من ده‌رچی به‌خودای ئەگه‌ر ژنه‌که‌ت له‌تۆ جوانتر نه‌بێ سیحریکتان لێ ده‌که‌م هه‌ردووکه‌ بینه‌ تۆز و خۆل، ئەگه‌ر جوانترین پیرۆزت بێ. موحه‌مه‌دخان ده‌ستی ژنه‌که‌ی گرت و هینای، پیریزن ته‌ماشای کرد بووکه‌که‌ی له‌ کوره‌که‌ی جوانتره‌، گوتی: «پیرۆزت بێ پیکه‌وه‌ بژین».

ئیشاللا وه‌ک ئەوان به‌مراد گه‌یشتن ئیوه‌ش به‌مراد ده‌گه‌ن.

(١) هه‌تره‌ش چوون: زنده‌ق چوون، ترسان.

(۲) ئیروو: مهعیشهت، گوزهران.

(۳) به کوردی به ئه سپ نالین: «سور»، به لکو ئه گهر رهنگی تاریک و کلک و یالی رهش بوو پیتی ده لین: «کویت»، خو ئه گهر رهنگی کال بوو کلک و یالی له رهنگی خوئی یا کالتر بوو پیتی ده لین: «شی».

(۴) له فۆلکلۆری کوردیدا زیاتر چوار پیمانم بیستوو.

(۵) قهره واش: وشه یه کی لیکدراوی تورکی و کوردییه، (قهره) تورکییه، یانی رهش، (واش) ی کوردیش یانی رهنگ، واته: که نیه کی رهش پیست.

(۶) نیورئ: نیوه رۆژ، نیمه رۆ.

(۷) گراوی: یار، دۆستی کچ.

مامۆستا هیمن و دیوانی تاریک و روون و چهند پرسیاریک

شنه ئامادهی کردوو

مامۆستا هیمن مامۆستاییکی گهره ی شیعری کوردییه ههروهها له پال شاعیریتی بهرزی خوئی وه کورۆ له ییکی کۆلنه دهر و خه باتگیری کورد ناسراوه، وهه لکه وتنی شاعیریکی وا به توانا و له ناو میلله ته که مانا مایه ی شانازی هه موو کوردیکه له هه موو لاییکی کوردستان. شاعیری نه به زمان هه میسه ژبانی خوئی له پیناوی نازادیکه ی میلله ته که ییدا به گران نه زانیوه، ته نانهت وازی له هه موو خوشییکی ژبانی تاییه تی خوئی هیناوه، وهک له و ماوه یه ی ژبانیدا که دهستی له خوشه ویسته که ی خوئی هه لگرتوو به ئه وه ی زیاتر خوئی بو خزمه تکردنی بزوتنه وه ی نازادیکه ی میلله تی کورد ته رخا بکات (ههروه که له سه ره تای دیوانه که ییدا ئه لئ). ئه وه ی راست بی به هه ر شیوه یه ک باسی مامۆستا هیمن بکه ین له م لایه نه وه ناتوانین به ته واوه تی مافی خوئی بده ینی، به لام به باوه ری من ئه و دیره ی که نازم حیکمه ت وتوویتی تا راده یه ک به سه ر هیمنی ئینسان و شاعیردا ئه چه سپینری... نازم حیکمه ت ئه لئ: «شاعیریا ن برد بو به هه شت وتی: ئاخ نیشتمانه که م»، ئه وه ش لیته دا به ئاشکرایه ی دیاره که چۆن مامۆستا هیمن وازی له ژبانی خوشی و مال و مندال هیناوه و ژبانیکی ئاواره و ساکارانه ی له دوور ولات بو خوئی هه لباردوو. هیمن (سه یید موحه مه د ئه مین شیخه لئیسلامی موکری) بووه و دایکی ناوی (زهینه ب) و کچی شیخی بورهان بووه. له (۱۹۲۱ز) له گوندی (لاچین) نیزیکی سابلاخ له دایک بووه.

خوینهری ئازیز، ماوه یه ک له مه وه بهر مامۆستا هیمن گولبژیریکی له هه لبه سته ته ره و پاراوه کانی کرده چه پکه گولیک و له ژیر ناو نیشانی (تاریک و روون) له دیوانیکی قه شه نگدا بلاوی کرده وه و خسته ییه به رده سته ی خوینهران. جا بو ئه وه ی زیاتر مامۆستا هیمنی شاعیر و ئینسان و ئاواره به خوینهرانی هاوکاری بناستین به پیتوست زانرا چاومان پیتی که ویت و گفتوگۆیه کی له گه لا بکه ین... به لام دوا ی گه ران و به لئینی و چاوه پروانی کردنیکه زۆر، به هه زار حال مامۆستا هیمنمان بو دۆزرایه وه و ئه و دانیشتمانه له گه لا کرد، جا وا پیشکه ش به خوینهرانی به پیزی هاوکاری ئه که ین:

* له ژباننامه که تا ده لئیه ئه و قازانجه ی که له شاعیریم کردوو ناوی دوور و درێژم له کۆل بوته وه... که چی له شوینیکی تری ژباننامه که تا ده لئیه ناوی نه یینی حیزیم بوو... ئایا په یوه ندی شاعیریتی به حیزیتیه وه هه بوو؟

- لهو کاتهی که بووم به حیزی من هه شاعیر بووم وه له بهر ته بیعه تی شاعیریم ناوی نهینیم کرد به هیمن که به ته بیعت حز له بیده نگی و سولم و رابواردنم پین خوشه بویه ناوی هیمنم هه لێژاردوه.

* به لām شاعیر هیچ کاتیک هیمن نابیت...!؟

- به ته بیعت حز له هیمنی ئە کهم به لām ئە گهر هیمنی بۆم نییه ئەوه جیا به.

- یا وهک سالم له بهر نه خوۆشی ناوی خوۆی ناوه سالم... تۆش له بهر ژبانی ناواره بیت ناوی خوۆت ناوه هیمن.

* دوای دهرچوونی دیوانه کهت، ئایا هیچ شیعری ترت وتووه؟

- پاش دهرچوونی دیوانه کهم شیعریکی درێژم وتووه که کهم جار شیعری وا درێژم وتووه، وه ئەم شیعره ته ئسیری شیعری فارسی تیدایه وه هۆی وتنی ئەوه بوو که ههستم به جودایی و غوربهت ئە کرد وه توانیم لهم شیعره دا ئەوه ههسته دهرپریم که تیا یا ده لێم:

بشنو از نی چون حکایت میکند

واز جدائیها شکایت میکند

ساقیا وا بادوه وا بادوه

پوو له لای من که به جامی بادوه

نابیی قهت نالهی جودایی بی ئەسه

چاچ نهی بیکاچ پیاوی دهر به دهر

بویه ناله تیکه لی نهی کوردوه

شیوه نیکم کرد که نهی نه یکردوه

شیوه نی من شیوه نی ئینسانیه

بانگی نازادی و گروی یه کسانیه

شیوه نی من شینی کوردی بی به شه

ئوه گه لهی حاشا ده کهن لیبی و هه شه

دوای ئەوهش شیعریکم وتووه له مناجاتی مانگدا که له ژیر ناوی (تریفه ی سارد) ه ده لێم:

به لێنی راگه یاندی راسپارده

گوتی بۆت دیتسه بن ئەم پارده غارده

له جیژوانی له میژوه چاوه ریتیم

نه هاتی کیژی جوانی هه لێژارده

ته زووی گهرم به له شدا دی ئە گهرچی

ته زاندی شان و پیلیم به ردی پارده

وه ره با رهنگ و روخسارت ببینم

به من چی تیشکی داوی مانگی چارده

گری ئەم روومه تهی تو جوان و گهرمه

تریفه ی مانگه شه و جوانیش بی سارده

* له گه ل ئەوهی دلداریت نه کردوه ته نیا ماوه بیکی زۆر کورت نه بی به لām شیعره دلداریه کانت وه کو ئەوهی که ته جره به یه کی دوور و درێژت هه بی، ئەمه به چی لیبکی ئە ده یته وه؟

- هه رچه ند له و ماوه یه دا دلداریه کهم لی تیک چوه به لām ههستی راسته قینه ی ئە و ماوه یه له ناخدا ماوه، چونکه بی بهش بووم له م نیعمه ته، (حرمان) وای لیبکردم که شیعره کانم به م جوۆه بیت.

* ئە گهر ئە دیب نه بوویتایه حزت ئە کرد بیت به چی؟

- زۆر دلیم خوشه که ئە دیبم وه ئە گهر نه بووما یه به ئە دیب حزم ئە کرد بیم به ئە دیب.

* به رای تو ئە دیبی ئیستای کورد تا چ راده یه ک له مسته وای مه سئولیه ت دایه؟

- زۆریان توانیویانه بگه نه ئە نجام به لām که مان توانیومانه مه سئولیه تی خو مان جیبه جی بکه ین، زۆربه ی ئە دیبانی کورد باری سیاسی رێگه ی گرتوون و اتا هه ر خه ریکی ئە و دۆخه ناله باره ن که کورد تیا ی بووه و وه ویستویانه له م لایه نه وه بگه نه ئە نجام بویه باری کۆمه لایه تی بیان له بیر چوه که لایه نیکه ی گرنگی ژبانه و ره نگه به لامه وه عه بیبه که بلێین له م سه رده مه له باری کۆمه لایه تیدا دو اکه وتووین. به لām ئە بی به ره و باشتری به رین.

* شنه نه بزبوی سه هری بسکی ره شی

که له سه ره روومه تی ئارامی گرت

گوئی مه ده ئە و قسه کۆنه ی که ده لێ

له شکره ی کافره ئیسلامی گرت

ئەم شیعره ت به چ مناسه به تیک وتووه؟

- رۆژتیک له کۆری زانیاری دهگه پامهوه و سواری ئۆتۆمبیل بپووم له گه ل کیهتیکدا وهبايهکی توند ئه هات که ههر قزى تیک ئه دا ئه ویش ههر خه ریکی چاککردنه وى بوو و بوى نه ئه کرا وه جوانی ئه و کیه منى مه ست کردبوو بۆیه ئه م شیعهرم به دلا هات.

* ئایا ئیمه ئه توانین سنوور بۆ ته و او بوون و ده ستپیکردنی قوناعی ئه ده بی دابنیتین؟ وه ئایا قوناعی پاش گۆران ده ستی پى کردوو؟ وه چۆن ئه ده بی ئه و گه نجه تازه پیتگه یشتووانه ی ئیستا هه لده سه نگیتنی؟

- ئیمه ناتوانین سنوور له نیوان قوناعی ئه ده بیدا دابنیتین ته نیا ته بیعت شاعیرتیک دینیتته ناوه وه که تازه کردنه وه یه ک یا دا هینانیک له شیعریا ئه بی که جیاواز ده بی له گه ل شاعیرانی پیتشو. به لام به نسبه ت قوناعی گۆران وه ته و نه بووه و ههر به رده وامه چونکه تا ئیستا شاعیرتیک په یدا نه بووه که له مسته وای گۆراندا بیت وه تازه کردنه وه یه کی جیاوازی کردبێ له هی گۆران. وه تا راده یه ک ئه م جیله تازه یه ی هه لئه سه نگاندوو، زیاتر له وه ش گۆران له کوردستانی ئیراندا زیاتر خوشه و یستتره و شیعره کانیشی له وى بلاوتره که به داخه وه تا کو ئیستا به رتیکى کۆنه کراونه ته وه. من وه کو خه لکی تر سه یری گۆران ناکه م که ته نیا شاعیرتیکه تازه کردنه وه یه کی به سه ر شیعهر هیناوه، چونکه ئه و شیعهره کۆنه کلاسیکییه کانی که متر نییه له هی تازه کانی، «گۆران گه راوه ته وه دواوه به لام گه رانه وه که ی پیتشکه و تووانه یه».

* ئایا کیشه هیه له نیوان شاعیرانی نه وه ی کۆن و تازه، وه تا چ راده یه ک تازه کان پاش (۱۹۷۰) توانیویانه هه نگاو بنیتن؟

- به لێ کیشه له نیوان شیعری کۆن و تازه دا هیه به لام شاعیرانی تازه نه یان تنوانیوه هه نگاو بنیتن ته نیا زۆر که میان نه بیت له به ر که مبوونی ته جره به یان وه له به ر مه غرووری.

* رات چیه به رامبه ر به و شاعیره ی که بلێ قوناعی تازه ده ست پى ده که م وه قوناعی گۆران به جی ده هیلتم وه هه نگاوی تازه ده نیتم؟

- ئه گه ر توانی ئیقناعم بکات به رتیره وه سه یری ده که م.

* هه تا ئیستا هه ندی که س شیعری (حور) به شیعهر دانانی... ئایا تۆ رات چیه به رامبه رى؟ وه هه ولدان ت بۆ دانانی هیه؟

- شیعری (حور) به لای منه وه شیعهر نییه، به لام ئه گه ر جوان بى له زه تی لى وه رئه گرم وه کو پارچه یه کی ئه ده بی به رز. چونکه ئه بی شیعهر چوارچه یه کی تابه ته تی هه بی وه ئه گه ر به شیعری نه زانم هه ولدانیشم نابى بۆ دانانی، وه من نالیم شیعهر هه ر ئه بی له قالبی کۆندا بى به لام ئه بی وه زن موراعات بکری، به لام قافیه زۆر گرینگ نییه.

* به س به لای خویانه وه وه زنی هیه.

- من به لامه وه وا نییه و که سیش ئیقناعی نه کردووم.

* ئه گه ر ناوه رۆکی شیعهر گۆرا مه رجه روخساریش بگۆری؟

- به لامه وه شیعهر ته نیا ناوه رۆکه که ی به ره و پیتش پروات باشته هه تا ئه گه ر له روخساری کۆنیشدا بیت، بۆ نمونه ئه م دوو شیعهره فارسییه هه رچه ند له کۆنترین قالبه به لام بیه (فکر) ی تازه ترین ئینسانی تیدا یه وه ئه توانین بلین زۆر تازه یه:

ساحلی افتاده گفت گرچی بسی زیستم

هیچ نه معلوم شده که من چیستم

موجی فرو فوضته نرم بجنبیدو گفت

هستم اگر میروم گر نرم نیستم

واتای دیری یه که م:

رووباری به ختی من زۆر مه علوم نه بوو که من چیم

دیری دووم:

شه پۆلی نارام بووه وه ده لێ وجودی من ئه وه یه ئه گه ر نه بم نیم

* ئافره تی کورد له نووسین و ئه ده بیاتدا دواکه و تووه هۆی چیه و چۆن چاره سه ر ده کری؟

- من ته جره به وا فیتری کردووم که جیاوازی له نیوان کور و کچدا نییه، به لام له به رته وه ی که جنسیان جیاوازه به ره مه میشیان جیا ئه بی، وه که م دیار بوونی ئافره ت له کۆری ئه ده بیاتدا ئه وه ناگه یه نێ که له پیاو بى توانا تره به لکو کۆمه ل رینگای نادا که ئه و هه سته ی هه ییتى ده ری بری وه نووسه ریش ئه و کاته سه رکه و توو ئه بی که هه سته ی راسته قینه ی خۆی بنوینى بۆیه هه تا کۆمه ل رینگه نه دا ناتوانى بیته ئه م کۆره وه چاره سه رکردنیش له خه باتیکى توندا یه دژی پیاو.

* ئایا جگه له شیعهر با به تی تری ئه ده بیت نووسیه؟

- گه لى چیرۆکی کورتم نووسیه به لام چاپ نه کراوه وه ئیستاش لام وانیه بلاوی بکه مه وه هه روه ها وتاری سیاسیشم هه یه وه هه ولدانى ته رجه مه شم هه یه وه ئیستا رۆمانیکى فارسیم وه رگه پراوه که ئاماده یه بۆ چاپ له نووسینی (مارک توین) ه به ناوی (شازاده و هه زار).

* ئه دیبی سه رکه و توو ئه بی چۆن بى؟

- ئەبى سەھلى مومتەنيىع بنووسى، وانا شتتيىك بنووسى كه خەلكەكه تىتى بگا و بەرھەمەكەى ئەبى جوان بى و تەرخانى بكا بۆ كۆمەلى خۆى وه له گىروگرفتى كۆمەلى بدوى و چارەسەرى بۆ بدۆزتيئەوه، وەنابى زۆر پرواى بەبەرھەمى خۆى ھەبى بەلكو ئەبى تا رادەيەك دوودل بى لىتى، وه بەرھەمەكەى ھەرچەند بەلای خەلكەوه پەسند بكرى و لەلای رەخنەگر سەرکەوتويى نابى له خۆى بايى بى چونكە ئەگەر لەخۆى بايى بوو ئەوه بەرھەودوا ئەچى و ئەوھستى.

* كام شىعر له شىعرەكانت لەوانى تر بە بەرزترى دەزانى و بۆچى؟

- ئەوھى له خەيالەم بىت (كاروانى خەبات)م له شىعرە ھەر چاكەكانمە لەبەرئەوھى ھەستى راستەقېنەى خۆم دەرپرېوھ بەرامبەر بەرەفيقيكى خۆشەويستم وەلام وايە تيايدا سەرکەوتووم.

رۆژنامەى ھاوکارى، ژمارە (۲۳۴) - ۱۳/۹/۱۹۷۴

وتوويز دەگەل مامۆستا ھيىمن

لەبەھارى ئەمسالدا (۱۳۷۶ى ھەتاوى - ۱۹۹۷ى زاينى) له شارى نەغەدە، لەلای دۆستانى بەرتيز، كاك سەلاح بەيگى، كاك يوسف فازلى و... نەوارى شەوى شىعريىكم وەدەست كەوت كه له رۆژى پينجشەمە ۳۰ى خاكەليئەوى ۱۳۵۸ى ھەتاوى - ۱۹۷۹ى زاينى)دا، له شارى مەھاباد بەرپتوھ چوووبوو. لەم شەوھ شىعەرەدا مامۆستا ھيىمن، سەيد كامىلى ئىمامى، مەلا غەفوور دەبىاغى، حوسىن شەريف پەناھى و ژمارەيەكى ديكە له شاعيرانى كوردستانى ئيران بەشداربيان كردبوو. له ماوھى ئەو سە سەعاتەى كه شەوى شىعەرەكەى تيدا بەرپتوھ چوو، ھيىندىك پرسىارى ئەدەبىيان له مامۆستا ھيىمن كردوو و ھەميشە بەويەرى دلسۆزيبەوھ وەلامى داوئەتەوھ.

لەژێرەوھ چاوتان بەپرسىار و وەلامەكان، دكەوى و لەگەل ھيىندىك بيروراى مامۆستا ھيىمن ئاشنا دەبن.

دواى ئەوھى خوالتيخۆشبوو مەلا غەفوورى دەبىاغى (حافز) شىعر دەخوتيتتەوھ له مامۆستا ھيىمن دەپرسن كه بيروراى سەبارەت بەم شاعيرە چيىە. مامۆستا ھيىمن دەفەرموى:

بەراستى مامۆستا مەلا غەفوور، جيى شانازيبە بۆ شارەكەمان، يەكيىك له ھونەرەكانى كە دە مامۆستادا دەبينم ئەوھى كە سەرەراى ئەوھى كە بۆ خۆى شارستانىيە و بەناشكورىش ناليم كوتير و رۆشندلە، بەلام له شىعەرەكانيدا، وشەى زۆر جوان و ناسك و رەسەنى كوردى دەبينم. ھەتتا جيى تەعەجووبە بۆ من! من جاريكى لىيان پرسيم كه مامۆستاي شىعەرى تۆ كى بوو؟ گوتم: روودەكى. من له روودەكى فيربووم، كاتى شاعير شتتيىك نەبينى و لەمسى نەكا ناتوانى شىعەرى لەسەر بلتى. پيم وايە ھەموومان خوتندوو مانەتەوھ. منيش بەمنداالى ئەو شىعەرەم خوتندووھ:

«بوى جوى مولىان آيد ھمى

ياد يار مھربان آيد ھمى

ريگ ھامون و درشتيھاي او

زير پاي م پرنىيان آيد ھمى»

تەماشە دەكەن ھەموو ھيسى كوتيرانەيە تييدا، لەمەسە. ھيچى تر نيىە، بۆنى دەكا، ھيسى دەكا لەبەر پييدا. كەوابوو باسى ديتنى تيدا نيىە. بەلام مامۆستا ديارە لە

ئەسەرى مومارەسەي زۆردا، يانى لە ئەسەرى زۆر خويندەنەوئى شىئەرى شاعىر، گوئى لىگرتنى شىئەرى شاعىرەكانى دىكەدا، ئەو شتانەي كە ناشيانىبىنى دەتوانى جوانيان وەسف بكا. كە ئەو بە عەقىدەي من هونەرتىكى يەكجار گەورەيە. لىرەدا دەمەوئى نوكتەيەكتان عەرز بكم. دوكتوئىكى رۆشندلمان هەيە لە كوردستانى عىراق. كە دوكتوئە دە ئەدەبىياتى عەرەبىدا، كەچى بەراستى بى يارمەتى ژنەكەي هېچى بۆ ناكري، ژنىكى خويندەوئى هەيە كە هەم ژنەتەي و هەم مونشيبەتەي... ئەگەر شىئەرى بۆي زەپت دەكا، ئەگەر نەقد يا ئىنتىقاد دەكا، ئىنتىقادەكانى بۆ دەنووسىتەو. ئەو دەيلئى، ئەو دەينووسىتەو. مامۆستا بەداخەو لەو دەش مەحرۇمە (هەموو خەلك پىدەكەنن) نوكتەيەكى خۆشم لەسەر ئەو دوكتوئە هەيە. رۆژتىكى پىكەو دەگەرپاين، ژنەكەشى دەگەل بو، ديارە ژنەكەي خويندەوارە. ژنىكى زۆر ماقوليشە، چاوساغىتى. رەفلىقىكى كوردى ئىرانى يادى بەخىر لىي پرسیم ئەرى ئەو كىيە؟ ئەو ژنە چىيە دەگەل ئىو دەگەرئى؟ گوتم ئەو عەساي مومسايە بۆمە.

لىرەدا كاك شەرىف حوسىن پەناهي شىئەرىك دەخويندەتەو و پاشان مامۆستا هەيمن دەفەرەوئى:

شىئەرى ئەو برايهەمان درىژ بو، شىئەرى (ملوانكەي شىن)، و ئەغلبە شاعىرە لاوكانمان دەيانەوئى شىئەرىيان درىژى. پىيان وايە بەدرىژ و كورتىي چاكە. ئەم شىئەرى بەعەقىدەي من ئەگەرچى درىژ بو و وەختىشى زۆر گرت بەلام كورت بو، چونكو پترى دەبو وەسفى زىبار و شتى وا كردبا. بەوئى شىئەرىكەي عەبىدار نەدەبوو. دەمەوئى لىرەدا ئامۆزگارىيەكى شاعىرە لاوكان بكم، پىيان وانەبى شىئەرى بەدرىژىي چاك دەبى، شىئەرى ئەوئە كورتىش بى وە شاعىرى چاك ئەو كەسەيە بتوانى مەتلەبى گەورە لە شىئەرىكى بچووك دابرىژى. ئەمما ئەو مەزووعە دەبى درىژى، وە بەعەقىدەي من كورتە. دەنا دوئىنى ئەو شاعىرە لە منى پرسی كوتى: تو كام شىئەرى خۆت خۆش دەوئى؟

من كوتم: نزيك بەچل سال لەوئى پىش شىئەرىكم گوتو، تاقە شىئەرىك تاقە بەيتىك و بۆم زياد نەبوو هەتا مام، چونكو پىم وابوو تەواوى ئىحساسى دەروونى خۆم لەو شىئەرىدا كوتو. هەر يەك شىئەرى، مەنزورم ئەوئەبە شىئەرى فېرن، دەلېم:

«ئەسىرى بسكى ئالۆزى كچه كوردىكى نەشمىلم

تەماشاكەن چ سەيرىكە، بەدەستى دىلەو دەلم»

دەوئەيدا ئەوئە ئىحساسم بوو كوتوومە ئىدى چىدىكە نەماوئەتەو. كچى كورد بۆ خۆي دىلى ئىجتىماعى كوردەوارىيە، منىش ئەسىرى ئەوم. تكا لە شاعىرە لاوكان دەكەم گوئى

مەدەنە شىئەرى درىژ و كورت.

لىرەدا بەرپۆئەبەرى كۆرەكە دەلئى برىاربوو بەپىي تەمەن، مامۆستاكان شىئەرى بخويندەو، ئىستا كە دەمەوئى داوا لە مامۆستا هەيمن بكم كە شىئەرىمان بۆ بخويندەتەو، دەترسىم پىي وابى كە بەپىرمان داناو. مامۆستا هەيمن دەفەرەوئى:

- وەللا پىم وايە من زۆر لە پىرى ناترسىم، مامۆستاي گەورەمان سەيد كامىل ئىمامى لە پىرى دەترسى، چونكو لىيان پرسی شاگردەكانت كى بوون؟ هەيمنى بەشاگردى خۆي قبوول نەكرد. ئەو وەختى ئەو شىئەرى دەگوت ئەمن مندال بووم. «پىدەكەنى» عەرزت دەكەم كە وابوو منىش يەكئىك لە شاگردانى ئەو مامۆستا گەورەيە.

ئەوشۆكە رەفلىقىك باسى ئەوئە دەكرد كە ئىو بۆ ئەوئەندە ئەهەيەت بەشىئەرى دەدەن. بەهونەرەكانى تر نادەن؟ من پىم وايە ئەو لەبەرەوئى نىيە ئەمە هونەرەكانى دىكەي كوردمان لەبەرچا و نەبى بەلكو لەبەر بى دەرتانىيە. كورد پەناي بردو و بۆ شىئەرى كە زووتر بەگوئى خەلك بگا. ئەوئى بەشىئەرى دەلئى ئەگەر بەمەقالە نووسىيامان نەدەگەيشتە گوئى خەلكى. ئەمە ئىحتىياجمان بەرۆژنامە هەيە هەتا بتوانىن هونەرەكانى دىكەشمان نىشانى خەلك بەدەين. برىا ئەمەش چىرۆكنووسىكى وەك سەمەدى بىئەرەنگىمان هەبا، دەبوو ئەوئە پىرئىفتىخارى پى بكمەين. بلئىن چى؟ رەنگە هەشمان بن، رەنگە لەنىو ئەو عەلمەيدا ئى وا هەبى چىرۆكى چاك بنووسى. ئەمما لە رابردوودا لە كوئى بلاوكردباو؟ چۆنى بلاوكردباو؟ ئەوئەبە كە ديسان پەنامان بردو و بۆ شىئەرى كە زو لەبەر دەكرى و زو دەچىتە ناو خەلكەو.

من زۆرم كۆرى شىئەرى و شاعىرى ديون، چونكە شەقى رۆژگار گىراومى بە ولاتاندا و ديومە، عادەتەن ئەگەر شىئەرىك گوئىگر پىيان چاك بو (ئەو بەيە نالېم داواي چەپلە بكم ها لە بىرتان نەچى!) چەپلەي بۆ لى دەدەن بۆئە دوو جارى بخويندەتەو. يەكئىك لە شىئەرىكانى مامۆستاي كە زۆر بەرز بوو چەپلەتان بۆ لى دا، بەلام بەداخەو ئەو كەمترى ئەو كۆرآنە دىو دەنا دەبوو جارىكى دىكەشى خويندەباو تا چاترى لى حالى بن. تكا دەكەم شىئەرى هەر شاعىرىكتان لەوئى پاش پى چاك بو پىي رابگەيەنن دوو جارى بخويندەتەو، با بىتە حىفزانەو. من بۆ خۆم شىئەرى تازەم نىيە بەلام پەنا دەبەمەو بۆ دىوانەكەي كۆم يانى بۆ نالەي جودايى كە لەوئەيدا شىئەرىكتان بۆ دەردىتم.

بىگومان مامۆستاي هەموو شاعىرە نىشتمانىيەكانى كورد ئەحمەدى خانى بوو كە حەقمانە پىي بلئىن نابىغە چونكو زۆر لەپىش شاعىرەكانى دەوروبەرى خۆشماندا حىسى مىللىيەتەي تىدا بزوتو، بەلام هەر دەردى كوتووە دەرمانى نەكوتو. دەلئى كورد

میله تیکی لیکه و ماوه و چیت، ئەما ئیمه شاعیرێکمان هه‌بووه به‌ناوی حاجی قادری کۆبی که ده‌بێ هه‌موو به‌حهق ئەم شاعیره بناسین. ئەو هه‌ڵ شاعیره که ئەله‌مدولیللا موجه‌سه‌مه‌ی بۆ دروست کرا. من هه‌رچه‌ند شاعیری مونا‌سبات نیم و، له‌ مونا‌سباتدا شیعەر نالیم به‌لام ئەو که‌سانه‌ی تاریک و پرونیان خۆپێندۆته‌وه‌ ده‌زانن که شیعەرێکم بۆ موجه‌سه‌مه‌ی حاجی قادری گوتووه. به‌لام به‌داخه‌وه‌ جارێکی پاش موجه‌سه‌مه‌ که چوممه‌ کۆبی و دیتم سه‌ری موجه‌سه‌مه‌ی حاجی قادری گولله‌یکی وێ که‌وتبوو و کونی کردبوو. ئەوه‌ حیسسی منی زۆر بزواند و غه‌زه‌لیکم گوتووه‌ که‌ ره‌نگ بێ زۆری ره‌مز تیدابێ. بۆیه‌ له‌ سانسۆر ده‌رچوووه‌ و له‌ ناله‌ی جوداییشدا چاپ بووه. ئەگه‌ر زۆری ره‌مز تیدا نه‌بووبا پێم وایه‌ ده‌رنه‌ده‌چوو. به‌ئیجازه‌ی ئیوه‌ ئەو شیعره‌ ده‌خوینمه‌وه‌.

له‌کۆ ئەسه‌رین ده‌بارینم له‌بۆ کوردی په‌راگه‌نده‌ له‌ گه‌رمین غه‌رقی ئاره‌ق بووم و چاوم هه‌ر له‌سامه‌په‌نده‌ منی زنجیر پسین لێره‌ ئەسه‌ری بسکی جوانیکم زه‌مانه‌ گه‌رچی ئالۆز و په‌شینه‌، که‌ڵ به‌موو به‌نده‌ کوتی ئیواره‌ بازاری وه‌ره‌ ماچت ده‌می نه‌م و بیست هه‌لۆی کویستانی کوردستانم و نازیم به‌ده‌سته‌نده‌ دلم سه‌د هیندی دیکانه‌ به‌ناز بشکینی ده‌نگ ناکه‌م چ سه‌ودیکه‌ هه‌یه‌، کێیه‌ په‌رسێ داد و گه‌زه‌نده‌ جیهان و هه‌رچی خێر و خۆشیه‌ بۆ هه‌لبژاردانه‌ به‌قانونی ته‌بیعه‌ت پاشه‌ره‌ۆکخۆره‌ ئه‌وی گه‌نده‌ ئەگه‌ر تاوانی بێ هیزی نییه‌ بۆچی له‌ دنیا‌دا به‌شی من ماتهم و شینه‌، به‌شی خه‌لکی زه‌ماوه‌نده‌؟ به‌مردوویش نیشانه‌ی گولله‌یه‌ ئه‌و که‌لله‌ پر شۆره‌ ئەو‌یستاش ده‌رسی سه‌ریازی ده‌لێ ئه‌و شاعیره‌ په‌نده‌ سه‌ری ته‌عزیم له‌به‌ر تۆ دانواندن فه‌خره‌ بۆ هیمن بژی حاجی که‌ کێوی هیمنه‌ت سه‌د هیندی ئەله‌ونده‌ لێره‌دا به‌رپه‌وه‌به‌ری کۆر په‌رسیاریکی له‌ مامۆستا هیمن ده‌کا و ده‌لێ:

مامۆستا تکایه‌ به‌فرموون که‌ جه‌نابتان زۆتر ده‌ چ حالێکدا، یانی زۆتر له‌ چ کاتێکدا

شیعەر ده‌لێن؟ هیندییک وه‌ده‌زانن شیعەر له‌ وه‌خت و سه‌عاتیکه‌ی تایبه‌تدا ده‌گوتری ده‌مانه‌وی ئه‌وه‌ی بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان روون بکه‌یه‌وه‌؟

ئهو وه‌ختی منیش لاو بووم، پێم وابوو شیعەر یه‌عنی قسه‌یه‌ک که‌ وه‌زن و قافییه‌ی هه‌بێ. منیش داده‌نیشتم و کاغه‌ز و قه‌له‌میکم به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌گرت و وه‌زن و قافییه‌یه‌کم ده‌نه‌زه‌ر ده‌گرت و شیعەر ده‌کوت. زۆر مه‌منوونی باوکی خۆم که‌ دیوانه‌که‌ی مندالی لێ سووتاندم ده‌نا ئەلعان به‌ده‌ست خه‌لکییه‌وه‌ مابا گالته‌یان پێ ده‌کردم. به‌راستی شاعیری هه‌روا وه‌زن و قافییه‌ نییه‌، شاعیری ده‌بێ سۆز و ده‌روون و کۆل و کۆی ئه‌و شاعیره‌ بێ بخه‌رتنه‌ قالی نه‌زم و ئاهه‌نگه‌وه‌. من زۆر جارم گوتووه‌ هه‌رچه‌ند بۆ خۆم په‌رێکیش قافییه‌ سازم به‌لام زۆر ئەه‌میه‌ت به‌قافییه‌ ناده‌م ده‌شیعردا، به‌لام بۆ وه‌ی شیعەر و نه‌سر لیک بکه‌مه‌وه‌ موعته‌قیدم به‌مۆسیقا و ئاهه‌نگ و وه‌زن ده‌ شیعردا. من وه‌ختی شیعەر ده‌لێم که‌ به‌راستی شیعەر زۆریم لێ بکا. تا زۆریم لێ نه‌کا، تا له‌ خه‌وم هه‌لنه‌ستین، تا خه‌و و خواردنم لێ نه‌تۆرین، من شیعەر نالیم. چونکه‌ من ده‌توانم مه‌قاله‌یه‌ک بنوسم، ئەگه‌ر به‌وه‌ی و تاریکی سیاسی بنوسم به‌نابه‌رین شیعەر شتیکی دیکه‌یه‌ که‌ کۆل و کۆی ده‌روونی خۆمه‌ ده‌و وه‌خته‌دا ده‌یلیم. نازانم توانیومه‌ لاوه‌کان حالێ که‌م یا نا؟ به‌لێ، شیعەر شوعار نییه‌، ئەورۆ بیلێی و سه‌هینێ بمرێ. شیعەر ئەوه‌یه‌ که‌ هه‌رنه‌بێ پاش شاعیره‌که‌ی به‌نیتیکه‌ مینیته‌وه‌. زۆر شاعیری وام پێ شک دێ شیعه‌ره‌کانیان ده‌پیش خۆیاندا ده‌مرن. ئەما زۆر شاعیری وا هه‌بووه‌ هه‌روه‌کو نالی، ئیمه‌ تازه‌ ده‌زانین، تازه‌ تێ گه‌ییوین ئه‌و نامرێ و قه‌تیش هه‌تا تاریخ هه‌یه‌ نامرێ، که‌چی هه‌ر شیعی‌ عاشقانه‌شی کوتووه‌، شیعی‌ نیشتمانی و شتی که‌متر کوتووه‌، ئیله‌لا شیعی‌کی زۆر گه‌وره‌ نه‌بێ که‌ به‌شاره‌که‌ی خۆی هه‌لکوتووه‌:

«قوربانی تۆزی پێگه‌تم ئە‌ی بادی خۆش مروور

ئە‌ی په‌یکی شاره‌زا به‌هه‌موو شاری شاره‌زور»

که‌ په‌نگبێ ده‌ که‌م زیاناندا قه‌سیده‌ی هینده‌ وه‌سیع و جوان هه‌بێ.

لێره‌دا به‌رپه‌وه‌به‌ری کۆره‌که‌ داوا له‌ مامۆستا هیمن ده‌کا که‌ له‌ باره‌ی ئه‌و شاعیره‌ لاوانه‌ی که‌ له‌ ماوه‌ی چه‌ند رۆژێکدا که‌ کۆره‌که‌ به‌رپه‌وه‌چوو، شیعی‌ریان بۆ کێ به‌رکێی ئه‌ده‌بی ناردوو، قسان بکا «مامۆستا هیمن، مامۆستا هاوار (عه‌لی حه‌سه‌نیانی) و کاک مه‌جیدی نانه‌وا داوه‌ری ئەم شیعی‌رانه‌ بوونه‌». مامۆستا هیمن ده‌فه‌رموی:

ئهو سه‌ی که‌سانه‌ی که‌ ئیوه‌ هه‌لتان بژاردوون، شیعی‌ری شاعیره‌ لاوه‌کان ته‌ماشاکه‌ن، ئەو سه‌ی که‌سه‌ن که‌ موعته‌قیده‌ به‌شیه‌وی نوێ و کۆن. ئەگه‌رچی ئه‌و ئیستلاحه‌ په‌نگه‌ په‌رێکیش غه‌له‌ت بێ «کۆن و نوێ» شیعی‌ر ئەگه‌ر چاک بوو هه‌میشه‌ تازه‌یه‌ قه‌ت کۆن نابێ. به‌لام

گردو کو کردن. یهک وتاری دهخوتندهوه، یهکی تر تایپی دهکرد، یهکی تر بهرگ و پرویهرگی بو گؤقاری بیناو چی دهکرد، ئهوی دی ژی خوشخه تیبی وهئستهو دهگرت... مام هیمن خوشی بهسهری پیری، خورتانه دهکوشا و شهو و رۆژی لئی گۆرابوون، نان و چای ببووہ سیغار و، گوتار و نووسراوهی ههلدهسهنگاندن بهسهریاندان دهچۆوه، شیعرى باشى شاعیرانى ههلدهبشارد و بو ههولین ژماره ی گؤقاریک که پرپاریبو بیتته وهشان، ئاماده ی دهکردن. ههرکات تهلهفۆنت لئی دهکرد دهیفهرموو: سهرن قاله و کاروبارن زۆرن.

پایزی ئهوی سالی، له کرماشانهوه بو چهندهمین را هاتهوه مههاباد و چوومه ورمی و سهردانی مام هیمن، ههتا بزائم کاروباری گؤقاری گۆربن بهکوی گه بیوه؟

گشت داموده زگای گؤقاری بیناو و دهرنهچوو، دوو سێ هۆده بوو. مییز و سهندهلی و مویل و شتی وا له ئارادا نهبوون. له ههر هۆدهیهک تهخته موکیتیک راخرابوو و کورگهل لهسهر زگ لیبی راکشاپوون و ملیان لئی قوت کردبووه و خهریکی خوتندهوه و ههلبژاردنی وتارهیل و شیعرگهل بوون. مامۆستا بالنجیکی وهین شانی دابوو و لهسهر تهنیشت پالی دابوو و خهریکی سیغارکیشان و بهوتار داجوونهوه بوو. سهرهرا ی ئهوهی ژیر سیغارکی گهره ی لهپیش بوو بهلام دهووبههری پر له سووتوو سیغار بوو. ههر سلاوم کرد و منی دی ههستا سهر پی و یهکدین دهباوهش گرت و سهروچاوی یهکن رامووسی و پاشان فهرمووی کاکه کوانی؟ عهزم کرد، چی قوربان؟

بهروو تهلخییهوه فهرمووی نهکا نهتنووسی؟ مهگهر نه مگوت ده بی لهسهر گۆرانی ناوچهی کرماشان شتی بنووسی؟

دهستم دهگیرفانی پان و بهرینی دهرقۆبان راکرد و وتارهکه لهپیش دانا بهپهله چاویکی پیداخشان و فهرمووی دهیدم بهکههریم (کههریمی قه بیسوومی) ییش بهسهریدا بچیتتهوه.

گوتم مامه ناوتان نا؟

پیکه نی و فهرمووی کورپه مندال ههتا حهوتوو نیوی نانتین. با جارئ ئیمهش ههموو کاروباریکی ئامادهکین و پاشان خو نیوقات نییه، خودا بو نیویک کههریمه.

عهزم کرد مامۆستا دۆستانی کرماشان سهرهرا ی سلاوی بی پایان، زۆر

ئاره زوومهندی دیدارتن، دهیانهوی بهره و باشووریش بیی.

فهرمووی: کاکه ئهحمده بهسهری تو. منیش ده تاسه ی دیتنی سهید تاهیر و مامۆستا مهلا محمه د (خوالیخوشبوو مهلا محمه دی رهیبعی) و کاک موسا (خوالیخوشبوو موسای گهرمیانی) و شیخ له تیف (سهید عهبدو لباقی هاشمی) و دۆستانی تردام. خودا کارسازی زستانی، یان سهره بههاری دیمه زیارهتی ئه و زاتانه.

زستان هات و هیمن نههات. بههاری سالی ۱۳۶۳/۱۹۸۴ داهات، له سهرهتای مانگی گولان، رۆژیک له رۆژان مامۆستا تهلهفۆنی کرد و فهرمووی دیمه سنه و لهویرا دیمه کرماشان، پرپارمان وا دانا رۆژانی (۱۱ و ۱۲) له سنه بی و رۆژی (۱۳) بیتته کرماشان. فهرموویان ئیواره ی رۆژی (۱۲) ی مانگی گولان له سنه (شهوه شیعر) یک پیک دی. ئهگهر توانیت تهتۆش وهره و سهرهله بیانی رۆژی دواتر له گهل من بگه رپوه کرماشان. بهلین وا داندرا پاش نیوه رۆی ئهوی رۆژی له سنه یهکتر ببینینهوه.

شهری داسه پای ریژی به عسی و بۆردومانی پهیتا پهیتای شاری کرماشان، ئهوی رۆژی لئی کردینه شین و گریان. ههرکس بهلا یهکدا پهروازه ی گوندهیلی ناوچه ی گۆران و ههورامان بوو، منیش رۆژی روونم لئی بووه شهوی تار و بهره و پشت چپای بیستوون و ناوچه ی نهژباوه ران بو ی دهرووم و نزیکه ی حهوتوو یهک نه متوانی بگه رپمه وه شار و له دیداری مامۆستا له سنه و کرماشان بیبههری بووم. بهلام مامۆستا پاش تهواو بوونی شهوه شیعرى سنه، سهرهرا ی ئه مه که دۆستانی وی زۆری بی دلین مهچۆ کرماشان، دیتته ئهوی و رهحمه تی سهید تاهیری هاشمی دهبینی.

با ئه وهش بلیم، سالی داهاتوو، یانی سهر له بههاری سالی ۱۳۶۴ مامۆستا جاریکی تر هاته وه کرماشان و ژماره ۱ ی گؤقاری «سروه» ی وهک دیار بیهکی گرانبه ها بو هیناین. له م سهفه رده دا دهرفته هه موارتر بوو و توانیمان پیکه وه، دیدار و سهردانی زۆر زانای گه وهره ی کرماشان بکه بین و سهر له شوینه واره میژوو بییه کانی تا قی بوستان و بیستوون بدهین. مامۆستا بریاری دا له دهرفته تیکی تردا، جاریکی تر بیتته وه کرماشان و بچینه ناوچه ی ههورامان و گۆران و قه لخان ی و سه ریپتی زهاو، بهلام مهرگ مۆله تی نه دا و ئه م سهفه ره ی تر ههرگیز نه نجام نه درا. مامۆستا به دیتنی شاری گه وهره ی کرماشان پر به دل شاگه شکه ببوو، ده یگوت: کورپه قهت با وهرم نه ده کرد شاریکی وا گه وره هه بی که خه لکه که ی هه موو کور دین و هه موو شیوه زار او به کی تیدا بشاخیشری و

هه موو جوۆره جلوه‌ی گه‌یگی کوردی تیندا به‌دی کری. ئاره‌زوومه‌ندی ئه‌وه بوو ده‌فته‌ریگی گۆقاری سروه له شاری کرمانشان دابندرئ له‌گه‌ل زۆر ئاواتی ترکه به‌دی نه‌هاتن. پاش کۆتایی هاتنی شه‌وه شیعره‌که‌ی سنه برای شاعیر و نووسهرم کاک سه‌ید «سمایی حوسینی»، ئه‌م وتووێژه‌ی له‌ ته‌ک ئه‌نجام ده‌دات و پاشان نه‌واره‌که‌ی ده‌دا به‌من و، منیش ئیستا سه‌ره‌رای سپاس له‌ کاک سمایی، ده‌قی ئه‌م وتووێژه‌ پیشکه‌ش به‌ره‌وانی پاکی مامۆستا هێمنی خۆشی نه‌دیو ده‌که‌م.

ئه‌حمه‌دی شه‌ریفی

وتووێژیکی بلاونه‌کراوه ده‌گه‌ل مامۆستا هێمن

- له‌باره‌ی شێعر و شاعیریدا

- سه‌باره‌ت به‌زمانی یه‌کگرتووی شه‌ه‌بایی

- چۆنییه‌تی دابه‌زراندنی گۆقاری «سروه»

سه‌ید سمایی: ئیستا پیمان خۆشه‌ له‌م فرسه‌ته‌ که‌ ده‌ستی دا و ئه‌م هه‌له‌ که‌ که‌وته‌ ده‌ستمان (به‌خته‌وه‌رانه‌ له‌ خزمه‌ت تاخمیک له‌ ئه‌ده‌بدۆستاندا کۆبوینه‌وه‌ و به‌تایبه‌ت مامۆستا هێمن ئه‌ستیره‌ی پرشنگداری ئاسمانی ئه‌ده‌ب و شێعری کوردی) که‌لک وهرگرین، لام وایه‌ ئه‌مانه‌ی که‌ سه‌روکاربان له‌گه‌ل ئه‌ده‌ب و ئه‌ده‌بیاتدا بێ، که‌م تا فره‌، گومانم نییه‌ هیچ که‌س هه‌بێ ناوی مامۆستا هێمنی نه‌بێستبێ، شێعریکی له‌ مامۆستا له‌ به‌ر نه‌بێ و به‌تیگراییی ئه‌م شاعیره‌ پایه‌به‌رزه‌مان نه‌ناسی...

ئه‌مانه‌ی له‌ خزمه‌تیان داین: بریتین له‌ ئاغای که‌رمی قه‌ییومی و ئاغای جیهانی که‌ به‌زاراوه‌ی کوردی شیمال به‌حسمان له‌گه‌ل ئه‌کا و، هه‌روه‌ها ئاغای ئه‌سه‌دی که‌رمی له‌ مه‌نته‌قه‌ و ناوچه‌ی کرمانشان.

مامۆستا هێمن له‌گه‌ل به‌خیره‌تنتان، ئه‌گه‌ر ئیجازه‌ به‌رمووی یه‌که‌مین پرسیارمان وا مه‌تره‌ح بکه‌ین که‌ جه‌نابتان له‌ چه‌ند سالییه‌وه‌ ده‌ستتان داوه‌ته‌ شێعر؟

مامۆستا هێمن: له‌ ته‌مه‌نی ۱۰ - ۱۲ سالییدا ده‌ستم کرد به‌شێعر گوتن. به‌لام شێعرم نه‌ده‌ناسی که‌ شێعرم ده‌گوت، پێم وابوو شێعر ئه‌وه‌یه‌ که‌ وه‌زن و قافییه‌یه‌کی له‌باری هه‌بێ و ئه‌وی دیکه‌ هیچ نییه‌. خۆشه‌ختانه‌ ئه‌و شێعرا نه‌ی له‌و ته‌مه‌نه‌دا گوتبوومن به‌ده‌ستی باوکم ده‌ ئاگر خران و ئه‌گه‌ر مابان ئیستا خۆم ده‌ ئاگرم ده‌خستن. به‌لام ده‌ بیست و یه‌ک سالییدا هه‌ستم کرد که‌ شاعیر ده‌بێ چۆن بێ؟ له‌ بیست و یه‌ک سالییدا، یه‌که‌م شێعرم ده‌ گۆقاری

«نیشتمان» دا بلاو بووه‌، که‌ پێم وایه‌ شێعره‌. ره‌نگبێ له‌باری شێه‌وه‌ نه‌گه‌بیسته‌ باری شێعره‌کانی ئیستا، به‌لام له‌باری ناوه‌رۆکه‌وه‌ کۆلوکۆی ده‌روونی خۆم بووه‌ و ده‌رم برپوه‌. چونکه‌ من پێم وایه‌، شاعیری واقیعی که‌سیکه‌ که‌ ئیحساس و کۆلوکۆی ده‌روونی خۆی ده‌رپه‌ی و بیه‌تیتته‌ سه‌ر کاغه‌ز. ده‌نا قافییه‌ ریک‌خستن و وه‌زن دروست کردنم پێ شاعیری نییه‌. دیاره‌ وه‌کو که‌ لامیکی زیبا به‌لامه‌وه‌ خۆشه‌ویسته‌، به‌لام ده‌ ئیستلاخی خۆمدا پێی ده‌لێم نه‌زم، نه‌زمی جوان، شێعر به‌شتیکی دیکه‌ ده‌زانم. ئه‌وه‌ نه‌زه‌ری منه‌، له‌باره‌ی شێعره‌وه‌. وه‌ک عه‌رزیشم کردی له‌ ده‌ دوازه‌ سالی را ده‌ستم پێ کردووه‌، به‌لام شێعری کرچ و کالم ده‌گوت.

سه‌ید سمایی: مامۆستا! که‌وابوو به‌مروری زه‌مان، ئینسان هه‌رچی ده‌ زه‌مینه‌ی شێعرا کار بکات ئه‌و کرچ و کالی و به‌ئیستلاخ ئه‌و خامییه‌، پوخته‌ ئه‌بێ و ئه‌گه‌یه‌ته‌ مه‌رحه‌له‌ی ته‌کامل و ره‌خسان. نه‌زه‌رتان له‌م باره‌وه‌ چیه‌؟

مامۆستا هێمن: وه‌للا نه‌زه‌رم له‌م باره‌شه‌وه‌ فره‌قی هه‌یه‌، شاعیریش وه‌کو هه‌موو ئینسانیک فره‌قی هه‌یه‌، هیندییک شاعیر، به‌جه‌وه‌لانییک له‌ ژیانیدا ده‌گه‌نه‌ ته‌کامل. وه‌نه‌بێ هه‌ر ته‌جره‌به‌ بێ. ده‌ورانییک له‌ ژیانیدا ده‌گه‌نه‌ ته‌کامل و ته‌واو بوون، وه‌کو مامۆستا گۆرانی گه‌وره‌، که‌ له‌ ده‌ورانیکی عومری خۆیدا پێم وایه‌ شاعیری وا به‌رز هه‌ر نه‌بووه‌ و نابیتته‌وه‌. ئه‌گه‌ر بروا به‌فرموون، زۆر جه‌ساره‌ته‌ ئه‌وه‌ی عه‌رزده‌که‌م، شێعره‌کانی ده‌ورانی ژیانی ناگاته‌ شێعره‌کانی ناوه‌راستی ژیان...

سه‌ید سمایی: مامۆستا شێعر هه‌یه‌ که‌ بۆ مه‌قته‌عی خاس له‌ زه‌مان و تراوه‌، یانی به‌ده‌رد مه‌قته‌عی خاس له‌ زه‌مان ئه‌خوات، نه‌زه‌رتان له‌م باره‌وه‌ چیه‌؟ باش وا نییه‌ شاعیر شێعره‌که‌ی بۆ هه‌موو زه‌مانیک باش بێ، یانی واقیعییه‌تیکی مه‌لمووس بێ که‌ هه‌موو زه‌مانیک قاییلی ده‌رک بێ؟

مامۆستا هێمن: عه‌رزت ده‌که‌م، ئه‌من ئه‌و شێعره‌ی که‌ بۆ زه‌مانیکی تایبه‌تی ده‌گوتری به‌شێعری نازانم، به‌شوعاری ده‌زانم. ئه‌من پێم وایه‌ که‌ شێعر ئه‌وه‌یه‌ که‌ پاش مردنی شاعیریش زیندوو بێ. هه‌روه‌کو ده‌زانین سێ سه‌د سال له‌ وه‌فاتی ئه‌حمه‌دی خانی مه‌ رابردوو، ئیستا شێعره‌کانی هه‌ر به‌تام و خوین. هه‌روه‌ک بۆ ئه‌و رۆژه‌ی گوتبن وایه‌، قه‌تیش کۆن نابن. شێعرییک که‌ ئیحساسات و عه‌واتفی ئینسان به‌یان بکا ئینسانی واقیعی، ئه‌وه‌ شێعره‌، ئینسان ئه‌و شێعره‌ی ده‌وی. هه‌تا شێعرما بێ و ئینسان ما بێ، ئینسان ئه‌و شێعره‌ی ده‌وی. زۆر شاعیری وا هه‌ن، پێش ئه‌وه‌ی بۆ خۆیان بمرن، شێعره‌کانیان مردوون. زۆر شاعیری و اشمان پێ شک دێ - با هه‌ر باسی کورد نه‌که‌ین -

وهك حافظى شيرازى كه تازه ئيمه دهزانين كه شيعرهكانى چهنده له گهڵ ژيانى نهوړو
ئيمهن. نه گهر ئيجازه بدهى دوو شيعرى حافيزى بخوښمه وه تا قسه كه م وهراست بگهړي:

بيا تا گل برا افشانيم و مى در ساغر اندازيم
فلک را سقف بشكافيم و طرح نو در اندازيم
اگر غم لشكر انگيزد كه خون عاشقان ريزد
من و ساقى بهم سازيم و بنيادش براندازيم

نایا نهو شيعره كوژن دهبي؟ به عه قیدهى من كوژن نه بووه.

سهيد سمايل: به لئى، ماموستا نه وه لئى شاعيرى كورد كه به كوردى شيعرى وتبى كى
بووه؟

ماموستا هيمن: ته عبيرى نه وه برپك گرانه. به للام تا نهو جيبى نه من متاله عم له سه ر
نه ده بى كوردى كردبى، پيموايه نه وه ل دهنگيكي شيعرى كوردى له هه ورامانه وه
به رزبوته وه، ناشانم شاعيره كهى كى بوو. به للام سهيره له هه ورامانه وه له وپه رى جنوبه وه،
په رپوه ته شيمال... شيخ نه حمدهى جزيرى و فهقى ته يران، نهو شاعيره ناسراوانه پيش
نه حمدهى خانى به زاراوهى شيمال شيعريان گوتووه. به للام نه حمدهى خانى ئيتر دنيايه كى
بووه كردوته وه، كه به راستى دهبي خه لكى كورد بو نه به د ئيفتيخار بهو شاعيره بكات.

سهيد سمايل: ماموستا گيان، ههروهك خوژت نه زانى له مه نته فهى كوردستانا له هجهى
فره ههيه، كه نه له هجانه، ههروهك خوژتان نه زانن، به عزيكى جه رديانانى تاريخى و
به هه رحال مه وقه عيه تى جوغرافيايى بوته باعيسى مانى و به عزي له وه هجانه به مروورى
زه مان قابيلى نه وه نهمين، به عزيكيشيان به هه و ل و ته قه لاي خه لكى لانه چن... جا بو
شيعر له ناو له هجه كوردببه كانا كامت پى باشه؟

ماموستا هيمن: نه گهر بو خوژ موكرىانى نه بام، پيم و ابو، له هجهى موكرىان باشتين
له هجهيه بو زمانى كوردى. بو زمانى به كگرتووى كوردى، به للام ده ترسيم نه وهى
به ته عسسوب دابنين، كه نه من و ته عه سسوبيان نه گوتووه. ماموستا جه ميل رۆژبه يانى
ده فه رمووى، موكرىان به ماناى (موغ رپيان) ه، يانى رپگاي نهو موغانه بووه كه له
هه ورامانه وه هاتوون، يا له جى گاي ديكه را، به (درياس/درياز) كه كوئه شارى موكرىانه،
به ويدا رابوردوون و هه ربه كه له وانه هينديك وشهى كورديان به جيه هيشتووه. هينديك
ته عبيرى شيعريان به جى هيشتووه، نه وانه ئيستاش له موكرىانا حيفز كراون
(پاراستراون). نه م له هجه دهروا تا ده گاته نزىك سوله يمانى. دياره له هجهى سوله يمانى تا
حه دديكى له گه ل له هجهى موكرىانى، يانى له هجهى شارى سوله يمانى - نهك له هجهى

ديها ته كانى - فهرقى ههيه، يانى له هجهى موكرىانى ناوه راسته له كوردستاندا.
به عه قیدهى من چاكترين له هجهيه كه ئيمه بيكهينه بناغه بو نه وهى زمانى به كگرتووى
كوردى لئى دروست بكهين.

سهيد سمايل: به لئى، كه و ابو هه م بو په خشان و هه م بو شيعر؟
ماموستا هيمن: به لئى...

سهيد سمايل: ماموستا گيان له ناو شاعيره كورده كاناندا، قه ديه كان، يانى
كلاسيكه كان، كاميات به لاوه باشترو پاراو تره؟

ماموستا هيمن: عه رزت ده كه م من زاراوهى كلاسيك له بارهى شيعرى شه رقيدا
به كه يفى نيبه. به للام شيعرى عهرووزى و هيجايى بلين باشته...

سهيد سمايل: يان شيعرى ته قليدى!

ماموستا هيمن: ... به لئى شيعرى ته قليدى! عه رزت بكه م، به عه قیدهى من، ئيمه
شاعيريكمان نه بوو له نالى به كارتر. نهو شاعيره به پرواى من هه ر له وه خته دا ده بيري
دروست كردنى زمانى به كگرتووى كورديدا بووه. نه تو ديوانى نهو شاعيره به ديقه ت
بخوښنه وه، ته ماشا ده كهى وشهى هه ربه كه له له هجه كانى كوردى تيدايه، جا ناسك
خه ياليشى چ عه رزكه م، چ بلين؟! به تا يبه تى يارى به وشه كردنى ماموستا نالى قابيلى
موقايه سه نيبه له گه ل هيج شاعيريكى تر. نه گهر ئيجازه بدن، دوو شيعرم رهنگه له بهر
بى بوژان بخوښمه وه:

ده و رانييه وهك هيله گى سه ودا سه رى گيژم

بويه به ده قيقى مه سه له هه رچى ده بيژم

هه ر په رجه م و پيشانييه فكري شه و و رۆژم

هه ر گه ردن و زولفه نه مه لى دوور و دريژم

نهو شيعرانهى برپك قولن، كه مانا ليكدانه وه يان وه ختى ده وى... به للام نالى به راستى
شيعرى (سه هل و مومته نبع) يشى هه بووه.

نه وه م زۆر گيپراوه ته وه، جارپك كوژيكي نه ده بى بوو، براى عه ره بى لئى بوو، پيم گوتن
برا عه ره به كان، نهى نهو كه سانهى به خورما فرچكتان گرتووه، نهى نهو كه سانهى ده بن
سيبه رى دارخورمادا په روازه بوون، نایا بو خوژتان شيعريكى وا جوانتان له بارهى خورمادا
ههيه كه نالى ده فه رمووى:

دهخیلت بم نهخیلی یا پروتابی
وهها شیرین و سینه نهرم و دلرّهق

پروا بکه، ههموویان گوتیان نیمانه...

سهید سمایل: ئەگەر ئیجازه بفرموی شیعریکی ههیه که مهتلهعهکهی: «چییه گواره
گوناهی وا به نهستهق/ به گوئی ههلتاوهسیوه، سهر موعهلهق؟!»...

مامۆستا هێمن: لهبارهی گوارهدا، شتیکی دیکه ی جوانتری ههیه زۆر کوردانهیه:
«سهراپای گواره زهردی ترس و لهرزه/ دهلتی عاسیی بووه لهو جیگه بهرزه»

(بهپیکه نینهوه) ئەوه کوردانه تره.

سهید سمایل: بهتیکرایی نالی له سه نهعه تی بهدیی ئیمتیازیکی زیاتری له شاعیرانی
تر ههیه. شیعرهکانی فره بهدیی هاتیا، مامۆستا گیان... نیما، قسهیهکی ههیه، ئیژی
ئەشی ئینسان موسهلهت بی بهسه قافیهدا، نهک قافیه موسهلهت بی بهسه ئینسان. من
وا ده رک ئەکه م له م قسانه، که حهقه من وهزن و قافیه ئەبی ههر هه بی، مونتهها نهک
حاله تی تهقلیدی و عهرووزی هه بی، بۆچوونی جه نابتان له م باره وه چییه؟

مامۆستا هێمن: منیش قسهیهکم ههیه، دهلتیم شاعیر ده بی شیعەر نازاد بکات که خۆی
بۆ خۆی قالب بدۆزیته وه، له «ئه زمونی شاعیریدا» که پیم وایه چاپکراوه له ویدا دهلتیم
ئه گهر من ناله ی جو داییم له وهزنی مه سه ویدا نه گوتبا یه، نه مده توانی کولکووی خۆم
دا برکتیم، به لام ئەگهر «په ری شیعەر» م ده وهزنی هه یجا ییدا نه گوتبا یه هه یچ تامی نه ده بوو،
ئه وه یه پروای من. من شاعیریکم ده پێشدا چوارچۆیه دروست ناکه م بۆ ئەوه ی شیعریک ده
چوارچۆیه و وهزن و قافیه یه کدا بلتیم، لێ ده گهر پیم شیعەر بۆ خۆی ده بی نیته وه. ئەگهر شیعەر
بی ده توانی بی نیته وه، وه زنیش بی نیته وه، قافیه ش بی نیته وه. مامۆستا گۆران شیعری
کوردیی نوێ کردوه، گۆران په نای برده وه بهر فۆلکلۆری کوردی. کام شیعری گۆران تو
هه لده بژیری، که ئەو ده ناو فۆلکلۆری کوردیدا وهزنی نه بی؟ بۆ ئه وونه، شیعریکی که زۆر
به دلمه، نازانم له بیرمه یان له بیرم نییه. «کوردستان گه رام، دۆلا ودۆل پیتوم، نه له شار و
نه له دی، نه مدی کهس، وهک تو جوان بی، تویت و بهس، که چه کوردیک دل پیتی شادی بی،
وهک فریشته و په ریزاد بی...». به لام تو ته ماشا ده که ی له به یته کانی کوردیدا ئەم وهزنه
هه یه.

که ریم قه ییومی: به یتی خه زیم...

مامۆستا هێمن: به لئی، به یتیک هه یه به نیوی خه زیم، ئەوانه ی هه موو تیدا یه. نازانم له

بیرمه یان نا؟ که ریم ئە تو له بیتره؟ به لام ئە گهر هه مووشم له بیر نه بی، شتیکم له بیره که
ده لئی:

سه د وه ستام بۆ بی له لای شیرازی

دووسه د وه ستا بی له لای دریازی

کراسی بدروون بۆ بووکه نازی

ده بلا ته نک بی، نهرم و شلک بی

بۆ بووکه نازی...

ئایا ئەوه ههر ئەو وهزنه نییه؟ ئەما ده فۆلکلۆری کوردیدا ئیتیفاهه ن قافیه ش مه تره ح
بووه. ئەگهر چی ئەمن بۆ خۆم پیموایه مه تره ح نییه قافیه بۆ شیعەر. وهزنم پیم مه رجه،
قافیه م پیم مه رجه نییه. ئەگهر ئە تو فۆلکلۆری کوردی چا تر متاله عه بفرموی ده زانی که
ئەوان قافیه یان ره عایهت کردوه. تیکراری قافیه یان، وهکو له شیعری عهرووزی یا
تهقلیدیدا که ئیوه ده فهرموی، کردوه. ئەوه یان پیم عه یب نه بووه، بۆ ده برینی مه تلّه بی
خۆیان، زۆر جاریان تیکراری قافیه کردوه.

ئومێده وارم رۆژتیک (توحفه ی موزه فه ربیه) که پێشکه ش کراوه به که رترین شای ئییران
یانی موزه فه ره دین شا (گشتیان پیم ده که نن) و ههر بۆ به ش ناوی توحفه ی موزه فه ربیه یه،
به ده ستان بگا و بزانی که به راستی فۆلکلۆری مه چه ند ده ولّه مه نده.

ئهم رۆژانه ئە ده بدۆستیکی کورد بۆی گێرامه وه گوتی: «ده گه ل جه لالی نالی ئەحمه ددا
چووبوینه ده ماوه ند. من ئەو شیعره ی گۆرانییه کوردیه م گوت: من و ده ماوه ند هه ردوو
هاو ده ردین»...

که ریم قه ییومی: ... شه رتیکمان به ست.

مامۆستا هێمن: به لئی، شه رتیکمان به ست... نا، (من و ده ماوه ند، شه رتیکمان
که رده ن/ ئەو ته م و من غه م تا وه رووی مرده ن)

جه لالی نالی ئەحمه د گوتی: ئە ی خاک به سه رمان، ئیمه له داوینی ده ماوه ند ده ژین و
وهک به چه ک کوردیک ناتوانین باسی ده ماوه ند بکه یین.

سهید سمایل: باسی وهزن و کیش و قافیه مان ده فۆلکلۆری کوردیدا کرد. مه سه له یه کی
تر که به نه زهرم لیره دا ماوه، مه سه له ی هۆره یه که ئەویش هه روه کو به یت ئە خویندری
(ده گوتری). ئاهه نگتیک تابه تی هه یه. مونتهها سه ر به ئە وێستا یه، به شتیک له گاتا کانه.

گاتاکانی ئەو ئیستا له کۆنا به ئاههنگی تایبەت خۆبندراوه به ناوی (هۆرئامه نان)، که دوایه تهسحیفی به سهردا هاتوو و وشه ی هۆرئامه نان بووه به هۆره. که لیمه ی هه ورامانیش هه ر له هۆرئامه نانی ئەو ئیستاییه وه بووه. جا چه ز ده که یه که بیرو پای جه نایبشت سه بهارت به هۆره و مه نشه ئی هۆره بزاین که ئەمڕۆش به هه رحال به سوپه تی ئاههنگی که ده یی هه ر ماوه.

مامۆستا هیمن: من له زمانه وانیدا شاره زاییم نییه. به لām له بهاره ی ئەم که لیمه تایبه تیه دا، پروام هه ره که بروای مامۆستای گه وره مان «زه ییحی» یه، که پیموایه راست دهکا که ده لێ هۆره هه ره که کێک بووه له گاتاکان و، زۆر به ئاشکرایه دیاره که که لیمه ی هۆره وه کو ئەهۆر و مزما، ئەهۆر و مزدا دیته بهرچاو. پیموایه ئەو که لیمه هه ر ماوه ته وه.

سه یه د سمایل: به لێ، ئەهه نیش ده فارسیدا که لیمه ی «هۆرا» بۆ ده نگێکی مومته د (کشاو) هه ر به کار نه بری. ئەهه ته هۆره ش هه ر ده نگێکی مومته ده. ئەمن له م با وه ره دام که «هۆرای» ئیستای زمانه ی فارسیش هه ر پاشما وه ی هه مان «هۆرئامه نان» یان «هۆرا» بی که له ئاو ئیستادا بووه.

مامۆستا هیمن: به لێ، خراپی بۆ نه چووی، بۆچی؟ ده کو ردی خۆشماندا «هه را» ماوه. «هه را» یانی بانگ کرن بۆ لای خوا. که وابوو هه رچی ئەم «هه ی» یانه ی له پێشه وه بی و ئەو چه رفانه ی تیدابی، پیموایه مه ربووتن به گاتاکان. ئیتر ماون و ته حریف (سوان و جیگۆرکی) یان به سه ر داها تووه و وایان لیتها تووه.

سه یه د سمایل: مومته ها، ئەو هۆره یان هۆرئامه نانی ئەو وه خته له گاتاکاندا، به عینوانی مونا جات، به عینوانی گات و ستایش ها تووه.

مامۆستا هیمن: به لێ به مانای دو عا کردن ها تووه. مومکینه هه ر به مانای دو عا کردن بی. سه یه د سمایل: ئەمڕۆ هۆره ش هه ر ئەو حاله تی که ده یییه ی هه یه، به عنی له حاله تی شیوازی ئەمڕۆیدا نییه و هه ر حاله تی کۆنی که ده یییه.

که ره یه م که ییو می: شیوازی گوته ی هۆره و خۆبندنی هۆره بۆ خۆی موشه خه سه که جه ره یانی ئەو چۆنه، یه ک نه وه عیبا ده ته، یه ک نه وه لا واند نه وه یه، یه ک نه وه پارانه وه یه، ئەهه ن له حنی سیستی می گوته که ی موشه خه سه.

سه یه د سمایل: مامۆستا گیان! ئیستا ئەهه ر ئیجا ره به ره مووی له زه مینه ی کاری ئەده بی خۆتان پر سیار به کین. ئیستا به چیه وه مه شغو ل، خه ربکی کام کتییان؟

مامۆستا هیمن: عه رزت به کم وه لالا ئەمن ئەهه ن کاره ی تایبه تیم نو سینی کتیب نییه.

ئەمن ئیستا خه ربکم له موجه له یه کدا کار ده کم که به زمانه ی کو ردی خه ربکین له ورمی بلاوی که یه نه وه. به داخه وه کا در مان که من. زۆر مان ها وار کرد بۆ برا کانی هه موو جیگایه ک که یارمه تیمان به دن و، به راستی یارمه تیشیان دا یه. به لām بۆ خۆتان ده زانن که وه زعیکی ناخۆش له وه وه خته رووی دا. به داخه وه ئەو که سه انه ی که نامه یان بۆ نار دووین له سه ر ده شته وه، له پیرانشاره وه، له سه قزه وه، ئیبه که جوایمان بۆ ده نوو سینه وه، به رگه شت ده بوو نه وه. چونکه نازانین بۆ کو ی ئاواره بوون. ئەما ئەوه ی که ئیبه ئاره زو ومانه ئەوه یه که موجه له یه کی فه سلێ لانی که م بلا وکه یه نه وه. دیاره ره نگه دوایه ره خه گرانی کو رد ئەو مه سه ئو ولیه ته ش با وینه سه ر ئەسه ئو ی من. به لām ده مه وێ من ئەو موجه له یه به زمانه ی ئەده بیی کو ردی بلا وکه یه نه وه. ئەما ئەوه ده لیل نییه که ئیبه له موجه له دا، له هجه کانی دیکه ی کو ردیمان له بیر بچیته وه. ئیبه تکا له هه موو قه لām به ده ستان ده که یه که شیعر و په ندی پێشینیان، ئاداب و رسومی کو ردی به له هجه ی خۆیا مان بۆ بنیترن که ئیبه له گو ئشاره که ماندا بلاوی به کینه وه. به تایبه تی زۆر مان پێ خۆشه که وینه ی دیه نه کانی کو ردستان بلا وکه یه نه وه. ره نگ بی خوا یارمه تیمان بدا یه که م موجه له یا گو ئقاری کو ردی بی که مه سه وه ر (ره نگی) ده بی، جا ئیوه و هیبه تی ئیوه.

سه یه د سمایل: به لێ، مامۆستا گیان موجه له که ناویکی تایبه تی هه س؟

مامۆستا هیمن: نه خیر، خه ربک نین ناویکی تایبه تی بۆ دروست که یه، ئەهه رچی هیندی که له برایان ناویان بۆ دۆزیوه ته وه، به لām چونکه موجه له یه کی فه سلیه جاری ناومان بۆ دانه ناوه، ئومیده وارم بگاته جیگایه کی گه وره تر له ناو.

سه یه د سمایل: مامۆستا گیان، مه جمه عه عیلمیه که تان، یا ئینتشاراتی سه لاهه دینی ئەبووی جگه له م موجه له یه کاری تری فه ره نگه کی ئەکا؟

مامۆستا هیمن: به لێ، تا ئیستا پینج کتیبمان نار دۆته ژیر چاپ و ئەهه ن له ژیر چاپدان، که یه کێک له وان دیوانی نالی ئەو شاعیره گه و ره به شه رحه وه که مامۆستا مه لا که ره یی مو ده ریس و کو ره کانی له سه ربان کو ردوه. ئەوه ی دیکه دیوانی وه فاییه که شاعیرێکی مه هابادییه. دوو کتیبی نه سری هه ن، یه کیش فارسییه (کرد در تاریخ بیگانگان) که به عه قیده ی من هه ر ده بوو به فارسی بی هه تا برا فارسه کانا مان بزاین ئیبه چ زه جری کمان کیشا وه له توولی تاریخدا. له به رو ده ی ئەو کتیبه مان به فارسییه. ده نا باقی دیکه مان ئەوه ی ده ژیر چاپدان کو ردین. پیموایه زۆر زو وه که ونه ده سته ی خۆبندرا ن ئینشالا.

سه یه د سمایل: نیازتان هه یه که ئیدامه ی به دن و کو ره که هه ر کاری ئەده بی بکا؟

ماموستا هیمن: عه‌رزم کردی، له‌م رۆژانه‌دا لێیان پرسیم تو بۆ له‌ ورمیی، چده‌که‌ی؟ گوتم ئە‌من گەر کارمه‌ندیکی ره‌سمیش بووبام ئە‌لعان بازنشسته‌ بووم. به‌لام عیشق به‌زمانی کوردی، عیشق به‌ئاداب و رسومی کوردی، عیشق به‌خه‌لکی کورد، منی وادارکردوه‌ به‌ و پیرییه‌ به‌ و نه‌خۆشیییه‌وه‌ بچم و ده‌و موجه‌له‌یدا کارئ بکه‌م، له‌و کۆرهدا کارئ بکه‌م. ئومێده‌واریشم زۆر پتر سه‌رکه‌وتوو بین. به‌لام شتیکی که‌ لێره‌دا ده‌مه‌ویست بیلیم ئە‌وه‌یه‌ که‌ ئیمه‌ که‌شف و که‌رامه‌تمان نییه‌ بزانی «ئاغای حوسینی» یه‌ک له‌ سه‌نه‌نده‌ج هه‌یه‌ و شاعیره‌. ده‌بی ئە‌و خۆی به‌مه‌ بناسینی جا ئیمه‌ بزانی شاعیره‌ یان شاعیر نییه‌.

ئیمه‌ ده‌فکری وه‌ی داین کۆرپکی زۆر گه‌وره‌تر ته‌شکیل بده‌ین. جا له‌هه‌ر جی‌گایه‌کی بوو. ده‌بی بزانی کێ ده‌عه‌وت ده‌که‌ین بۆ ئە‌و کۆرهدی، بزانی کێ ده‌بی له‌و کۆرهدا خاوه‌ن نه‌زه‌ری. له‌به‌روه‌ی تکا له‌ هه‌موو ئە‌و قه‌له‌م به‌ده‌ستانه‌ ده‌که‌م که‌ کوردییان خۆشده‌وی، که‌ ئە‌و میله‌ ته‌ بی به‌شیه‌یان خۆشده‌وی، که‌ ئە‌و میله‌ ته‌ لێقه‌وماوه‌یان خۆشده‌وی له‌ ناردنی ئاساری خۆیان درێغی نه‌که‌ن.

سه‌ید سمایل: ئینشاللا، هیوادارین که‌ هه‌موو لایه‌ک بێن به‌ده‌نگتانه‌وه‌. ئە‌وانه‌ که‌ مایه‌یان هه‌یه‌ و ده‌توانن خزمه‌تی بکه‌ن به‌کورد و فه‌ره‌نگی کوردی به‌ده‌نگتانه‌وه‌ بێن و یارمه‌تیتان بده‌ن. ئە‌گه‌ر ئیسه‌ که‌موکۆرییه‌کتان بێ، به‌هه‌رحال چون سه‌ره‌تای کاره‌، هیوادارین به‌مرووری زه‌مان ئە‌م که‌موکۆرییه‌ لایچن و جه‌نابت له‌و مه‌جمعه‌ عیلمیه‌دا هه‌ر بێنی ئیشاللا بۆ داها‌توو.

ماموستا هیمن: مان و نه‌مانی من موهیم نییه‌، ئیوه‌ بێن، زمانی کوردی بێنی، من ده‌بی رۆژیک هه‌ر بچم، به‌لام نه‌ کورد ده‌مرئ و نه‌ زمانه‌که‌ی.

سه‌ید سمایل: ماموستا گیان، من وه‌ک بزانی ناله‌ی جودایی که‌ ئاخیرین دیوانی ئیوه‌ بووه‌ که‌ گه‌یه‌ته‌ ده‌ستمان، خه‌لکیش حه‌قنه‌ن چاوه‌روان که‌ له‌ ئاینده‌دا کارێکی ترتان بلاوبیتته‌وه‌ ئیشاللا، ئایا خۆشتان به‌ته‌مای ئە‌وه‌ نین که‌ له‌ ئاینده‌دا دیوانه‌ شیعریکی ترتان بلاوبیتته‌وه‌؟

ماموستا هیمن: (به‌پێکه‌نینه‌وه‌) وه‌للاهی ئیمه‌ تا ئیستا هه‌ر قسه‌ی جیدمان کردوه‌، به‌لام با شۆخییه‌کیش بکه‌ین. مریشک ئە‌گه‌ر پیر بوو له‌ هیلکه‌ ده‌چیتته‌وه‌، پیم وایه‌ شاعیریش ئە‌گه‌ر پیر بوو له‌ هیلکه‌ ده‌چیتته‌وه‌. پیم وانییه‌ دیوانه‌ شیعریکی تری منتان به‌ده‌ست بگا، به‌لام هه‌تا ده‌مرم ده‌نووسم، نه‌سر ده‌نووسم.

سه‌ید سمایل: ماموستا، ئە‌و شیعرا‌نه‌ی که‌ به‌هه‌انه‌ داتان ناوه‌ بۆ بۆمبارانی بانه‌، بۆ بۆمبارانی پیرانشار، هه‌ر ئە‌وانه‌ به‌شێوه‌ی کتیبیک بلاوبیتته‌وه‌ باشتر نییه‌؟

ماموستا هیمن: زۆرم کتیبی بچووک خۆش ناوی، ون ده‌بی له‌نیو قامکاندا. ره‌نگه‌ شتیکی وه‌ک تاریک و روونیشم تازه‌ بۆ دروست نه‌بیتته‌وه‌.

سه‌ید سمایل: ماموستا شیعری فارسیته‌ هه‌یه‌ یان نا؟
ماموستا هیمن: نه‌خپێر.

سه‌ید سمایل: تا ئیستا شیعری فارسیته‌ نه‌بووه‌؟

ماموستا هیمن: به‌مندالی شیعری فارسیم ده‌گوت، زۆر خراپیشم ده‌گوت، چونکه‌ به‌عه‌قیده‌ی خۆم ته‌سه‌لوتم به‌سه‌ر زمانی فارسیدا نه‌بووه‌. برواشم وایه‌ قسه‌ی حاجی قادری کۆبی زۆر به‌جیبه‌، له‌باره‌ی ئە‌و شاعیرانه‌ی که‌ به‌زمانیکی تر شیعری ده‌لێن که‌ ده‌فه‌رموی:

وه‌ک مریشکی که‌ عه‌قلی نه‌هینئ
بیت و جوجکه‌ی م‌راوی هه‌لینئ
ناگا که‌ هاتوو گه‌یشته‌ جوگه‌له‌یه‌ک
ناچیتته‌ شوینی که‌ بمرئ جوجه‌له‌یه‌ک
جیبی ئە‌وی ئیشکه‌، جیبی ئە‌ویش ئاوه
تێده‌گا هه‌ر قون درانی پێ ماوه

که‌رمی قه‌ییومی: ببوره‌ ماموستا، زۆر به‌جیبه‌ که‌ ئاغای «حوسینی» یش شیعریکمان له‌ شیعره‌کانی خۆی بۆ بخوینیتته‌وه‌.

سه‌ید سمایل: شیعره‌کانی من ئە‌لبه‌ته‌ بۆ ئە‌وه‌ ناشین که‌ له‌ خزمه‌ت ماموستا هیمن و جه‌نابتانا بخویندرینه‌وه‌، به‌لام به‌سه‌رچاو منیش له‌ شیعره‌کانی خۆم قه‌تعه‌به‌کتان بۆ ده‌خوینمه‌وه‌، به‌لام ئە‌گه‌ر ئیجازه‌ بده‌ن سوئالێکی تر له‌ ماموستا بکه‌م که‌ تا ئە‌ندازه‌یه‌کیش خاریج له‌ به‌حسه‌که‌مان نییه‌.

ماموستا هیمن: فه‌رموون.

سه‌ید سمایل: به‌لێ، ماموستا هه‌ژارت له‌ نه‌سرا پێ به‌قه‌وه‌ت تره‌ یان له‌ شیعرا! یان له‌ هه‌ردووکیان؟

ماموستا هیمن: به‌عه‌قیده‌ی من سوئالێکی بریک گرا‌نه‌. هه‌ژار له‌ نه‌زم و نه‌سردا، له‌ هه‌ردووکیاندا زۆر قه‌ویییه‌. به‌لام ئە‌وه‌ی ئە‌من پێی ده‌لیم شیعری زۆر که‌م له‌ شیعری هه‌ژاردا هه‌یه‌، ئیلا له‌ (به‌ره‌و موکریان)یدا نه‌بێ که‌ سۆزی ئاشقانه‌ و شاعیرانه‌ی تێدا به‌ و تێیدا ده‌بینی.

سه‌ید سمایل: عیده‌یه‌ک لایان وایه‌ که‌ ماموستا هه‌ژار له‌ نه‌سرا باشتره‌ له‌ شیعری. له‌

نەسرا بە قەوەتتەرە. لە بەر ئەمە بوو ئەم سوئالەم عەرز کردن.

مامۆستا هیمن: بیگومان، عەرزت دەکەم کە هیچکە سمان نییە لە مامۆستا هەژار کوردیزانتر بێ، قەلەمیتکی زۆر جوانی هەیە، هەم لە نەسریدا و هەم لە نەزەدا، بەتایبەتی دە تەرجەمەدا. یانی من تەرجەمە ی خەیا می مامۆستا هەژارم پێ لە ئەسلە کە ی کە متر نییە. جا ئەگەر حەمەلی نە کەن بە سەر تە عە سسویە و، پیتموایە لە ئەسلە کە ی خراپتر نییە، چونکە هەم مە فەوومی شیعرەکانی خەیا می هینا و تە وە و هەم خزمەتی بە زمانی کوردی کردووە کە و ابوو دوو خزمەتی کردووە ئە و لە ویدا.

سەید سەمایل: خە لکیش تا ئە ندا زە یە ک لە و با وەرە دان کە خۆ ی تە نە وە ی هینە کانی هە ژاریان لا خۆ شترە لە فارسییە کە. با وەر کە عە لاقە شیان پیتە وە هە یە، بە لām لە بەر پاراوی شیعرەکانی مامۆستا هە ژار، حە ز ئە کە ن ئە و بخوینە وە.

جا ئە گەر ئیجازە بفرموی لە شیعرەکانی خۆ شم هەر چە نە قابیلی نییە، قە تە یە ک ئە خوینە وە:

کۆلی گریان و ئەسرینم وە کو چۆم دایە ناق ئیمشە و
لە خە لۆە تە خانە یی غە مە دا من و چا و پکی زاق ئیمشە و
لە کونجی نائومی دیدا لە پیمە کۆت و بەندی غە م
چلۆن رینگە ی ئومید بپریم کە ماوم پێ لە فاق ئیمشە و
کە رۆی، دین و دلمی برد بە جاری ئە و بە بی رە حمی
لە دلدا لی ئە دا تاسە ی دیار و ئیشتیاق ئیمشە و
لە مە یدانە ی ژیا نە دا بە رە و ئا و ات و ئا مە انجە م
چی یە ئە سپی مرادی من کە و نا دا و زاق ئیمشە و
لە هیجری ئە و مە لە ک شپۆە بە شم هەر دە رد و نالی نە
خودا کە ی بێ، نە جاتم بێ لە دە س دە رد و فە راق ئیمشە و
غە ریب و مە نزلتی هیوام نشی و و پر لە هە و رازە
چلۆن ئە م رینگە یە بپریم، بە بی تۆ شە و تفاق ئیمشە و

مامۆستا هیمن: پیتموایە ئاغای حوسینی تە واز و عە کە ت بێ جی بوو، ئە و شیعرە لە ریزی غە زە لە هەرە جوانە کانی کوردی حیساب دە کړی.

سەید سەمایل: تا ئیستا شیعرم قوربان بۆ کە س نە خویندۆ تە وە، یانی لای هیچ کە س نە م

وتوو کە شیعرم هە یە. مە ن زو ریش لە خویندە نە وە ی ئە وە، ئە مە بوو کە جە نابتان ئی زهاری نە زەر بکە ن کە پە سندی جە نابتان بێ.

مامۆستا هیمن: بە راستی جوان بوو کاکە.

سەید سەمایل: ئە گەر ئیجازە بفرموی، ئە م جار نۆ رە ی جە نابتانە کە بە دە نگی خۆ شی خۆ تان شیعرێ کمان بۆ بخوینە وە.

مامۆستا هیمن: شیعرێ ک کە بۆ خۆ م خۆ شم دە و ی، شیعرێ کە بە نیتوی (ئیبوارە ی پایز). هەر چە نە بە داخە وە لە گە ل ئە م فە سلە یە ک نا گرتتە وە، دە بی ببورن لیم کە شیعرە ی ئیبوارە ی پایز لە بە یانی بە هاردا دە خوینە وە، بە لām خۆ م پیم خۆ شە:

لە ئاسۆ یە کی دوورە دە ست
ئا و ابوو زە ردی پایزی
دە تگوت بوو کیک ی بێ نازە
پە رده جی دیتلی بە زیزی
پە لئە هە و ریک ی چلکنە
گرتی سوو چیک ی ئاسمان
گە لای زە ردی داریک وە ری
زریان بردی بە رە و نە مان
(هتد)

سەید سەمایل: خۆ ش بی مامۆستا گیان، بە راستی فرە بە تین و تە ئسیر بوو، هیوادارین سەر کە و توبی. مامۆستا هەر وە ک خۆ ت ئە زانی بۆ ریزلی تان بە بۆ نە ی حە فتە ی موعە لیمە وە، بە شداریتان کە ر دبوو لە ئا هە نگی شە و ی شیعرێ کە کە لە هونە رستانی سە نە تیا ریک خرابوو، حە ز ئە کە ی ن بفرموی نە زە رتان لە و بارە وە چ بوو؟ ئە و شە وە شیعرتان بە دل بوو یان نا؟

مامۆستا هیمن: بە لئی بە راستی زۆرم بە دل بوو. بۆ هە موومان خۆ ش بوو، ئە وە پیتشەرە فتیک ی زۆر گە و رە یە، ئیمە دە بی قە در ی بزانی ن.

بە لām لە بارە ی شیعرە ی شاعیرە کاندا، بە راستی شیعرە ی وایان هە بوو لە ئە و جی شیعریدا بوو. هەر و ا شاعیری چاکیشمان دی کە شیعرە ی خۆ یان لە ویدا نە خویندە وە، بۆ مە یان خویندە وە کە بە راستی شیعرە ی زۆر چاکیان هە بوو.

به‌لام هەر ئه‌و شه‌وه، که ده‌و به‌نامه‌یه‌دا دوو شی‌عیری زۆر درێژی من خوی‌ندرانه‌وه، وه‌سیه‌تیک ده‌که‌م بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان، تا پێیان ده‌کری شی‌عیری کورت بلێن با خوی‌نەر و گوێگر ماندوو نه‌که‌ن. چونکه ئه‌و برا کاشانییه‌ی که شی‌عیری هه‌وه‌لێی به‌راستی سه‌رنجی منی راکیشا، که داوای شی‌عیری دیکه‌یان لێکرد ئیدی ئه‌و تام و خوییه‌ی نه‌ما...

هەر ئه‌وه به‌سه بۆ ئه‌وه‌ی ئیتمه‌ عاده‌ت بکه‌ین شی‌عیری کورت بلێن. چ له‌وه‌ی چاکتره‌ که گوێ نه‌ده‌ینه‌ قه‌واعیدی عه‌رووزی و نازانم قه‌واعیدی شی‌عیر و له‌هەر جی‌گایه‌کی ئی‌حساسی خۆمان براره‌وه، قه‌له‌مه‌که‌ دانێین و چیدیکه‌ نه‌لێین.

دیسان نالی نه‌مر مویته‌گیری ئه‌و شته‌یه‌ که غه‌زه‌له‌ جوانه‌کانی ئه‌غله‌بیان چوار یا پینج شی‌عیرن. ئه‌وه وه‌سیه‌تیکمه‌ بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان که هه‌شو ده‌شی‌عیریاندا نه‌بێ، دیاره‌ شی‌عیر به‌پیاوی نبیه‌، ئی‌حساس به‌شاعیر نبیه‌، وا ده‌بێ ناپرێته‌وه و درێژ ده‌بێ. ئه‌مما ئه‌گه‌ر پێیان کرا کورتی بکه‌نه‌وه.

ئه‌وه وه‌سیه‌تی منه‌ بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان.

سه‌ید سمایل: زۆر ته‌شه‌کور ده‌که‌ین له‌ راه‌نوما‌یی‌تان هه‌روا له‌ توو‌پێژه‌که‌تان مامۆستا گیان.

تییینی:

۱- له‌کاتی ئه‌و توو‌پێژه‌دا، هیشتا گۆفاری «سروه» ناوی لێ نه‌ندرابوو.

۲- که‌رمیی قه‌ییوومی که‌ له‌م توو‌پێژه‌دا ناوی هاتوو. نووسه‌ریکی کارامه‌ی خه‌لکی مه‌ه‌باده و ماوه‌یه‌کی زۆر پیاوانه‌ شان به‌شانی مامۆستا هیمن به‌نانه‌زگی سروه‌ی هه‌لسوو‌راند. کاتی مامۆستا هیمن کۆچی داوی کرد، ته‌له‌فۆنم له‌ که‌رم کرد و پرسیم سروه‌ چی لێ دێ؟ گوتی خوا یاریکار بێ هه‌تا چه‌ند رۆژی دیکه‌ وتاره‌کانی ژماره‌ی ۵ ئاماده‌ ده‌که‌م و ده‌یان‌ه‌یتمه‌ که‌رم‌شان و نیشانی مامۆستا سه‌ید تاهیر و مه‌لا محمه‌د و تۆیان ده‌ده‌م، ئه‌رخه‌یان بن ناهێلم نه‌مانی هیمن ببێته‌ هۆی نه‌مانی سروه. له‌ زه‌مانی مامۆستا هیمندا، گۆفاری «سروه» چوار ژماره‌ی لێ بلاو‌کرایه‌وه.

۳- سه‌ید سمایلی حوسینی، شاعیر و نووسه‌ری مه‌ریوانییه‌ و ئیستا له‌ سنه‌ ده‌ژی.

له‌ گۆفاری «گزی‌نگ»ی ژماره‌ ۲۳ به‌هاری ۱۹۹۹ بلاو‌کراوه‌ته‌وه.

له‌ به‌هاری شیلاناویوه‌ تا پایزی ورمی

هاوینی ۱۹۸۵، داوی نی‌زیکه‌ی ده‌ سال دوورکه‌ته‌وه، بۆ یه‌که‌م جار گه‌رامه‌وه بۆ کوردستان. له‌ ورمی چوومه‌ ئینتیشاراتی سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییوی و گۆفاری سروه، که ئه‌و ده‌م تازه‌ دامه‌زرا‌بوون، بۆ سه‌ردانی مامۆستا هیمن، که ده‌ سالی رێک بوو چاو‌م پێی نه‌که‌وتبوو. دوا‌جار که یه‌که‌مان بینیوو هاوینی ۱۹۷۵ بوو. ئه‌وه‌ش چیرۆکیکی خۆشی هه‌یه، هیوادارم له‌ ده‌رفه‌تی دیکه‌دا بتوانم باسی بکه‌م.

ئێواره‌ی رۆژی ۱۹۸۵/۷/۲۵ له‌گه‌ل دۆستیکدا میوانی ماتی مام هیمن بووین. ئه‌و شه‌وه تا دره‌نگی دانیش‌تین و قسه‌ و باسیکی یه‌که‌جار خۆشمان کرد. ئه‌م گفتو‌گۆیه‌شمان هه‌ر له‌و دانیش‌ته‌دا ئاماده‌کرد. رۆژی دواتر ۷/۲۶، مالا‌وا‌ییم له‌ مام هیمن کرد و چووم بۆ سا‌بلاغ. مامۆستا زۆری تکا کرد که له‌ گه‌رانه‌وه‌دا دوو سی شه‌وی دیکه‌ له‌ لایان مینمه‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه هه‌رگیز رێک نه‌که‌وت و ئیدی چاو‌م پێی نه‌که‌وته‌وه. له‌م ژماره‌یه‌دا به‌شی یه‌که‌می گفتو‌گۆیه‌که‌ بلاوه‌که‌ینه‌وه. به‌و هیوا‌یه‌ی پاشماوه‌که‌ی له‌ یه‌ک یا دوو به‌شی دیکه‌دا، له‌ ژماره‌کانی داها‌توودا، بکه‌وتیه‌ به‌رچاوی خوی‌نهران.

فه‌هاد شاکه‌لی مامۆستای کورد

* لای میلیله‌تانی دیکه، ده‌زانی شتی‌ک هه‌یه پێی ده‌لێن فه‌ره‌ه‌نگی ناوداران.

- به‌لێ...

* ئه‌گه‌ر له‌ فه‌ره‌ه‌نگی ناوداران کوردا ناوی هیمن بنوسری. ده‌ته‌وی چی له‌سه‌ر بنوسری، چۆن بنوسری؟!

- پ‌روا بکه، بنوسن شاعیریکی لادیی کورد بووه که فه‌ره‌ه‌نگی میلیله‌ته‌که‌ی خۆی له‌ چارچیوه‌ی شی‌عیردا به‌خه‌لک نیشان داوه. من بۆ خۆم پێم وایه هونه‌ریکی دیکه‌م نبیه‌ (جگه له‌وه‌ی) که ژبانی میلیله‌ته‌که‌ی خۆم نیشان ده‌ده‌م، ئه‌وه‌نده‌ی توانییم، ئه‌وه‌نده‌ی شی‌عیر ئی‌جازه‌ی دا‌بم، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانای شاعیرمیدا بێ...

* یانی له‌ ریزی شاعیراندا باس بکری...

- ئه‌گه‌ر کورد نه‌بام، به‌عه‌قیده‌ی من ده‌بوو له‌ ریزی نووسه‌راندا باس بکه‌ن. به‌لام چونکه کورد هه‌لی وای بۆ هه‌لنه‌که‌وتوو کتیبی گه‌وره‌ بنوسنی، یا رۆمان بنوسنی، یا

داستان بنووسی، حه تتنا مه‌قاله‌ی سیاسی بنووسی... ده‌نا من بۆ خۆم پێم وابوو ئەگەر له ولاتیکی پێشکه‌وتوودا بام نووسەر ده‌بووم، له‌پێش وه‌یدا شاعیریم.

* ئیستا به‌هه‌ر حال تۆ شاعیری.

- به‌لێ ئەلئان شاعیرم.

* باش به‌لای تۆوه‌ی شیعیر چییه‌؟!!

- به‌لای منه‌وه‌، شیعیر کۆل و کۆ و هه‌ستی ده‌روونی ئینسانیکه‌. له‌هه‌ریه‌ک له‌ حیسسه‌کانی ئینسانیه‌وه‌، یانی چ له‌ حالێ شادیدا، ده‌رپرینی ئەم هه‌سته‌ ده‌بیته‌ شیعیر، چ له‌ حالێ ناخۆشیدا، که‌ به‌داخه‌وه‌، من به‌شاعیری غه‌م مه‌شهورم، چونکه‌ ژیا نیشم هه‌ر سه‌رتاسه‌ر پر بووه‌ له‌ غه‌م و داخ و، ئەویش هه‌ر ئیلهامم له‌ نه‌ته‌وه‌که‌م وه‌رگرتوه‌، چ بکه‌م؟! وه‌ختیکه‌ی من شاعیری نه‌ته‌وه‌یه‌کی بووم که‌ هه‌مووی بۆ خۆی غه‌م و داخه‌، منیش هه‌ر غه‌م و داخم دیوه‌. له‌به‌ر وه‌ی شیعیره‌کانم هه‌مووی بۆنی غه‌می لێ دی. زۆر که‌مه‌، هه‌ر نییه‌، له‌ ته‌واوی شیعیره‌کانی مندا خه‌لک وه‌پێکه‌نین بخه‌ن. هه‌ر وه‌ گریانیا ن ده‌خه‌ن.

* تۆ باسی ئیلهامت کرد. به‌لای تۆوه‌ی ئیلهام، به‌وه‌ مه‌عنا کۆنه‌ی که‌ ده‌گوترا، به‌راستی هه‌یه‌؟!!

- نازانم، ئەو ئیلهامه‌ی که‌ پێت وابی فریشته‌یه‌ک، یا په‌رییه‌ک، باوجودیکه‌ی من ئەوه‌م گوتوه‌، یا شه‌یتانیک دێته‌ بن هه‌نگلی پیاوی، وه‌ شیعیری پێ ده‌لێ، من پروام به‌وان نییه‌. به‌لام پێم وایه‌، دیتنی ده‌یه‌نیک یا بیستنی داستانیکی، شتیکی له‌ دلێ یا له‌ خه‌یالی - شاعیردا به‌دی دێتی، که‌ ئەوه‌ ته‌عبیری ئیلهام، له‌باره‌ی ویدا دروسته‌ و من بۆ خۆم، هه‌ر ئەوه‌بووه‌، وه‌ختیکه‌ی، مه‌سه‌له‌ن بۆ نمونه‌ ده‌یگێرمه‌وه‌، من به‌شارتیکه‌ گه‌وره‌ی وه‌ک سوله‌یمانیدا، ئیوارتیکه‌ی پایز رۆیشتم، چۆل چۆلم دیوه‌. ئا ئەمه‌ منی هان دا شیعیری (ئیواره‌ی پایز) بلێم. وه‌ خۆت ده‌زانی نه‌ باسی سوله‌یمانی تێدایه‌ و نه‌ باسی کوردیشی تێدایه‌. به‌لام ئیواره‌ییکی پایز بوو که‌ من دیتم شاری سوله‌یمانی چۆل بوو. هه‌ر ئەمه‌ بوو به‌باعیسی ئیلهامی وه‌ی ئەو شیعیره‌ بلێم. به‌لێ من ئەوه‌ به‌ئیلهام ده‌بینم. له‌ راستیدا، ده‌ناسم...

* تۆ لێره‌دا بۆ تاکه‌ تیکستی، با بلێین بۆ تاکه‌ شیعیری باس ده‌که‌ی. به‌لام بۆ ده‌ست پێکردن، به‌شیعیر نووسین، هه‌ر کابراکه‌ ده‌بیته‌ شاعیر، ئەوه‌یان چۆن ته‌فسیر ده‌که‌ی؟!!

- به‌عه‌قیده‌ی من، شاعیری واقعی هه‌ر ئەو که‌سه‌یه‌ که‌ وه‌کو وێنه‌ هه‌لگرتیک وێنه‌ له‌ شت هه‌لگرتی، بیخاته‌ ناو خه‌یالی خۆی و به‌خه‌یالی خۆی بیرازتێتیه‌وه‌. به‌پروای من شاعیری واقعی که‌سه‌یکه‌ که‌ له‌ ژیا ن ئیلهام وه‌رگرتی له‌ ژیا ن ئینسانی، له‌ ژیا ن

ده‌رووبه‌ری خۆی. یه‌کتیک له‌ نه‌زه‌رییه‌کانی من له‌باره‌ی شیعیره‌وه‌ گوتومه‌ و هیندی که‌سه‌ ته‌ئیییدی ده‌کا و هیندی که‌سه‌ ته‌ئیییدی نا‌کا، من پێم وایه‌ شاعیر ناتوانی له‌ چوارچێوه‌ی ده‌رووبه‌ری خۆی به‌جێته‌ ده‌ری. یانی ئەلئان من شیعیرتیک له‌سه‌ر سویدیکی، که‌ نه‌مدیوه‌، بیلێم، پێم وایه‌ شیعیر نییه‌، خه‌یالیکه‌ بۆ خۆم کردومه‌... شتیکی بیتامی لێ ده‌رده‌چی، به‌لام وه‌ختیکه‌ی من له‌ ولاتیکی ده‌ره‌وه‌ی کوردستان ده‌مه‌وی شیعیر بلێم، ته‌ماشای ده‌که‌م کوردستانم دیته‌وه‌ یاد. هه‌ر وه‌کو له‌بیرمه‌، له‌ جیگایه‌کی شاخاوی و به‌رده‌لان و جه‌نگه‌لدا، شه‌ویکی نیوه‌شه‌و، من گوێم له‌ ده‌نگی بولبولان ده‌بوو، لای به‌یان، کوردستانم هاته‌وه‌ بیری، ولاتیکی دووریش بوو له‌ کوردستان، ئەو شیعیرم گوت:

به‌یان ئەنگوت و شه‌و رابرد و من هیشتا خه‌وم نایه‌

ده‌خوین بولبول و قومری، به‌لام قاسپه‌ی که‌وم نایه‌

خه‌یال ده‌مباته‌ جیژوانی شه‌وانی لاوه‌تی ئەمما

خه‌رینگی بازنه‌ و خه‌رخال و به‌رمووری ئەوم نایه‌

هه‌رچی کردم، نه‌متوانی له‌و موحیته‌، له‌و ده‌رووبه‌ره‌ی خۆم ئیلهام وه‌رگرم بۆ ئەو شیعیره‌ی گوتومه‌، هه‌ر خه‌یال برده‌یه‌وه‌ کوردستان و بازنه‌ و خه‌یالی که‌چه‌ کوردتیک.

* تۆ پێت وایه‌ بۆچی بووی به‌شاعیر. بۆ نه‌بووی به‌شتیکه‌ی تر؟

- به‌لێ... ره‌نگی ئەگه‌ر پێشه‌کی تاریک و روون به‌خوینیه‌ته‌وه‌، له‌ویدا نووسبومه‌، من تا له‌ مه‌درسه‌ی سه‌ره‌تاییدا ده‌مخویند، هه‌یچ پێم وانه‌بوو ئەده‌بیات چییه‌. له‌ هه‌موو ده‌رسه‌کانیشمدا هه‌ر وه‌ک یه‌ک بووم، یانی ده‌رسی ریازیش و ئەده‌بیشم هه‌ر وه‌ک یه‌ک بوو. به‌لام وه‌ختیکه‌ی چوومه‌ حوجره‌ی فه‌قییان بۆ ده‌رس خویندنی، له‌وی زۆر باسی شیعیر و ئەده‌ب ده‌کرا، و من له‌ پێشدا ئەوه‌ شیفته‌ی کردم بۆ لای شیعیر و ئەده‌ب. له‌ پێشدا پێم وانه‌بوو شیعیر چییه‌؟!!

پێم وابوو وه‌زنه‌ و قافییه‌یه‌ و هه‌رچی وه‌زنه‌که‌ی له‌بارتر و قافییه‌که‌ی گرانترب، شیعیری چاتر ئەوه‌یه‌. به‌لام زۆری پێ چوو تا تێگه‌یشتم، شیعیر به‌یانی ئیلهاماتی شاعیره‌. وه‌ به‌خته‌وه‌رم که‌ ئەغله‌ب له‌و، یانی سه‌دی نه‌وه‌د و پێنج له‌و شیعیرانه‌ی که‌ له‌و وه‌ختیدا، پێش وه‌ی بزانه‌ شاعیری چییه‌ (نووسبوم) به‌تلاون، وه‌ شکور نه‌بوونه‌ به‌لا به‌سه‌رمه‌وه‌، ئەلعانه‌کانی، حاشایان لێ بکه‌م!

* ئەوانه‌ی که‌ باوکت سووتاندنی...

- ئەوانه‌ که‌ باوکت سووتاندنی... ده‌ستی خۆش بی...

* ئىستا، بههرحال، ئهگه ر خۆت ويستبىت يا نا، يه كىكى له شاعيره گه وره كانى كورد. بهلام كه ئىسته ئاور بۆ دواوه ئه ده يته وه سه يري شيعرى خۆت ئه كهى، پىت و ايه چىت خستۆته سه ر شيعر، چىي تازت هيتاوه؟!

- له بارهى قالبى شيعره وه پىم وا نىبه شتىكى تازم هيتا بىته گۆرى... وه كو بۆ خۆم له جىتگايه كى دىكه شم گوتوه و ئه لعانىش تىكرارى ده كه مه وه، وه ختىكى خه يالىتى شاعيرانه به رىنگم پى دىگرى شيعر تازاد ده كه م بۆ خۆى قالب بۆ خۆى بدۆزىته وه. من قهت ده پىشدا قالبم بۆ شيعر نه دۆزىته وه تا شيعر له و قابله دا بلىم... له بهر وهى له بارى قابله دا تهنيا شيعرىكى، پارچه شيعرىكى كه من پىم و ايه پىش من هىچ شاعىرىكى كورد ده و قابله يدا شيعرى نه گوتوه (شهنگه بىرى) يه كه مه، پىم و ايه له پىش مندا هىچ كه س ده و قابله دا شيعرى نه گوتوه... با ئه وه شت له پىشدا بۆ ته شرىح كه م، كه هىچ يهك له شاعيره كانى مه، قابلىكى نوتيان نه هيتا وه ته گۆرى، من ده توانم به درىژى بۆت سابىت بكه م، كه مامۆستا گۆران، كه ئىمه به شاعىرىكى نوتى ده زانين، هونه ره كهى ئه وه بوو گه راوه ته وه بۆ وه زنى هىجايى، كه وه زنى هىجايى وه زنىكى فۆلكلورىكى زۆر كوئى كورده، يانى گه راوه ته وه بۆ وه زنى.

* هه مو وه زنه كانى گۆران...؟!

- ته قرىبه ن، هىچى نىبه له فۆلكلوردا نه بى... يانى نه هه مو وه زنه كانى ديوانه كهى، ئه وهى پىي ده لىن شيعرى نوتيه كهى. ئه وى شيعرى نوتيه كهى، ئه تۆ توحفه ي موزه فه رىبه ي چاك پروانه، هه مو وه زنه كانى تىدايه. بهلام ئه و پرىكى كورت و درىژ كوردونه وه. مامۆستا گۆرانىكى ده لى:

كوردستان گه رام

دۆلا و دۆل پىوام

نه له شار و نه له دى

نهمدى كه س

جوان بى وهك تۆ

تويت و به س

كچه كوردى وهك گول و ابى، كوردستانى پى ئاوابى...

برۆ ته ماشاى توحفه ي موزه فه رىبه بكه، ده لى:

سه د وه ستام بۆ بى

له لاي شىرازى
دووسه د شاگرد بى لاي درىازى
كراسى بدروون بۆ بووكه نازى
ده بلا ته نك بى، ده بلا شلك بى
بۆ بووكه نازى.

هه ر ئه و وه زنه نىبه؟! مولا حه زه بفرموو هه ر ئه و وه زنه يه. مامۆستا گۆران هونه رىكى كردوه، گه راوه ته وه بۆ وه زنى هىجايى. ئه من ته ئىدى ده كه م كه ده فه رمووى ئه م وه زنه له گه ل ته بىعه تى زمانى كوردى پتر رىك ده كه وى. وه به عه قىده ي من پترىش رىك ده كه وى. ئه منىش عه قىده م هه روهك وى و ايه لىره دا. ئه ما من پىم و ايه مامۆستا گۆرانىش، ئه و كه سه ي كه پىم و ايه قه رنى بىسته م شاعىرى له وى چاترى تىدا نه بووه له بىرت نه چى، ئه وه ده لىل نىبه كه من نه قه د ده گرم يان باس ده كه م، له ئىرا ده تى من نىسه ت به مامۆستا گۆران كه م ناكاته وه مامۆستا گۆران، به عه قىده ي من، پرىارى خرابى دا له ژيانى خۆيدا، كه ده فه رمووى ئىدى تازم من ناچمه وه سه ر قالبى كوئ، پىم و ابوو ده يتوانى شيعرى دىكه ي وهك ده روپش عه بدوللاش هه ر له قالبى كوئدا بلى و مىللته كهى ئه لعان ئىستفاده ي لى بكا. خۆ مه حدوود كوردنى شاعىر ده قابلىكدا، يا ده چن قابله دا، پىم و ايه كارىكى ئاقلانه نىبه، به لى...

* من پرىساره كه م ئه وه بوو كه چىت هيتا وه ته شيعرى كوردىبه وه، چىي تازت هيتاوه، تۆ باسى شه كلت كرد، بهلام ئه ي شتى تر؟!

- چى تازم هيتاوه؟! وه للاهى... ئاخىر من بۆ خۆم بلىم چى تازم هيتاوه... به لى شتى تازم هيتاوه رهنگى له پىش مندا هه بوون، شاعىره غه رىبه كانى كوردستان، كه به داخه وه هه رىبه كهى كه س نازانى له كوئ مردوون، وهك حاجى قادر، يا وهك نالى، كه باسى ده ردى غورىه تيان كردوه، بهلام من پىم و ايه زۆر نوتىم له وانه له (نالئى جودايى) دا باس كردوه... رهنگى، بى ته ئسىر نه بووى شيعرى به هاره كهى حاجى قادر يا شيعره كهى نالى بۆ سوله يمانى ناردۆته وه، رهنگه ئه وانه هىچيان بى ته ئسىر نه بوون ده مىشكمددا جوولئ يان كردي، بهلام منىش ده ردى غورىه تى خۆم له نالئى جودايىدا پىم و ايه زۆر چاك ته شرىح كردوه. ئه وه شته نوتيه كه كه من هيتاومه. زۆر شتى نوتى دىكه شم هه يه كه نازانم، ئه لعان له و وه خته يدا، نه كتىبم له پىشه و نه چى... بۆ خۆم ئه لعانه كانى، بىر ده كه مه وه كه هىچ ناتوانم شيعر بلىم، چونكه هه رچى ده بوو بىلىم گوتومه، وه ختىكى من گه رمه شىن

دەلێم بۆ شەهیدیکێ کورد، ئیدی تازە هەرچەند دەکەم لەوەی چاتر ناتوانم، پێم وایە، بلێم.

* لەوێ گەرمتر...

- لەوێ گەرمتر ناتوانم شین بگێرم... وەختیکێ من باسی بەهاری کوردستانم کردوو، پێم وایە ئیدی نەققاشییەکم کردوو لە بەهاری کوردستان، لەوەی چاتر ناتوانم تازە نەققاشی بکەم. وەختیکێ باسی تەبییەتی کوردستان دەکەم... هەموو... ئیدی لێم پراو، وشەم لێ پراو. تازە چی دیکە بلێم؟! هەرچی بلێم تیکراری مۆکەرە. وە لەوانەدا بەعەقیدەی من، ئۆ... شتی زۆر نوێم هێناوە... نوێیان تێدا هەیه.

* باش بوو باسی زمانت کرد، کە دەبوو زوو تر بتگوتایە، بەلام وا درەنگتر باسەت کرد. ئێستە زۆر کەس پێی وایە تۆ لە زماندا زۆر شت تازە کردۆتەوە، یانی ئەو زمانە شتەرییەکی کە تۆ بەکاری دەهێنی، چ وەک وشە، و شەهێ تەنهای سەرەخۆ وەری بگری، چ وەک دەرپین. هەندێ دەرپین هەیه، راستە، کۆمەڵی وشە ئاسایییه و لەناو خەڵک هەیه، بەلام کە بەشێوەیەکی تازە پێکەوت نا، دەرپینیکێ تازەش دروست دەکا. تۆ ئەوەت زۆر وەستا یا ئەوە کردوو. بەلام ئەمەت چۆن کردوو؟ ئەمەت چۆن بۆ دێ؟!

- ئەوێ هۆی ئەو بوو کە من بیچوو لەدێی بووم، وە زانیومه ئەو وشەیه خەڵکی نەخوێندەوار لە لادیدا چۆنی بەکاری دەهێن. وەختیکێ من لە لادیدا دەرپام زیاتر شتەکانی خۆم لە پێشدا بۆ پێڕێژنیک دەخوێندەوێ تا بۆ رۆشنی پێکی بخوێنمهوه، بزانیو زمانەکم چاک پێکەوه هاتوو، یان نە. و من لێرەدا مەمنوونی دینیشینی خۆم بووم. یەکیک لە شتەکانی مەها بادی لەبارە میندا دەلی: هێمن شاعیر نییه، شیلا ناوی کردوو یە تە شاعیر. بەلێ من لە شیلا ناوی بێهەدا دەژیام کە هەرچی لە شتەکاندا هەیه، لەوێشدا هەیه. ئا و هەلدێر دەلێم، نازانم چ دەلێم، ئەوانە هەموو لە دێیەدا هەن، دیومن. ئەو گولانەی کە باسیان دەکەم لەنێو شتەکانی خۆمدا، هەموو لەو دێیە هەن و من عەقیدەم وایە ئەگەر بڕایەک زەوقی شاعیری هەبێ، بەقەد من گەریدە با، کوردستانی گەر با، ئەویش دەیتوانی وشەکان و جێبەجێ بکات. ئەلعان من، نووسەرێک کە ڕەنگبێ تووش بیناسی و هەر لەو ولاتەش بێ کە تۆ لێی، دیم، نووسینی بکەم دیو، ئەو وشانەکی کە من لە شتەکانی خۆمدا بەکارم هێناوە، ئەویش بەکاری هێناوە. ئەو بەکارهێنانەش هەر ئەوێ عەرز کردی، دێهاتی بەکاری دێن. مامۆستای من دێهاتی بوو.

* لە پرسیارێکی پێشتردا باسی نالەیی جوواییت کرد. هەلبەت بەلای منوە، ڕەنگە بەلای زۆر خەڵکی دیکەشەو، وەک ئەو ڕۆژەش بۆم باس کردیت، تۆ ئەگەر تەنیا نالەیی

جووایبشت هەبێ، بەستە. بەلام نالەیی جووایی چۆن دروست بوو، یانی بلێین بەرهەمی ساتیکێ عاتیفی بوو، بەکورتی چیرۆکی ئەو شتەری خۆی چیبە؟

- ڕەنگبێ بێگەرمان بەلام باوەڕم پێ بکە ئەم شتەری وەک برووسکیک بەمیشکەدا هاتوو، و لە ئانیکەشدا کە من هاواریک بۆ غەریبی خۆم بکەم. ئەویش، بەلێ، عیلا تێکی هەبوو. من لە بەغدا یەکێکی گەرمی هاویندا، بەتاقی تەنێ، لەگەڵ یەك دوو ڕەفیقی زۆر فەقیڕ بەجێ ماووم، و ڕەفیعەکانی دیکەم، کە ئەو دەمی لە بەغدا دەبون، هەمووی چووونە ئوروپا بۆ گەڕان، منیان لە بەغدا یە بەجێ هێشتبوو. وە ڕەفیقهکانی لە بەغدا بەشما پەیدا کردبوون، کوردەکانی عێراقی، ئەویش هەموو وە شاخ کەوتبوون. من بەتەنێ ماووم. ئەو غەم و داخ و دەرە وەک برووسکیک دە یەك ڕۆژدا بەمیشکەدا هات، بەلام بۆ ساز و پەرداخ کردنەکی شتەری مەوڵەکی زۆری توول کێشا.

* یەکەم جار کە ئوسیت، هەمووی نووسی؟!

- نا هەمووم نەنووسیوو. بەلام تەقربەن، دەتوانم بلێم ئیسکالیتهکم دەرشتبوو، بەلام دوبارە زۆری پێدا هات و چووم و، ئیستاش بڕواناکەم کە هەمووی بەدەستی خەڵک گەییبێ. با ئەو حەقیقه تە بلێم، ئەگەر من ئەو وەختەدا کە خەیاڵی ئەم شتەری لە میشکەدا هەبوو، ئەگەر من مەسنەوی مەوڵەم لە ئیختیاردا با، ڕەنگ بوو ئەو شتەری بەوجود نەیه، ئەگەر مەسنەویم خوێندبا...

* ئەو کەف و کۆلە.

- ئەو کەف و کۆلەم دەنیشتهوه. هەر ئەوێ شتەری لەبەر ماووم کە لەو ئیستینادێم پێ کردوون...

* بەکارت هێناوه...

- بەکارم هێناون... دەنا مەسنەویم دە ئیختیار دابا ئیدی کەف و کۆلەکم دەرپۆی. ئەوێم بیستوو کە دەلێن بەمامۆستا گۆرانیان گوت، گوتیان: بۆ شینت بۆ ڕەفیع حیلمی نەکردوو، بۆ ئەو پیاوێ گەورە. گوتی: وەلا گریام. لەبەر ئەوەی هەست و کەف و کۆلەکم بوو بەفرمیسک، نەبوو بەشتیر. من پروام بەو حەقیقه تە هەیه کە ئەگەر پیاو بۆ شتیک گریا، ئیدی شتیری بۆ ناگوتی.

* ئەم باسەکی کە دیکە زیاتر پیاو بۆ ئەوێ رانهکیشتی کە بێر لە تەکنیکی شتیر نووسین بکاتەوه، چۆنی دەرپۆی... یانی کەف و کۆلێک دیت، جاری وا هەیه بەخوێندەوهی مەولانا یەك دەروا هیچی لێ نامینیتەوه، جاری واش هەیه بەگریانی

قەرەبووی دەکەى...

- بەلئى...

* بەلام جارى وا ھەيە ئەوانە ھىچيان دادت نادەن، دەبى بىنوسى...

- دەبى بىنوسى...

* دەمەوى زياتر لەو تى بگەم، تەکنىكى نووسىن لاي تۆ چۆنە؟! دەنوسى و چاكي دەكەى؟! دەنوسى و وەكو خۆى دەبەيتەتەو، چۆنى دەنوسى؟!

- بەلئى... من لەپيشدا كەف و كۆلەكەم دپنە سەر كاغەز... بەلام زۆر كەس وا بوو ھەيەتەى لئى كەردووم كە تۆ زۆر دەست لە شىعەرى خۆت دەدى. من تا جىگايەك كە لئى بىزار دەبم ھەر دەستى لئى دەدەم، ھەر كەلیمەى دەبەمە پيشەو، دەبەيتەمە پاشەو، قافیەى جوان دەكەم، قافیەى ناھیلەم، نازانم... يەكەك لە رەفیعانى قەدیم، كە رەنگی ئەلعان، ئەو دەعیەى نەھیتەى من بەرەفیع بزانی، دەیگوت جارى وا ھەيە تۆ شىعەرى خۆت خرا دەكەى. ھیتەى دەست لئى دەدەى، خراى دەكەى. من بەخۆم نییە ناتوانم دەس لە شىعەرى خۆم نەدەم. پیم وایە، بۆ خۆم پیم وایە چاكي دەكەم، خەلكى واش ھەيە پیم دەلین خراپى دەكەى. زۆرى دەس لئى دەدەم، بەلام...

* پیاو كە «لەكۆتو ھەكۆت» كەت دەخوینتەتەو و، ئەو پيشەكییەى كە بۆ تارىك و پرونت نووسیو، یان نالەى جوداییبەكەت دەخوینتەتەو، وا ھەست ئەكا تۆ زۆر لە ولات دووركەوتووتەو... یانى وەك بەلئى ھەزاران میل كەوتوتە نیوان تۆ و ولاتەو، كوردستانەو... بەلام لەھەر لایەنیکەو لئى بەیتەو، تۆ لە كوردستانی عیراق بویتە، نەك تەنیا لە عیراقی عەرەبا، كە ئەوئەندە ھەست بەغەربى بەكەیت. ئەى بۆچى ئەو ھەستەى كوردستان وای لئى نەكردووى كە كەمتری بكاتەو بەلئین ئەوئەندە ھەست بەغەربى نەكەى، وەك پیاو لە شىعەرەكە و لە پيشەكییەكەدا دەبیینى؟!

- وەللاھى، كاكە، من بەراستى با ئەو ھەقیقەتە بەلئى، من نە تەنیا لە كوردستانی عیراق ھەستم بەغەربى نەدەكرد. بەلكە پیم و ابو لە مائە خۆم. وە بەتایبەتى ئەگەر دەچومەو ھەزارەكانى كوردستان، ئەو زۆر دەردى غوربەتى لە مندا دەكوشت. بەلام عاتیفەى ژن و مندا... من شاعیریكى رەبەنى وەك حاجى قادر نەبووم... تاقانەيەك بەجى ھیشتبوو كە زۆرم غەم بوو... دیارە ھەر كورە كوردەكانم زۆر خۆش دەویستن، بەلام جیى و بیان بۆ پر نەدەكردمەو. خوشك بەجى ھیشتبوو، برام بەجى ھیشتبوو... ئەوانەش... پیاو با زۆر درۆزن نەبى، ھەرچى كورە كوردیك زۆر خۆش وىستبى، پیم وانیبە بەقەد كورپى خۆم خۆش وىستبى. بەلام ئەو شىعەرەى كە زۆریان بۆنى غەربى لئى

دئ ھەر ئەو شىعەرەن كە من دەسالى ۷۴-۷۵دا كوتووم... ناویرم... بۆچى بەنیو بلئىم... تەنیا موسەكینیكى ھەمبوو، ناوئەكەى نابەم، كابرایەك بوو، كوردیكى كە پیم وایە نەویرابوو بچیتە شاخى، دەنا كئى ھەبوو نەچوو بیتە شاخى...
* ناوى مەحمود زامدار بوو.

- بەلئى... وەللاھى... ئیدى ئەو تۆ دەیلئى... دەچووم دەردى دلئى خۆم لەكە ئەو كەسەى ھەلدەرشت. بەلئى مەحمود زۆرى زەرەر لە خۆى دا، ئەگەر مەحمودیش لە شاخى بايە شىعەرى چاتریشم دەكوت... رۆژئى دەچووم لەكە وى خۆم دەخافلاندا... ئەو مەلەوونە نەیدەھیشت بیستە شىعەر (پى دەكەنئى). با خاترەيەكى خۆشى خۆم و مەحمودت بۆ بگێرەمەو. رۆژئىك لە یەكیەتى نووسەرانی كورد دانیشتبوو... مامۆستا عەبدورزاق بىماریش لەوئى دانیشتبوو، بۆ خۆشى لەوئى بوو... سى چوارئىك لەو بىمار و نازانم زامدار و شتانە لەوئى بوون. ئەو كابرایە دەستى كە بەكەرنامە خویندەو. دەپیش ھەموو شتێكدا گوتى: كەر گیانلەبەریكى ھیتە... كورە گوتم، ھەتیو بۆ ھەزار نییە، بۆ زامدار نییە (ھەموو پى دەكەنئى)، ئاخىر، بۆ بىمار نییە، بۆ ھەر ھیتە...؟! یەكجار زۆر خەجالت بوو (ھەموو پى دەكەنئى).

* بەشىكى زۆرى تەجروبی غەربى پتوئەندى بەو ماوئەو ھەيە كە لە عیراق، یا لە كوردستانی عیراق بوو... ئیستا ئەو تەجروبیە چۆن دەبیینى؟!

- مولاھەزە بەرموو، شىعەرەكانم تارىخیان ھەيە. من ئەو موددەتەى كە لە كوردستان بووم، لە ژبە ناپالم و تیزابى دوژمندا بووم، یەك شىعەر نییە كە باسى غەربى تىدایى... مەتەریزى شەرەفم لە شەردا گوتووە، بەلام دەلئیم ئاوارەنیم، وا دەزانم لە مائە... بەلام ناپەتەكەى من ھەر ئەو وەختە بوو... ئەگەر تارىخى شىعەرەكانم بخویننەو، ھەر ئەو وەختەيە كە من ھەست بەغەربى دەكەم، كە لەبەغدا بەتەنى بەجى ما بووم...

* كەواپى ئەم غەربىیە، ئەم غوربەتەى لئى دەكرد، غوربەتى زمانە، یانى پتوئەندى بەزمان و فەرھەنگەو ھەيە، فەرھەنگى نەتەوایەتى میللەتى...

- بەلئى...
* یانى تۆ غەربىیەكەت زياتر لەو دابوو كە لە ولاتێكدا بووى، لە پرووى زمانەو ھە

پرووى فەرھەنگەو لئى دەوورى... وا نییە؟!

- بەلئى... ئەو كامیلەن وایە... من كە نئىزىك بە... نازانم دە سال... یا ھەشت یا نۆ سال لە بەغدا مام، وىستا ئەوئەندە غەربى فیر نەبوووم كە بتوانم ئیحتیاجاتى رۆژانەمى پى رەفەكەم. دیارە ئەوئەش موحتاج نەبووم. راستیەكەى ئەوئەبوو كە دەمتوانى ھەمیشە

بهشی ئەوەندە کوردێک پەیدا کەم که ئەگەر قاتیەک بکرم ببیتە دیلمانج و بۆم بکری. دەنا پێم وانیبە هێندەش نازیرەک بەم که زمان فێر نەبم... بەلام... وەللاهی ئیستعدادی زبان فێربوونیشم کهمە... ها... ئەوەت پێ بلێم وەدواپە بەراستی من نەمەدەویست ئەدەبی عەرەبیش فێربم، چونکو تەماشام کردبوو که قەت ناچە ئەدیبتیکی چاکی عەرەب، ئەدەبی عەرەبی، ئەدەبیاتی عەرەبی بخوینمەوه، یا نووسینی عەرەبی بخوینمەوه، مەگەر خەبەرێک زۆرم ئیحتیاج پێ بووی، خۆم عەزبەت دا، دەنا قەت گوڤار و شتی وام نەدەخویندەوه. عیللە تیشی ئەویە که بۆ خۆت دەزانی ئەدەبی عەرەبی چەندی زەرەر له زبانی کوردی داوه. با حەقیقەتێک بلێم، دیارە ئەو دەمی من نووسینە کوردییەکانی عێراقم زۆر دەخویندەوه. تا له کوردستان دەبوون، بەئیستلاحی ئێره دەبیرستان، یا بەئیستلاحی وێ سانەوی و شتی واتان دەخویند، هەموو کوردییەکی خالیس و جوان دەنووسرا. لەگەڵ دەبوونە دوکتۆر، ماشائلا عەرەبیتان فکر دەکردهوه و کوردیتان دەنووسی. وای چ بەدبەختێک بەسەر زبانی کوردیدا هاتبوو... ئەو عەرەبی فکر کردنەوه، هەستام بەو کارە (پێ دەکەن) ... یەقووومو بیهازه لەمەل... بەراستی زەرەری گەورە دی داوه.

* با جارێکی دی ببینەوه سەر مەسەلە ی دەری دەری، یا ئاوارەیی و دوورکەوتنەوه له ولات... ئایا پیاو دەتوانی بلێ یەکت له هۆبە هەرە سەرەکییەکان له شیعری تۆدا دەری دەری و ئاوارەبوونە؟!

- نا عەرزت دەکەم ئەوه بۆ زەمانیکی مەحدوودە. شیعری من ئەگەر غەمناکه، هەموو لەبەر لێقەوماوی، چارەڕەشی، بەدبەختی میللەتەکه مە تیبدا موعەکیس بووه، نه ئی خۆم، وەختیکی من له تەمەنی بیست و دوو سالی دەلێم:

گەرچی تووشی رەنجەرۆیی و حەسەرت و دەردم ئەمن

باوەر بەکن کورە دەولەمەندیکی زۆر تیر و پێ و پاک و خاوین بووم، بەلام میللەتەکه مە تووشی رەنج و دەرد و حەسەرت بوو... (ئەمن) لێرەدا (هێمن) نییە، (ئەمن) میللەتی کورده.

* بەلام ناتەوی ئەوەش بلێی که جوانترین شیعرت ئەوانەن غەریبی پێی گوتوی!!

- با... نه ئەوه لهبەر وهش بووه کاکه، لهبەر وهی بووه من تهجروبهی شیعرم زۆرتر رۆبۆته پێشی... هەر غەریبی نەبووه، من تهجروبهی شیعریشم زیاتر بووه... ئەزمونی شیعرم هەتا تەمەن بەرەو ژوورتر چوو، بەرەو پێشتر چوو.

* ئە ی کەواتە سەرچاوەی شیعەر، لای تۆ، جگە لەوەی وتان، که رەنگە دەری دەری

جوانترین شیعری پێ گوتی، چی دیکە یه؟!

- وەللاهی... جوانیش زۆری تەئسیر له من کردووه، جوانی دیارە بەهەموو مەعنای که لیمەوه. بەلام جوانترین شتیش له نەزەر مندا ژن بووه، یان ئینسان بووه، که دیارە جینسی موخالیفە، له هیچ شیعریکی مندا، تۆ پێم وایە، بۆنیککی وا ناکە ی که من تەمایولتیککی غەیره ئینسانیم تیدا بووی... بەلێ... بەلێ... تۆ هەر نالە ی جودایی دەبینی له شیعەرە غەریبیەکانی مندا، ئەدی... شیعری وام هەیه که نالە ی جودایی نییە، بەلام بۆنی غەریبی لێ دی، که دەلێم: یادم بکەن، زۆر سەیره... بەراستی ئەو شیعەرە ی من کهم که وتوووه تە بەر لیکۆلینەوه و ئینتقاد. من پێم وایە لهو شیعەرەیدا زۆر شتی نویم هیناوه تە گوێ. که له پێش مندا هیچ شاعیریکی کورد لائەقەل - نەیکوتی. من دەلێم:

لهو دەمه پیدای گری دهگری مهیل و تاسه

لهو دەمه پیدای تیک هه لدهنگون هه ناسه

پێم وایە «تیک هه لدهنگون هه ناسه» رەنگبێ ئەو تەعبیرە زۆر کهم پێ له شیعری شاعیرانی که من بیاناسم. ئەوەش هەر نەوعیت که له درده غوربە تەکه م... بەلێ... جوانی له هەموو شتیکی دی... جوانیش یەکیک بووه لهو شتانه که منی هان داوه بۆ شیعەر گوتن... جوانی تەبیعەت... دیارە پتر له جوانی تەبیعەت، جوانی ئینسان... ئینسانی جینسی موخالیف.

* تۆ بلێی لێره باسی تەعبیرت کرد... لهو دەمه پیدای تیک هه لدهنگون هه ناسه...

- بەلێ...

* ئەمە ئەگەر بەراوردی بکە ی له گەڵ ئەو دەری پرینە ئیحساساتیە ی که له نالە ی جودایییدا باست کردووه، ئەوه یان زۆر بەناشکرا پێوه دیارە که زیاتر شتیکی ئیحساساتیە ی و رەگەزێکی ماددی تیدا بەدی ناکری. بەلام «تیک هه لدهنگون هه ناسه» شتیکی زیاتر ماددی نیشان دەدا. ئەمە بەرە ی تۆ، دوو تەجرەبە ی جیاواز نیشان نادا؟!

- با... با... بەلێ... بەلێ... دوو تەجرەبە ی جیاوازه. بەعەقیدە ی من لێره مەحرۆمیە تیککی دیکە نیشان دەدا، لهو ی مەحرۆمیە تیککی دی. ئیدی پێم وایە زۆریش شکافتەر نەلێم... (پێ دەکەن)... چونکو هەر ماچی کچه سوله یانیا ن تیری نەدەکردم بەتەنیا... (پێ دەکەن)... چونکو باوکانه بوو... وەکو عەرزم کردی، ماچیان نەئەدا بەشاعیرە لاوهکان، دەیاندا بەمن، چونکو پێیان وابوو بێ نازارم (پێ دەکەن). بێ نازار نەبام بۆ دەیاندا (پێ دەکەن)... نازارم تۆ ئەو شیعەرە ی منت دیوه، که خەلک رەنگبێ زۆری فکر لێ نەکردبیتەوه:

وهره ماچم دهیه ماچی خودایی

که بیتزارم له ماچی سینهمایی

لیژهدا ماچی سینهمایی ئەو ماچانەن که وهکو بابیتک ئەو خەلکە منیان ماچ دەکرد... پیتیم
وایه ماچی بابانە بوو (پێ دەکەنێ) کردوومه ته ماچی سینهمایی...

* جگه له دهرهدهری جگه له خۆشهویستی نیشتمان، دیاره ئافره تیش رۆلێکی زۆری
له شیعری تۆدا ههیه... تۆ چۆن سهیری ئافرهت دهکە... به لای تۆوه ئافرهت بۆ شاعیر دهبن
چی بێ؟!!

- پرسسیاریکی زۆر گرانه، رهنگه گوێیان لێ بێ (پێ دەکەنێ) بهلام چ بکه، دهبن
جوابت بدهمهوه. من پیتیم وایه ئافرهتیتک به راستی بۆ ئینسانیتک... یا ژنیتک... من
که لیمه ئافرهتیشم قبول نیه، له بیرت نهچن، پیتیم وانیه له «خودای جوانی» را
هاتبی، پیتیم وایه له (عه وهرت) ی.

* منیش لهم کاغه زهدا ههر دوو وشه کهم نووسیوه...

- بهلێ... با تۆ خواکهی ئیمه برێک له سههر وهی برۆین... کیشهم زۆر له سههر وهی بوو،
دهمکوت ئافرهت «عه وهرت» ه که له ئەدهبیاتی فارسیدا فهوقولعاده به کارهاتوه، به مانای
ژن و مندال، به مانای... حهرهم... یه عنی ئەم که سانهی که نابج خەلک بیانینی... که وتۆته
زمانی کوردیهوه. له کوردستانی ئیراندا ته نیا ئەو که سانهی پێیان عهیه باسی ژنهکانیان
بکه، ئەوان بانگی دهکەن ئافرهت... دهنه ئەگەر ناوی ژنه کهی بویری بلی: فاتم، ئایش،
نازانم... گوێ... چی... نالێ ئافرهت، ئیدی بانگی ژنه کهی دهکا.

زۆر سهیره... رۆژێکی دهگهڵ یه کییک له مامۆستاکان کیشهم بوو. دهیکوت ژن
به مهرحه له یه که له ژبانی ئافرهت دهلێن که کچیتتی نه مینتی... گوتم یانی ئەگەر که سپیک
بچیتته حه مامی ژنانه، حه تمه ن دهبن کچایه تی نه مابێ (پێ که نین)... یا کابرایه که دهلێ
که وشێ ژنانه دهفرۆشم، ئیدی ئەمه ههر دهبن به کچی نه فرۆشی... نا وانیه... ژن
که لیمه یه کی دژی پیاوه. که وابوو ژن هیندهی که لیمه که ناسکه، هیندهش بۆ خۆی له لای
من ناسکه... بهلام بهو حاله وه به لای منه وه موخته رهمه. یانی ئەوهنده به لای منه وه
موخته رهمه که دهگهڵ ئەو هه موو خۆشهویستییهی من دهگهڵ ژنم هه یه، خۆت له من باشتر
دهزانی، یازده سال من دهره دهر بووم، ژنیتکی دیکه م نه هینا، چونکو پیتیم وابوو ژنیتک بۆ
ئینسانیتک به سه. دهنه پیت وانه بوو ئەمن لهو کوردستانی عیراقه پیریتنیکم وه گیر
که وێ...

* ئەگەر به (سیغه) ش بوایه...

- (پێ دەکەنێ)... ئەگەر به سیغه ش بووبا... بهلێ...

* ئەوه پاشان دیمه وه سههر ئەو باسه... بهلام شتیتک باس کرد که تۆ وا دیاره ئەوهی
خۆت له بیهر چۆته وه. ئەو سههرتا دوور و درێژهی تاریک و روونت نووسیبوو، له یه که
شوینا باسی خیزانه کهی خۆت به ناو نه کردبوو... دواییش له سههر ئەوه رهنه یان لێ گرتی...

- بهلێ

* ئەوه چی بوو...؟

- عهرزت دهکهم... من لهو رهنه دا جوابم داوه ته وه، دهلیم ئەوه پاشماوهی ژبانی
چینایه تی بووه که ته ئیسیری کردووه له مندا و، به ئیستلاحي فارسی، نازانم به کوردی بلیم
چی، (ناخوداگاه) من باسم نه کردووه، دوایه له مهقاله یه کی بچووکدا مه عزه رهم
خواستوه...

* دهلێ «نه چوهه بچن»...

- نه چوهه بچن... بهلێ... بهلێ... ئەوه پاشماوهی... جا ئەلعان که ئەوه له مندا نه ماوه...
ئیسستا که زهمان وای کردووه پیتک گه یشتووینه وه، دیسان ههر له شاریتکی غوربه تین
ئیدی...

* بهلێ...

- ئەگەر من جاریکی مەوێ کۆمه کیکی... وهکو دهزانم ئەتۆ له ئەوروپایه... رهنگبێ...
به ماله خۆت بکه... ئەگەر من مەوێ... ئەو مال ده مالت، بلیم بیده به من برێک گه سک
لێ دهم، ئەو پاشماوهی چینایه تی تیدا ماوه، دهلێ تۆ چۆن کاری ژنانه دهکە! (پێ
دهکەنێ)... دهنه من پاشماوهی چینایه تیم تیدا نه ماوه...

* باشه... ئەگەر وابج باشه... به هه لسوکه وت له گه ل ژندا، بابلێن بۆ شاعیریتک... پیت
وایه له رێگه ی دلداریه وه پیاو باشتر ژن دهناسی، یا ژن ههر وهکو خۆی له ته بیعه تدا
هه یه...

- وه للاهی، کاکه، من وهکو کوردیتک تووشی ژن بووم. بۆ خۆت دهزانی داب و
روسوومی کوردی، دلداریه کی... دلداریه کهش ههر مه حدووده، وهکو ئەو دلداریه ی که
دهزانم ئەتۆ دهلێ چی... و من بهو شکافته یی بلیم... وه للاهی پیتیم وایه، پیاو ته نیا
وهختیک ده توانی ژن دهرک کا، که ئیزدیواجی کردب، یانی ژنی هه ب، ئەو دهمی ده توانی
دهرکی کا... پیتیم وا نییه له دلداریدا پیاو بتوانی ئەو ته جروه ی بیته دهستی وهکو
ژنداریک هه یه تی... عیشقیک، ئەوینیک یا عیشقیک پایه داره که ئەخلاقبشی له گه ل